

voice ATHENS

Γιάννης Μόσχος
Ο καλλιτεχνικός διευθυντής
του Εθνικού Θεάτρου
μιλάει στην Α.Υ.
Της Αγγελικής Μπιρμπίλη

Κένταυροι Αθηνών
Η πρώτη συμπεριληπτική queer
ομάδα ράγκμπι της Αθήνας
Του Γιαννη Νενε

Οι τρελοί των Αθηνών
Του Γιώργου Θ. Παυριανού

**Ανδρέας
Παπατουρίδης**
Η Μαρία Μαυρικάκη
μιλάει με τον δήμαρχο
Περιστερίου

ΑΦΙΕΡΩΜΑ
ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ
Της Νατάσσας Καρυστινού

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ -
ΠΑΛΑΤΩΤΗΝΙΔΕΣ

Γράφουν

Σώτη Τριανταφύλλου
Άγης Παπαγεωργίου
Νίκος Γεωργιάδης

*To soundtrack
της πόλης*

Disney
100

Διάρκεια ενέργειας

05.10. - 15.11.*

*και μέχρι εξαντλήσεως
των αποθεμάτων

Γιόρτασε μαζί μας τα 100 χρόνια της Disney.

Η συλλεκτική σειρά Disney Stacks τώρα στα Lidl.

Με κάθε 30€ αγορών
δώρο 1 από τις 16
ξύλινες φιγούρες.

Συλλεκτικό
κουτί Stacks

Κάθε συσκ.

4,99€

Λούτρινο
τοαντάκι

Κάθε τεμ.

4,99€

© Disney
© Disney. Based on the "Winnie the Pooh" works by
A.A. Milne and E.H. Shepard.

Περισσότερες πληροφορίες www.lidl-hellas.gr/disneystacks

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργαλές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπιλίη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης
Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Διεύθυνση Web Δημήτρης Αθανασιάδης

Αρχισυνταξία

Δανάη Καμζόλα (Podcast & City Guide)
Ελένη Μπεζιριάνου

Editorial Manager

Ηλένα Κρητικού

Τεχνικός διευθυντής Βάσιος Συσταρμάς

SEO Leadership Γεράσιμος Τζαμαρέλος

Υπεύθυνος ύλης Τάκης Σκριβάνος

Επιμέλεια ύλης Δήμητρα Γκρους

Διόρθωση κειμένων Φανή Κουλούντζου

Συντακτική ομάδα: Κ. Αθανασιάδης, Ν. Αμανίτης, Μ. Ανδριωτάκη, Σ. Βλέτσας, Κ. Βνάτσιου, Ρ. Γεροδήμος, Ν. Γεωργαλέ, Μ. Γκανά, Ι. Γκομούζα, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Θ. Ευθυμίου, Τ. Ζαράβελ, Γ. Ζερβογιάννη, Μ. Ζουμπούλακη, Κ. Καϊμάκης, Σ. Καλαμαντή, Κ. Καμπόσου, Δ. Καραθάνος, Α. Κερώση, Γ. Κοροβέσης, Σπ. Λαμπρόπουλος, Α. Μανουσάκη, Μ. Μανωλοπούλου, Δ. Μαστρογιαννίτης, Β. Ματζάρογλου, Τζ. Μελιτά, Γ. Μπελεσιώτης, Γ. Νένης, Γ. Χ. Παπαδόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Π. Παναγιωτόπουλος, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Παυριανός, Μ. Προβατάς, Τζ. Ρουσάκη, Μ. Ι. Σιγαλού, Τ. Σκραπαλιώρη, Ζ. Σφυρή, Α. Τριανταφυλλίδη, Σ. Τριανταφυλλίου, Λ. Τρούγκου, Σ. Τσιτσόπουλος, Γ. Φλωράκης, Σ. Χαλδαίου, Ε. Χελιώτη, Γ. Ψύχας

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr
avguide@athensvoice.gr

Ατελιέ Sotos Anagnos

LOOKmag Κωνσταντίνα Βλαχοπούλου

Visual Design Θάνος Ψυλλίδης

Εικονογραφήσεις art@athensvoice.gr

Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, Γιώργος Ζαρζώνης, Τάσος Βρεττός, Έκτορας Δ. Βούτσας, Κώστας Αμοιρίδης, Βαγγέλης Τάσος, Χρήστος Κισατζεκιάν, Δημήτρης Κλεάνθης, Μαρία Μαρκεζή, Πέτρος Νικόλτσος, Λάζαρος Γραικός

Account Directors

Γιώτα Αθανασοπούλου, Κωνσταντίνα Ευθυμίου, Βόνη Ζαφειροπούλου

Direct Market Advertising Director

Άννα Αντωνίου

Direct Market Advertising Managers

Μιχάλης Δρακάκης, Εύα Βαλαμβάνου, Νώντας Νταμπάνης, Ελεωνόρα Τζεφρόνη

Advertising & Marketing Director

ATHENS VOICE Radio 102.5

Κική Μαλέρδου

Συντονισμός Διαφήμισης Μαίρη Κούρτη

marketing@athensvoice.gr

Digital Traffic Manager Εύη Ταρνάρη

Digital Advertising Coordinator Μίνα Γιαννάκη

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη

Λογιστήριο Ουρανία Μιχάλη,

Βασίλης Νάκος, Μαίρη Λυκούση

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση

«Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»

Athens Voice S.A.

Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα

Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369

fax: 210 3632.317

Διαφημιστικό: 210 3617.530,

fax: 210 3617.310

Athens Voice Radio 102.5: 210 3648.213

Αγγελίες: 210 3617.369

Λογιστήριο: 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, επικοινωνήστε: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021

ISSN 1790-6164

ATHENS

Εβδομασια εφημερίδα, δανείζεται δωρεάν. Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιοδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΣΕ ΒΛΕΠΩ!

Της ΛΕΝΑΣ ΔΙΒΑΝΗ

Σε βλέπω με την κολλητή σου

Σε βλέπω με την κολλητή σου, όρθιες και οι δύο στη γωνία, της λες κι αυτή ακούει με δέκα αυτιά, αίσθηση κατεπείγοντος, θέμα ζωής ή θανάτου, ο Νικόλας την άφησε στο διαβάστηκε, την έστειλε αδιάβαστη θα λέγαμε εμείς αν ήμασταν αυτή. Ο Νικόλας, όνομα τεραστίας βαρύτητας σήμερα, θα ξεφουσκώσει ξαφνικά σαν μπαλόνι αύριο μ' ένα μπαμ – το μπαμ θα το λένε Δημήτρη, Χρήστο, Αργύρη, δεν έχει σημασία. Σημασία έχει το αυτί της κολλητής που θα κατεβεί στη γωνία να απορροφήσει όλα τα νέα σου, την αγωνία σου, τον καινούργιο σου εαυτό που κλοτσάει να βγει.

Σας βλέπω: τα κορίτσια δυο δυο. Τα αγόρια σε μικρές αγέλες. Φοβάται ο Γιάννης το θεριό και το θεριό τον Γιάννη. Να δούμε ποιος, ποιος, ποιος θα φραγωθεί...

Info-DIET

Μια μικρή Bizar(r)e ιστορία

Όλη η ζωή του **Στέλιου Φαϊτάκη** (ο *Bizare των γκραφιτάδων*), ήταν όπως η ζωγραφική του: Ένα παράδοξο και μια αλληγορία. Δεν πα' να έκανε τις Μπιενάλε και τις γκαλερί του κόσμου (από την Αγία Πετρούπολη μέχρι τη Βενετία και το Λος Άντζελες) να παραληρούν, αυτός κατέβαινε στην Κρήτη να μαζέψει τις ελιές! Επικοινωνούσαμε όταν βρισκόμασταν στο νησί. Εκείνος στην ανατολική, εγώ στη δυτική Κρήτη. Ο Στέλιος είχε μια μεγάλη αγάπη για τη γη και για το νησί. Να γιατί η τοιογραφία της ΕΛΛΙΣ στην Πειραιώς –για τα δικά μου μέτρα τουλάχιστον– παραμένει το κορυφαίο του έργο. Δεν συμφωνούσε μαζί μου. Έφυγε ξαφνικά και νωρίς «*προς μια ευλογημένη γη μιας νέας επαγγελίας*», για να θυμηθώ τον τίτλο μιας παλιάς του έκθεσης. Έφυγε, αλλά οι βυζαντινές του αυτοκράτειρες με τα απίθανα φουστάνια και την πανκ αισθητική θα είναι εδώ, δίπλα μου. Ίσως και δίπλα σ' ένα μπουκαλάκι λάδι που ήρθε κάποτε (σαν δώρο) στο γραφείο μου και δεν άνοιξα ποτέ.

-ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

★ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΔΗΜΟΣΙΩΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ★

Νύχτες Πρεμιέρας. Έξω από το Ideal, ένας κάμερα μαν τραβάει πλάνα από την εκδήλωση. Τον πλησιάζει πωλητής περιοδικού δρόμου και του λέει:

-Μη με πάρεις.
-Δεν σε παίρνω, καλέ μου άνθρωπε...

...
-Η, αν με πάρεις, μη με δείξεις.

-Δεν σε παίρνω είπαμε.

-Γιατί με έχουν πάρει πολλές φορές και δεν θέλω.

(Τρίτη βράδυ, Πανεπιστημίου)

«Τρεις μήνες μετά απ' αυτό, αυτοκτόνησε».

(Δυο κοπέλες μιλούν περπατώντας. Ακαδημίας, Δευτέρα πρωί)

Διάλογος αντρών σε παραλία της Αττικής:

-Πρέπει να είναι κρύα τα νερά.
-Όχι, καλά είναι, πέσει.

-Μα δεν βλέπεις ότι έχει πέσει η στάθμη του νερού; Είναι γιατί η Γη έχει φρενάρει 25 χιλιόμετρα για να μην πέσει στον ήλιο.

(Βουλιγαμένη, Σάββατο πρωί)

Δύο ηλικιωμένοι κύριοι, 80 και κάτι, συναντιούνται μέσα σε λεωφορείο:

-Τι κάνεις, Τάκη;
-Όχι πολύ καλά. Είχα πυρετό αλλά έκανα σελφ-σέρβις και ήμουν αρνητικός. Θα κάνω και μοριακό...

(Λεωφορείο Βύρωνα, Τρίτη πρωί)

-Έχετε κάρτα μέλους;
-Όχι, είμαι απλώς φίλος.

(Κύριος και ταμίας σε σούπερ μάρκετ των Αμπελοκήπων, Σάββατο απόγευμα)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ

panikoval500@gmail.com

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Georgia Fambis** (γεν. 1973, Γένοβα). Σπούδασε ζωγραφική και βυζαντινή αγιογραφία, έχει εργαστεί ως αγιογράφος στην Ελλάδα, στην Κύπρο και στις ΗΠΑ, ενώ από το 2012 με τις συνθέσεις της εξερευνά τη γυναικεία φιγούρα. Έχει πραγματοποιήσει 3 ατομικές εκθέσεις και έχει συμμετάσχει σε περισσότερες από 20 ομαδικές στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Περισσότερα στη σελ. 32.

ΤΑ ΝΟΥΜΕΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Του ΣΤΑΜΑΤΗ ΖΑΧΑΡΟΥ

15,77 δις ευρώ ήταν τα συνολικά έσοδα του ΕΦΚΑ από ασφαλιστικές εισφορές υπέρ συντάξεων το 2022.

30,27 δις ευρώ δαπάνησε ο οργανισμός για την πληρωμή συντάξεων.

14,5 δις ευρώ από το υστέρημα των πολιτών δαπανήθηκε μόνο πέρυσι για να καλυφθεί η διαφορά.

28 μέλη της ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου έκριναν ότι οι συντάξεις των δικαστικών οφείλουν να επανέλθουν στα επίπεδα που ήταν το 2012, καθώς οι μεταγενέστερες περικοπές τους δεν είναι σύμφωνες με το Σύνταγμα. Για διάφορους άλλους η Ελληνική Δικαιοσύνη είχε αποφανθεί ότι οι περικοπές ήταν μια χαρά συνταγματικές.

3 μέλη πιθανόν να θεώρησαν ντροπιαστική μια τέτοια απόφαση και καταψήφισαν.

3 δικαστικοί ήταν αυτοί που προσέφυγαν. Σύμφωνα με ρεπορτάζ της Ιωάννας Μάνδρου πρόκειται για τους Χρήστο Ράμμο (πρώην επικεφαλής της ΑΔΑΕ), Ρωμύλο Κεδικόγλου (πρώην πρόεδρος του Αρείου Πάγου) και Νικόλαο Αγγελάρα (πρώην πρόεδρος του ελεγκτικού συνεδρίου).

450 ακόμη δικαστές φέρονται να έχουν επίσης προσφύγει. Η κυβέρνηση τρέχει τώρα για να μπλοκάρει με νόμο τις εξελίξεις.

5.000 περίπου είναι οι συνταξιούχοι δικαστικοί στη χώρα μας.

3.000 ευρώ είναι σήμερα η σύνταξη του μέσου δικαστή.

60% αυξημένες θα είναι οι συντάξεις των δικαστικών, αν εφαρμοστεί καθολικά η απόφαση.

6% αυξήσεις σε περίπου 1,5 εκ. συνταξιούχους από την Πρωτοχρονιά υποσχέθηκε από τη ΔΕΘ ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Οι υπόλοιποι έχουν «προσωπική διαφορά», το διαβόητο τέχνασμα του νόμου Κατρούγκαλου που περιέκοψε μόνο στα χαρτιά τις συντάξεις και άφηνε στους επόμενους την υλοποίηση της περικοπής. Κανονική τρικλοποδιά.

© ATEF SAFADI/LEPA

1.200 νεκροί και πάνω από 123.000 εκποτισμένοι ήταν ο απολογισμός των τριών πρώτων ημερών από την εισβολή της Χαμάς στο έδαφος του Ισραήλ. Οι κτηνωδίες των Αράβων δεν μπορούν εύκολα να αποτυπωθούν με αριθμούς.

493 Παλαιστίνιοι είναι μεταξύ των νεκρών.

1.500 επιπλέον μαχητές της Χαμάς ανακοινώθηκαν το πρωί της Τρίτης ότι βρέθηκαν νεκροί στο έδαφος του Ισραήλ.

2.751 Αραβες έχουν τραυματιστεί από τις ισραηλινές αεροπορικές επιδρομές στην αποκλεισμένη Λωρίδα της Γάζας από το Σάββατο.

600 εθελοντές μετέβησαν στον χώρο του φεστιβάλ ειρήνης όπου έλαβε χώρα το μακελειό και αναζητούσαν νεκρούς.

250 τουλάχιστον άνθρωποι υπολογίζεται ότι έχασαν τη ζωή τους στο φεστιβάλ.

162 πτώματα είχαν ανασυρθεί μέχρι το πρωί της Δευτέρας. Μετά η έρευνα σταμάτησε γιατί οι «μαχητές» της Χαμάς άνοιξαν πυρ κατά των εθελοντών. Υπάνθρωποι.

365 τετραγωνικά χιλιόμετρα είναι η έκταση της Λωρίδας της Γάζας. Μικρότερη από την Άνδρο (380

τ.χλμ.)

2,3 εκατομμύρια άνθρωποι στοιβάζονται στη Γάζα. Οι μισοί είναι ανήλικοι.

5.500 άνθρωποι διαμένουν σε κάθε τετραγωνικό χιλιόμετρο.

4% του νερού της περιοχής της Γάζας είναι πόσιμο. Η προμήθεια νερού και ενέργειας γίνεται από το Ισραήλ, το οποίο συνέχιζε την παροχή ακόμη και όταν η Χαμάς εκτόξευε ρουκέτες. Πλέον τη διέκοψε.

46% είναι το ποσοστό αργίας στη Γάζα. Το μεγαλύτερο στον πλανήτη.

400 άνθρωποι διαμένουν σε κάθε τετραγωνικό χιλιόμετρο στο Ισραήλ.

24.621 άνθρωποι διαμένουν σε κάθε τετραγωνικό χιλιόμετρο στο πριγκιπάτο του Μονακό.

700 εκατ. ευρώ είναι η βοήθεια που έχει στείλει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην Παλαιστίνη από το 2000. Τη βοήθεια φέρεται να εκμεταλλεύεται η Χαμάς, αφήνοντας τους πολίτες στο έλεος του Αλλάχ. Πρόκειται για το μεγαλύτερο κομμάτι της βοήθειας που δέχεται τόσο η Λωρίδα της Γάζας όσο και η Δυτική Όχθη. Προφανώς και η αποστολή βοήθειας διεκόπη μετά τα εγκλήματα.

και 2% για το 2024, σύμφωνα με τις προβλέψεις του ΔΝΤ.

4,1% θα είναι ο πληθωρισμός στη χώρα μας φέτος και 2,8% το 2024.

5,6% θα είναι φέτος ο πληθωρισμός στην ευρωζώνη και 3,3% τον επόμενο χρόνο.

2 τουλάχιστον μη δεσμευτικές προσφορές έχει λάβει ο βρετανικός όμιλος Currys για την εξαγορά της Κωτσόβολος. Οι δύο επιβεβαιωμένοι ενδιαφερόμενοι είναι η ΔΕΗ και ο όμιλος Quest.

46,47% έλαβε ο Νίκος Χαρδαλιάς στις εκλογές για την Περιφέρεια Αττικής και εξελέγη φυσικά από την πρώτη Κυριακή.

60,28% έλαβε ο Απόστολος Τζιτζικώστας στην περιφέρεια Κεντρική Μακεδονίας και επίσης εξελέγη πανηγυρικά.

55,02% έλαβε ο Αχιλλέας Μπέος και εξελέγη Δήμαρχος Βόλου. Μάλιστα η χαρά του ήταν τόσο μεγάλη που αντί επικιχίου λόγου, του βγήκε ένας αυθόρμητος ομοφοβικός οχετός. Συνήθεια δευτέρα φύσις.

36,89% έλαβε ο πρώην δήμαρχος Άργους Δημήτριος Καμπόσος και πέρασε στον δεύτερο γύρο. Ο Καμπόσος είχε διαγραφεί από τη ΝΔ για τον παραληρηματικό αντισημτικό λόγο του και ο ίδιος διέηρε πριν τις εκλογές ότι επέστρεψε στο κόμμα. Κάτι που φυσικά δεν συνέβη ποτέ. Μας έχει χαρίσει μεγάλες στιγμές, όπως τότε που εξηγήσε ότι η Lamborghini επέλεξε το πορτοκαλί χρώμα από τα αργίτικα πορτοκάλια γιατί είναι μοναδικό αλλά και γιατί τα αργίτικα πορτοκάλια έχουν καλύτερη γεύση και άρωμα.

33,51% έλαβε ο «γείτονας» του Καμπόσου, υποψήφιος Δήμαρχος Ναυπλίων Δημήτριος Κωστόπουλος. Ο «γείτονας» είναι πιο «καμπόσος» καθώς προεκλογικά επέλεξε ως αντιπρόσωπο με τον ανθυποψήφιο του να πετάξει σκ@τ@ στην πόρτα του. Οι συμπολίτες του τον έφεραν πρώτο, τιμώντας την πράξη του.

10.966 ευρώ πωλούσε μέχρι πρότινος ένας ιστότοπος κάθε εισιτήριο για τη συναυλία των Coldplay το καλοκαίρι του 2024. Αν ακρωθεί – επειδή είναι κλειστό το ΟΑΚΑ – οι κάτοχοι θα αποζημιωθούν με την ονομαστική αξία του εισιτηρίου. Ήτοι από 50 μέχρι 150 ευρώ.

995 ευρώ ήταν η ακριβότερη τιμή εισιτηρίου υπό τον βαρύγδουπο τίτλο Coldplay - Enhanced Experiences.

VERBA VOLANT

ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

«Και τι θα έκανα; Θ' αφήνω τον καθένα να υπονοεί ότι αρχηγός τρίτου κόμματος έχει συνεργαστεί με τη Χουβέι, που δεν ξέρω, δεν έχω δει κανέναν, ούτε Κινέζο ούτε Χουβέι, ούτε τίποτα.» Δικαιολογημένη η οργή του Προέδρου για τις συκοφαντίες. Θα ήθελα όμως να τον ακούσω να προφέρει τις λέξεις Givenchy, Xerox, Moschino, Hewlett-Packard, Gaultier και Tag Heuer.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΑΣΣΕΛΑΚΗΣ

«Ο Batman είναι αριστερός. Βάζει τον εαυτό του εν κινδύνω, ώστε να προσφέρει κάτι προς το κοινό καλό». Πρόεδρε, θέλουν προσοχή τέτοιες τοποθετήσεις. Ο Μπάτμαν ίσως ήτανε μαοϊκός στα νιάτα του και μετέπειτα τροτσκιστής, αλλά μετά – όταν έβαλε το καλτσόν και την μπέρτα – άρχισε να είναι υπέρ του δόγματος «νόμος και τάξη». Μερικοί θα έλεγαν ότι είναι και χαφιεδόμουτρο. Όργανο της αστυνομίας. Προσοχή, λοιπόν, μη μας πούνε ότι στηρίζουμε έναν νεοφιλελέ φασίστα.

ΡΑΛΛΙΑ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ

«Σε πανικό η κυβέρνηση, γιατί τώρα έχει δύο προέδρους η αξιωματική αντιπολίτευση» Αν είχαν χιούμορ στη ΝΔ, θα της απαντούσαν ότι «δύο σε έναν είναι φάουλ». Ή ακόμα καλύτερα «ο Μητσοτάκης έχει έναν ξάδερφο που είναι καρατίστας, θα τον φέρει και θα δείρει τους δύο προέδρους σας».

ΣΥΡΙΖΑ Πολύ αργά για δάκρυα, σύντροφοι

ΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ

Μιλώ με φίλους που έχουν από καιρό κόψει τις παρτίδες τους με τον χώρο του ΣΥΡΙΖΑ. Αν εξαιρέσεις λίγους που το παίζουν «κακοί», οι περισσότεροι λυπούνται για τις πρόσφατες εξελίξεις στο χώρο του κόμματος της ντεμέκ ριζοσπαστικής αριστεράς. Η παρουσία της περσόνας του Στέφανου Κασσελάκη στην ηγεσία του κόμματος δεν καταπίνεται ούτε χωνεύεται. Με τίποτα!

Και πού να μιλήσεις με ανθρώπους που έχουν μακρά και ενεργό ακόμη θητεία στον ευρύτερο χώρο της ανανεωτικής αριστεράς. Αριστερούς που έζησαν τα πέτρινα χρόνια του Συνασπισμού, που γοητεύτηκαν από τον Α. Τσίπρα, που πίστεψαν ότι το νταούλι του θα πανικοβάλλει τους δανειστές, που στήριξαν την κωλοτούμπα. Αν μπορέσεις να τους πάρεις κουβέντα, διότι σήμερα απλώς δεν μιλιούνται. Είναι φαρμακωμένοι. Άνθρωποι που αναλύουν και ερμηνεύουν τα πάντα με τα κλασικά εργαλεία της αριστεράς, αδυνατούν να δώσουν μια πειστική εξήγηση. Πρώτα και κύρια στους εαυτούς τους. Πώς έγινε όλο αυτό και έχασαν το κόμμα μέσα από τα χέρια τους;

Για τους συντρόφους, το προφίλ του Κασσελάκη δεν συνάδει με τα στερεότυπα ούτε καν της πιο «ροζ» ή της πιο αντισυμβατικής αριστεράς. Η σύντομη διαδρομή του από τις ΗΠΑ μέχρι την ηγεσία του κόμματος είναι γι' αυτούς σκοτεινή, όπως άγνωστοι είναι οι μηχανισμοί που τον ανέδειξαν και τον στηρίζουν. Τα εμφανιζόμενα ως πλεονεκτήματα (καταγωγή, σπουδές, εργασία) τα θεωρούν επιτομή του φιλελευθερισμού και καταδικαστέα. Τα δε πρόσωπα των «προεδρικών» που τον στηρίζουν τα χαρακτηρίζουν τοξικά, γραφικά, αφελή, μωροφιλόδοξα και άλλα άκρως συντροφικά. Και θεωρούν την εξέλιξη των εσωκομματικών εκλογών ως ήττα της αριστεράς και της πολιτικής γενικότερα. Εκφυλιστικά φαινόμενα. «Τραμπική» διείσδυση στις τάξεις του κόμματος.

Αναζητώντας τον αίτιο εστιάζουν στον Αλέξη Τσίπρα. Όπως μέχρι χθες του πίστωναν την εκτόξευση του κόμματος στην κορυφή, σήμερα του χρεώνουν τις απανωτές ήττες και την προσγειώση στο 17%. Ξαφνικά θυμήθηκαν τον αρχηγισμό και την προσωπολατρία, την ασθενή εσωκομματική δημοκρατία, την ατελέσφορη πολιτική γραμμή μετά το 2019, την αδυναμία των τάσεων-φραξιών να διορθώσουν την πορεία, τη λανθασμένη εκλογική τακτική έως και την ανοικτή εκλογή αρχηγού από τα «μέλη του δίουρου». Ο «ελέφαντας στο δωμάτιο» είναι ο Αλέξης.

Η άλωση του κόμματος από τον Κασσελάκη χρεώνεται σ' αυτόν. Πάντα κατόπιν εορτής, όπως ταιριάζει σε κάθε κομμουνιστογενή αριστερά.

Πολλοί εκ των συντρόφων βλέπουν τη διάσπαση ως τη λύση του δράματος έστω και αν δεν το διατυπώνουν ευθαρσώς. Η αριστερά του Κασσελάκη δεν τους εκφράζει, ο ίδιος δεν μπορεί να τους εκπροσωπή. Ο «εισβολέας» δεν μπορεί να εκφράσει τις αξίες και τις αλήθειες της δικής τους Αριστεράς, η αντίθεση με την ηγεσία έχει υπαρξιακά χαρακτηριστικά, η αναζήτηση της αξιοπιστίας είναι επιτακτική, άρα: «Πάμε να φύγουμε από δω και μη ρωτάς πού πάμε». Στα σχέδια, ένα καινούργιο σχήμα που θα ενσωματώνει ολόκληρη τη σοσιαλδημοκρατία. Λογικό ακούγεται.

Αυτοί οι ριζοσπάστες αριστεροί φαίνεται ότι ξύπνησαν από βαθύ λήθαργο, δώδεκα χρόνων τουλάχιστον. Όπως σε όλα τα σταλινικά μορφώματα τα λάθη χρεώνονται όταν το κόμμα έχει γράψει την ήττα και ο προηγούμενος ηγέτης έχει αποχωρήσει. Τότε θυμούνται την προσωπολατρία, την έλλειψη πολιτικής γραμμής, τη γελοία εκλογική τακτική, τα ανεπαρκή στελέχη, την έλλειψη συμμαχιών και την απώλεια αξιοπιστίας. Την οποία κατείχαν «κληρονομικό δικαίωμα», αλλά κάπου στο δρόμο την έχασαν.

Και πρέπει να οικοδομήσουν και πάλι σχέσεις εμπιστοσύνης με τις κοινωνικές δυνάμεις που τους ενδιαφέρουν, να αλλάξουν την Ευρώπη, να προτείνουν μεταρρυθμίσεις, να κάνουν ταξική πολιτική και να απαλλαγούν από τη ρετσινιά της «πατριωτικής Αριστεράς».

Αν κάτι δεν θέλουν να αλλάξουν είναι το σύνθημα «Ειρήνη στην Ουκρανία». Είπαμε, ριζοσπαστική αξιοπιστία αλλά να μην τα χαλάσουμε και με τον Πούτιν. Η Ρωσία θα ζει για πάντα στις καρδιές τους. Στην εξωτερική πολιτική θυμούνται μόνο τη συμφωνία των Πρεσπών. Για τα υπόλοιπα, σε γενικές γραμμές, όλα καλά.

Όταν ο Τσίπρας και ο ΣΥΡΙΖΑ, υπό το κράτος της αντιμνημονιακής μέθης, οδηγούσαν συνειδητά τη χώρα εκτός του πυρήνα της ΕΕ δεν θυμάμαι κανέναν από τους όψιμα διμαρτυρούμενους συντρόφους να εκφράζει επιφυλάξεις. Παρ' όλο που η έξοδος από το ευρώ θα έπληττε πρώτα και κύρια τις κοινωνικές ομάδες που δήθεν τους ενδιαφέρουν. Δηλαδή, τις ασθενέστερες. Η κωλοτούμπα την ύστατη στιγμή δεν προέκυψε από επανεκτίμηση της κατάστασης, αλλά λόγω ασφυκτικής πίεσης του υπερατλαντικού σύμμαχου. Δεν θυμάμαι αρθρογραφία από αριστερή πλευρά που να ζητούσε αυτοσυγκράτηση. Το αντίθετο.

Έκαναν σκληρή κριτική στην Ευρώπη και ήθελαν να την αλλάξουν. Να την κάνουν «Ευρώπη των λαών». Αλλά η αναζήτηση «απάνεμου λιμένα» στη Ρωσία του Πούτιν και στο Ιράν των αγιατολάδων δεν ήταν στα πλαίσια ούτε της κριτικής, ούτε της αλλαγής. Ήταν στα σχέδια της υπονόμησης της ΕΕ τα οποία

όμως δίστασαν και δεν ολοκλήρωσαν. Αλλά ούτε τότε θυμάμαι κάποια ανοικτή διαφωνία των εκ της ανανεωτικής αριστεράς ορμώμενων. Αντιθέτως υπήρχε άκρατος ενθουσιασμός. Το ευρώ δεν ήταν γι' αυτούς αυτοσκοπός. Όπως εξάλλου και για όσους είχαν τα λεφτά τους έξω.

Αν η «πατριωτική αριστερά» είναι εθνικισμός δεν θυμάμαι κανέναν σύντροφο να δυσανασχετεί για τη συμμαχία και τον σφιχτό εναγκαλισμό με την εθνικιστική ακροδεξιά του συντρόφου Πάνου. Ο δεξιός συνέταιρος κούμπωνε θαυμάσια με τον αριστερό λαϊκισμό και εξυπηρετούσε τα σχέδιά τους. Ήταν που «ο στρατός εγγυόταν την εσωτερική ασφάλεια της χώρας». Τότε δεν υπήρχαν προβληματισμοί περί την αξιοπιστία. Δεν κατάλαβαν ότι κάπως έτσι η «ριζοσπαστική» αριστερά έχανε τις ρίζες της στην «κοινωνία». Και ειδικότερα στον χώρο της έλλογης κεντροαριστεράς. Δεν υποψιάζονταν ότι κάποια στιγμή όλα αυτά θα τα βρουν στο αλάτι. Η πανωλεθρία στις λαϊκές γειτονιές της Αθήνας και του Πειραιά το αποδεικνύει.

Οι ίδιοι χρεώνουν σήμερα στον Α. Τσίπρα την προεκλογική εμμονή «να φύγει ο Μητσοτάκης» αλλά δεν ακούσαμε από όλους αυτούς τους σπουδαγμένους και κοσμογυρισμένους συντρόφους καμιά αντίδραση για το εμετικό σύνθημα «Μητσοτάκη γαμ.....».

Τότε που ζητούσαν από τη νεολαία να βρει γηπεδικά συνθήματα που να φοβίζουν τους αντιπάλους τους. Κόπτονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα αλλά δεν βγήκαν να πουν μια κουβέντα για το «σκάνδαλο Novartis», την απόπειρα ελέγχου των ΜΜΕ ή τη συνεχή προσπάθεια δολοφονίας χαρακτήρων του αντιπάλου. Οι ακραιφνείς φεμινιστές δεν ε-

νοχλήθηκαν ποτέ από τις ανοικτές επιθέσεις προς τη σύζυγο του πρωθυπουργού. Ανακαλύπτουν σήμερα την τοξικότητα που αποτελεί ταυτοτικό στοιχείο του κόμματος εδώ και πολλά χρόνια.

Τα στερνά τιμούν τα πρώτα, σύντροφοι. Και σεις, όταν τα πράγματα ήταν καυτά και ζόρικα για την πατρίδα, βρεθήκατε απόντες. Συνεπώς δεν μπορείτε να ζητάτε σήμερα τα ρέστα για τη σήψη του κόμματος στην οποία συμβάλατε, έστω με τη σιωπή σας. Είστε συνυπεύθυνοι. Απλώς χάσατε το «μαγαζί γωνία» από έναν εισβολέα, έναν άσχετο, έναν ανένεπαφο με την αριστερά και την πολιτική και τώρα αναζητάτε τον ένοχο στους άλλους. Πάντα υπάρχει ελέφαντας στο δωμάτιο των απογόνων του Ιωσήφ Βησσαριόνοβιτς και ο ελέφαντας είναι πάντα κάποιος άλλος. Εν προκειμένω ο Τσίπρας και οι προεδρικοί. Αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι χθεσινός. Η πορεία του προς την απαξίωση και τη διάλυση ήταν αργή αλλά σταθερή. Ο Κασσελάκης είναι ο απολιτικός αρχηγός που ταιριάζει στον αντιπολιτικό ΣΥΡΙΖΑ του σήμερα. Το αντι-ΣΥΡΙΖΑ μέτωπο του εύχεται κάθε επιτυχία. Καιρός είναι να βγει κι αυτό στη σύνταξη. Ελλείπει αντικειμένου. **A**

**Ο ΚΑΣΣΕΛΑΚΗΣ
ΕΙΝΑΙ Ο ΑΠΟΛΙΤΙΚΟΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ ΠΟΥ
ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ
ΣΤΟΝ ΣΥΡΙΖΑ
ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ**

ONASSIS STEGI

Το Σπίτι

Δημήτρης
Καραντζάς

30.09 → 19.11.23

**Βία / Δρόμος / Καταφύγιο /
Ένταση / Χάος / Άνθρωποι /
Εικόνα / Εθισμός**

**ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗ ΜΙΚΡΗ ΣΚΗΝΗ
ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ ΓΙΑ 18+**

onassis.org

onassis.link/thehousekarantz

Ανδρέας Παχατουρίδης

Η ΜΑΡΙΑ ΜΑΥΡΙΚΑΚΗ μιλάει με τον δήμαρχο που εξελέγη για έκτη φορά και εξηγεί ένα φαινόμενο

ΕΝΑ ΑΣΠΡΟ ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

Κατά καιρούς έχω συναντήσει ανθρώπους σχεδόν να επιείκονται που δεν έχουν επισκεφτεί ποτέ το Περιστερί. Υπάρχουν φίλοι μου που δυσανασχετούν, επειδή το αναφέρω ως τόπο γέννησης στο βιογραφικό μου. Βάλε καλύτερα Αθήνα, μου προτείνουν εγκλωβισμένοι σε προσωνόμα-βαριδίδια του παρελθόντος. Πού να ήξεραν!

Στα δυτικά της κοίτης του Κηφισού, της κακοποιημένης από τα μπαζώματα, απλώνεται ο πέμπτος σε πληθυσμό Δήμος της χώρας. Δήμαρχος του Περιστερίου για περισσότερο από μια εικοσαετία, ο Ανδρέας Παχατουρίδης. Στις 8 Οκτωβρίου του 2023 εκλέχτηκε για έκτη φορά, με το συνεχώς ανοδικό ποσοστό του να σκαρφαλώνει πλέον στο 78%! Συνομίλησα μαζί του πριν τις εκλογές, αναζητώντας το μυστικό της μάλλον ασυναγώνιστης επιτυχίας του.

Το κείμενο αυτό δεν έχει σκοπό να απαριθμήσει τα πολλαπλά επιτεύγματα που οδήγησαν στη μεταμόρφωση μιας παραμελημένης περιοχής. Ξεκινά από την προφανή διαπίστωση ότι ένας μόνο άνθρωπος με την ομάδα του έχει καταφέρει να πετύχει την τέλεια ανατροπή στο δημόσιο τοπίο, ασχολούμενος με τα κοινά. Πώς εξηγείται;

Η απόφαση

«Μέχρι το 1998 πίστευα ότι η ενασχόληση αυτή διαιρεί τον κόσμο. Ήμουν στη φάση που προτιμούσα να αυξάνω τους φίλους μου μέσα από τη δουλειά, τον αθλητισμό, τη διασκέδαση. Κάποιοι συμμαθητές μου έριξαν την ιδέα και στην αρχή δίστασα. Ούτε στην οικογένειά μου καλοφάνηκε η πρόταση που επανερχόταν με επιμονή: "Ρε Αντρέα, μπες μπροστά να ρίξουμε το βότσαλο στη λίμνη, να κουνήσουμε λίγο τα νερά", επέμεναν οι φίλοι. Μετά από πολλές πιέσεις, τελικά το αποφάσισα και το ανακοίνωσα στους δικούς μου. Ο πατέρας μου δεν μίλησε και η μητέρα μου έκανε έξι μήνες να βγει από το σπίτι. Μόνο ο αδερφός μου, ο Λευτέρης, με ενθάρρυνε να προχωρήσω. Την πρώτη φορά εκλέχτηκα με μόλις 250 ψήφους παραπάνω από τον δεύτερο. Η κοινωνία έδειξε σοφία, είπα ας ανοίξουμε μια χαραμάδα να περάσει, να τον δούμε και θα τον κρίνουμε. Η συνέχεια είναι γνωστή».

Αν ρωτήσεις δέκα ανθρώπους πού ανήκει κομματικά ο Παχατουρίδης, θα πάρεις δέκα διαφορετικές απαντήσεις. Σίγουρα πασόκος, το παίζει Αβραμόπουλος, μπα κεντρώος είναι ο άνθρωπος, ξεκάθαρα δεξιός, μα τον στηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ. Ο ίδιος χαρακτηρίζει την παράταξή του «συνδυασμό ψυχής και όχι κομματικής τακτικής». Μου ακούγεται λίγο κλισέ και σπεύδει να μου θυμίσει την πρώτη του ομιλία, σημειώνοντας ότι όποιος κατεβαίνει για δήμαρχος στο Περιστερί, ανοίγει την προεκλογική του εκστρατεία στην Πλατεία Δημαρχείου.

«Κάνω τη συγκέντρωση στην ξεχασμένη πλατεία της Χρυσούπολης, πράγμα εντελώς ασυνήθιστο. Ήθελα να ξεκινήσω από την ούγια της πόλης, από το φλοιό και όχι από το κέντρο της. Βγαίνω και λέω στον κόσμο που ήρθε να με ακούσει: θέλω να έχω μια έντιμη σχέση μαζί σας, αν κάποιος από εσάς θέλουν μέσω των δημοτικών εκλογών να βγει δυναμωμένο το ΠΑΣΟΚ, δεν πρέπει να ψηφίσουν εμένα (εν τω μεταξύ ήταν παντοδυναμία ΠΑΣΟΚ τότε). Πέσανε οι μισοί, οι άλλοι μισοί όρθιοι. Συνεχίζω, εάν κάποιος θέλουν να βγει δυναμωμένη η Νέα Δημοκρατία, δεν πρέπει να ψηφίσουν εμένα (δεν ήμουν κομματικός, εξάλλου η ΝΔ είχε κατεβάσει τον Παπακαραλάμπους και τον Φιλιππάκο). Είπα το ίδιο και για τα άλλα κόμματα και έκλεισα ξεκαθαρίζοντας ότι η ψήφος τους προς εμένα δεν θα προσμετρηθεί σε κανένα κομματικό ποσοστό. Εκείνη την εποχή τα συρματοπλέγματα στις παρατάξεις ήταν μεγάλα, δεν τα έλεγες εύκολα τέτοια λόγια».

Ένα άσπρο Περιστερί

Οι γονείς του Παχατουρίδη έφτασαν στην περιοχή το '22, όταν ακόμα λεγόταν Πόλις Αθήναι - Προσφυγικός Συνοικισμός Ευαγγελίστριας - μόλις το 1934 έγινε ξεχωριστός Δήμος. «Στο Δημαρχείο μπήκα πρώτη φορά ως δήμαρχος, δεν ήξερα πώς γίνονται τα δημοτικά συμβούλια». Περιμένω να συνεχίσει με τις καθιερωμένες δηλώσεις για καμένη γη ή έστω για τα άδεια ταμεία του Δήμου που παρέλαβε ως νεοεκλεγμένος. Αντιθέτως, ακούω εύσημα και βαθύ σεβασμό για τους προκατόχους του.

«Ήμουν πολύ τυχερός. Διαδέχτηκα δύο σημαντικούς αυτοδιοικητικούς, τον αείμνηστο Δημήτρη Φωλόπουλο, εμβληματικό δήμαρχο της αριστεράς ο οποίος πήρε ένα χωράφι και κατάφερε να το κάνει πόλη. Επίσης, τον γιατρό και επί 16 χρόνια δήμαρχο Θόδωρο Δημητρακόπουλο, που με ήθος και ευπρέπεια κράτησε τα γκέμια της πόλης αυτής. Παλιά το Περιστερί λεγόταν κόκκινο, μετά λεγόταν πράσινο. Επί των ημερών μου το Περιστερί έγινε λευκό».

Ακούγοντάς τον να εκθειάζει τους συναδέλ-

φους του, μου έρχεται στον νου η είδηση για τα απορρίμματα που απόθεσε ένας άλλος δήμαρχος στο σπίτι του αντιπάλου του. Μπορεί η άθλια αυτή πράξη να αποτελεί εξαίρεση, όχι όμως και η αγωνία πολλών να δώσουν κομματικό πρόσημο στον αυτουργό της. Όσο κι αν παραδεχόμαστε ότι στις αυτοδιοικητικές εκλογές σημασία έχουν οι ικανότητες του κάθε υποψηφίου, δύσκολα αποφεύγουμε να αναζητήσουμε και την κομματική του ταμπέλα, που υποτίθεται πως μας αφήνει αδιάφορους. Προχωρώντας την κουβέντα, κάνω έναν παραλληλισμό των θέσεων του Παχατουρίδη στην αυτοδιοίκηση με αυτές του Ποταμιού στην πολιτική σκηνή.

«Εγώ τον Σταύρο τον εκτιμάω πάρα πολύ και δεχόμουν αυτά που έλεγε, αλλά το σύστημα αποδείχτηκε ακλόνητο σε επίπεδο επικράτειας. Σε μια πόλη είναι αλλιώς. Όταν λέω στον κόσμο “σε εσάς ανήκω μόνο και στο Περιστέρι” το εννοώ. Ξέρετε πόσες φορές έχω αρνηθεί να κατέβω Περιφερειάρχης; Μου έχει γίνει πρόταση και από κόμματα που δεν φαντάζεστε, μάλιστα πολύ πρόσφατα, όμως είναι κάτι που δεν με ενδιαφέρει, όπως δεν με ενδιαφέρει και η κεντρική πολιτική σκηνή. Δεν είμαι πολιτικός, ένας πολιτής είμαι. Μη φανταστεί κανείς Περιστεριώτης ότι το καλύτερο Περιστέρι είμαι εγώ, ούτε ο πιο έξυπνος ούτε ο πιο ικανός είμαι, όχι. Το καλύτερο Περιστέρι είναι τα παιδιά της πόλης, μορφωμένα, άξια παιδιά, που μένουν και στηρίζουν τον τόπο».

Ο πατέρας

«Ο πατέρας μου πέθανε 93 ετών και αφού ήμουν ήδη δήμαρχος για περισσότερο από τρεις θητείες. Μέχρι τέλους το μυαλό του ήταν ξυράφι. “Έχω δύο παιδιά, ο ένας βγήκε έξυπνος και ο άλλος βγήκε δήμαρχος”, του άρεσε να λέει. Έμενε εδώ κοντά, στην οδό Επιδιούρου και κάθε πρωί –είχαμε χάσει τη μητέρα μου– καθόταν στα παγκάκια που βλέπετε μπροστά στην εκκλησία. Κατέβαινα και τον παρακαλούσα να ανέβει λίγο να δει πού είναι ο γιος του. Ποτέ δεν ήρθε στο γραφείο μου, ποτέ. Όταν διαμορφώσαμε την Πλατεία Αγίου Γεωργίου, άρχισε να παίρνει το λεωφορείο να πηγαίνει εκεί να κάνει παρέα με άλλους ηλικιωμένους. Καθόταν στα παγκάκια ή πίνανε καμιά πορτοκαλαδίτσα. Μια μέρα τους επισκέφτηκε ένας υπεύθυνος του ΚΑΠΗ Αγίου Ιεροθέου, ο οποίος γνώριζε τον πατέρα μου. Οι φίλοι του όμως του τον σύστησαν ως Παναγιώτη Βασιλόπουλο από την Καλαμάτα, έτσι τους είχε πει ότι λέγεται. Ο άνθρωπός μας δεν το σχολίασε. Επεδίωξε να με ενημερώσει άμεσα και ήταν τέτοια η αναστάτωση που δεν του αρκούσε το τηλέφωνο, παρουσιάστηκε στο Δημαρχείο και με έβγαλε από σύσκεψη. “Δήμαρχε, ο πατέρας σας δεν είναι καλά, καθόταν στην πλατεία και συστηνόταν ως Βασιλόπουλος”. Αφού σιγουρεύτηκε ότι δεν είχε κάνει λάθος, κατάλαβα και τον καθοσύχασα. Όχι, δεν είχε άνοια ο πατέρας. Ο λόγος που έδινε άλλο όνομα είναι ο ίδιος ακριβώς που τον έκανε να μη με συνοδεύει ποτέ σε εκδήλωση του Δήμου. Ερχόταν πάντα μόνος του στο Άλσος, παρακολουθούσε από μακρινή θέση και έφευγε χωρίς ποτέ να πει “είμαι ο πατέρας του δημάρχου”. Όσες φορές προσπάθησα να τον μεταπεισω και να τον πάρω κοντά μου, αποδείχτηκε μάταιο».

Η δύναμη της εξουσίας

Το να μην καβαλήσει κανείς το καλάμι, όταν έχει τη δύναμη να επηρεάζει τις ζωές των άλλων, θέλει μεγάλες αντιστάσεις. Ο Παχατουρίδης ξενίζεται με την αναφορά μου. «Όχι όχι», λέει σχεδόν από μέσα του. Επιμένω πως η εξουσία αλλάζει τον άνθρωπο. Ο τόπος της φωνής του υψώνεται.

«Όχι, εγώ δεν έχω αλλάξει καθόλου, ουφ Παναγίτσα μου. Τον πρώτο καιρό μου λέει κάποιος δημότης “Δήμαρχε, εγώ δεν σε ψήφισα αλλά...”, τον διέκοψα, ξεκινούσε λάθος. “Πατί μου το λες, τι με ενδιαφέρει ποιον ψήφισες; Πες μου, αδελφέ μου, τι θέλεις να κάνουμε!”»

Θα μπορούσε να σας πει ψέματα ότι σας ψήφισε, τον διακόπτω, αυτό το δεν σε ψήφισα ακούγεται ειλικρινές. «Σύμφωνοι, κι εγώ με ειλικρίνεια του εξήγησα αυτό που πιστεύω. Χεις έρθει στον δήμαρχο για κάποιο αίτημα, οπότε πες μου, άνθρωπέ μου, πού θέλεις να βοηθήσουμε, όχι τι ψήφισες. Σας το είπα ότι από πριν ασχοληθώ με τα δημο-

τικά μέχρι τώρα που μιλάμε, αυτή η κοινωνία ήταν πάντα το οξυγόνο μου. Όλοι οι συμπολίτες, ψηφοφόροι μου και μη. Όταν πάω να μιλήσω στην οδό Ανδριτσαίνης, δεν με αφορούν κάποια συγκεκριμένα αλλά όλα τα σπίτια, από το πρώτο νούμερο ως το τέλος του δρόμου».

Πάντως, εμείς οι λοιποί πολίτες νιώθουμε συχνά ότι μας βλέπουν σαν αριθμούς όσοι ζητούν την ψήφο μας. «Μα πώς θα σε δω σαν ψήφο; Σε βλέπω σαν άνθρωπο, ασφαλώς! Άκου, σαν ψήφο!»

Η επιλογή των συνεργατών

«Στο ξεκίνημά μου, πριν από μια εικοσαετία κάλεσα συγκεκριμένους ανθρώπους να συμπορευτούν μαζί μου. Μετά από τόσα χρόνια, φαίνεται πως δικαιώθηκαν στις επιλογές μου. Τους συνεργάτες μου τους επιλέγω από την κοινωνία. Δεν ήρθε κάποιος βουλευτής, υπουργός, κομματικός παράγοντας να μου υποδείξει. Στην αρχή έγιναν μερικές απόπειρες, βρήκαν τοίχο και δεν επαναλήφθηκαν. Κάντε μια έρευνα, αν υπάρχει άλλος Δήμος μέσα στους δέκα μεγαλύτερους της χώρας με είκοσι χρόνια παρουσία των ιδίων αντιδημάρχων, όπως σε εμάς η κυρία Τσιώτα, ο κύριος Λύκος, ο κύριος Μπέτσος».

Το διάστημα μου ακούγεται πολύ μακρύ. Αναρωτιέμαι αν έχει δεχτεί αιτήματα από ενδιαφερόμενους και αν έχει δώσει ευκαιρία και σε άλλα στελέχη να αναδειχτούν. «Συμβαίνει. Κάποιος μου λέει πως θέλει να γίνει αντιδήμαρχος. Καμιά αντίρρηση, να σε βάλω στη θέση της κυρίας Τσιώτα. Έχεις πρόθεση να αφιερώσεις έστω μισή ώρα την εβδομάδα παραπάνω από εκείνη; Θα ξέρεις βέβαια ότι είναι στο γραφείο της από Δευτέρα έως Κυριακή, από το πρωί μέχρι το βράδυ. Αν αντικαταστήσω τη Μαίρη με εσένα, για να ξεκουραστεί και λίγο, θα δουλέψεις έτσι; Μου τα μασάει: “Δήμαρχε, να, έχουμε ένα εξοχικό που πάμε το Σαββατοκύριακο...” Εφόσον θες να πας στο εξοχικό σου το σ/κ, ένα θέατρο μεσοβδόμαδα και κάπου ακόμα, δεν βγαίνει η εξίσωση».

Οι συνεργάτες που επιλέγει είναι σχεδόν χωρίς προσωπική ζωή, αφοσιωμένοι 100% στις υποθέσεις του Δήμου, κάτι που ισχύει και για τον ίδιον. Θεωρεί αδιάνοητο να βρίσκεται ο δήμαρχος επτά μέρες την εβδομάδα στο γραφείο και οι αντιδήμαρχοι να είναι χαμέντοι δεξιά και αριστερά. Στην απορία μου, τι γίνεται όταν οι συνεργάτες δεν ανταποκρίνονται στις προσδοκίες του, η απάντηση είναι απλή. «Τους αλλάζω αμέσως. Είμαστε εντάξει, αγάπη μου, φύγε εσύ κι έλα εσύ». Με τη νηφαλιότητα που τον διακρίνει, δυσκολεύομαι να φανταστώ κάποια συγκρουσιακή στιγμή. «Εκεί που θα χρειαστεί, θα υπάρξει αντιπαράθεση» με διορθώνει.

Το περιβάλλον μας

«Ως δήμαρχος έχω ταξιδέψει πολύ στο εξωτερικό. Στη Βιέννη ξυπνούσα στις 05:30, έβγαινα στον δρόμο και έπαιρνα από πίσω το πρώτο απορριμματοφόρο που συναντούσα για να δω πώς λειτουργεί η καθαριότητα. Επέστρεφα στο ξενοδοχείο κατά τις 9, όπου με έψαχναν κι εγώ τους έλεγα πως πήγα μια βόλτα. Στη Βαρκελώνη με ξενάγησε ο δήμαρχος στο κολυμβητήριο, στο στάδιο, στις ολυμπιακές εγκαταστάσεις και μου απαριθμούσε το αντίτιμο της πρόσβασης σε κάθε μία από αυτές. Είσοδος και συνδρομές παντού. Όπως ανεβαίναμε στον λόφο, μου δείχνει κάποιους δρομείς και λέει χαμογελώντας ότι μόνο το οξυγόνο δίδεται δωρεάν! Μόλις επέστρεφα στην Ελλάδα, ξεκινούσα υποურγεία και υπηρεσίες, μάθαινα τα προγράμματα, υπέβαλλα αιτήματα. Έλεγα κάτι στην αντιδήμαρχο Περιβάλλοντος, το πήγαινα στα πρώτα εκατό μέτρα και η Μαίρη το τερμάτιζε. Πρόσφατο παράδειγμα η βράβευσή μας το 2022 για τη χαρτογράφηση των θερμικών αστικών νησίδων στα Resilience cities. Το θέμα του περιβάλλοντος έπρεπε να απασχολεί την αυτοδιοίκηση ως προτεραιότητα εδώ και τριάντα χρόνια, ήδη έχουμε καθυστερήσει πολύ».

Επί υπουργίας Τίνας Μπιρμπίλη, ως διευθύντρια στο Πράσινο Ταμείο (ΝΠΔΔ του Υπουργείου Περιβάλλοντος) συνεργάστηκα προσωπικά με περίπου τριακόσιους δημάρχους της χώρας, από τους οποίους μια πεντάδα –ανάμεσά τους και ο Παχατουρίδης– ξεχώριζε

για την απίστευτη ανταπόκριση στις προσκλήσεις και την απόλυτη τεκμηρίωση των αιτημάτων τους.

Το ίδιο εκείνο διάστημα, η πρόταση του Δήμου Περιστερίου σε άλλο χρηματοδοτικό φορέα για την ανάπλαση της περιοχής Χωράφας με βιοκλιματικό σχεδιασμό είχε έρθει πρώτη ανάμεσα σε ενενήντα. Η Χωράφα ήταν μια τεράστια αλάνα δίπλα στο Γυμνάσιο που πήγαινα, στον Άγιο Ιερόθεο. Η αξιοποίησή της αποτελούσε μόνο αίτημα των κατοίκων από τα πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης. Έτσι, η ένταξη κάποιων χώρων της σε χρηματοδοτικό πρόγραμμα ήταν για μένα έκπληξη και χαρά μεγάλη, κι έσπευσα να μεταφέρω στον δήμαρχο συγχαρητήρια για τον οικολογικό προσανατολισμό του. Αυτό συνέβη πριν από μια δεκαετία.

Στη διάρκεια αυτής της συνέντευξης ο Παχατουρίδης παραδέχτηκε ότι δεν θυμόταν ούτε τη μακρινή συνομιλία μας, ούτε καν την αφεντιά μου, παρά τη θεσμική συνεργασία μας. Θυμήθηκε πάντως να αναφέρει ότι σήμερα ο Δήμος Περιστερίου διαθέτει τον μεγαλύτερο στόλο ηλεκτρικών αυτοκινήτων στη χώρα, εστιάζοντας ξανά στο έργο αντί στα πρόσωπα.

Η καθημερινότητα ενός δημάρχου

«Κάθε πρωί ξυπνάω στις 06:00. Από τις 06:45 βρίσκομαι στο γραφείο ως πολύ αργά. Κάθε βράδυ βάζω την πόλη για ύπνο και μετά πάω εγώ. Μπορεί τις μισές μέρες της εβδομάδας να κοιμάμαι στο Δημαρχείο, υπάρχει ένα μικρό δωμάτιο».

Στις απολαύσεις του δεν περιλαμβάνονται ο καφές και το αλκοόλ. «Ζήτημα να έχω πει πέντε ποτήρια κρασί σε όλη μου τη ζωή». Στα γεύματα, τι πίνετε; «Νερό», απαντά με τον πιο φυσικό τρόπο.

«Τι άλλο να σας πω για τη ζωή μου, έχω δώσει δείγματα γραφής, με ξέρει ο κόσμος. Δεν υπάρχουν μυστικά, το πιο σημαντικό πράγμα είναι να δουλεύεις ασταμάτητα και να είσαι αληθινός. Εάν ακολουθήσεις αυτή την τακτική πιστεύω ότι και θα αγαπηθείς και θα φανείς χρήσιμος στην πόλη σου».

Επίλογος

Στη «Νίκη» του Χωμενίδη συνάντησα τους ανεμόπληκτους του Περιστερίου και στη «Γυναίκα που πετάει» του Κουμανταρέα διάβασα μαρτυρίες για τον κινηματογράφο Φοίβο στα Δεκεμβριανά. Ξεφυλλίζοντας ιστορίες Σαλονικιών Εβραίων, τους είδα να γλιτώνουν από τον διωγμό καλά προστατευμένοι σε σπιτάκια της Κηπούπολης και της Ανθούπολης. Υπάρχουν και συγγραφείς οι οποίοι καταλήγουν να φαντασιώνονται ήρωες Περιστεριώτες όταν θέλουν να προσδιορίσουν χαρακτήρες λαϊκότροπους κι άξεστους.

Αφήνοντας τον κόσμο των βιβλίων, περνώ στην πραγματική ζωή για να συναντήσω την εργατομάνα περιοχή όπου γεννήθηκα και μεγάλωσα σε χωματόδρομους και ανοιχτές αυλές. Ο τόπος μου πληγώθηκε βαθιά από δυο σεισμούς, μα με τα χρόνια και την πολλή δουλειά οι ουλές ξεθώριασαν. Καμαρώνω το σημερινό Περιστέρι που έχει εξελιχθεί σε σύγχρονη μεγαλούπολη. Καμαρώνω τις πρωτοπόρες κοινωνικές δομές του, την εξωστρέφειά του, μα πάνω απ' όλα τους ανοιχτόμυαλους, όπως φαίνεται από τις επιλογές τους, δημότες του.

ΥΓ. Με τον δήμαρχο κουβεντιάσαμε στα μέσα του 2023. Με τη συζήτηση κατέληξα σε ένα ισχυρό συμπέρασμα-πρόταση: οι φράσεις του Παχατουρίδη θα έπρεπε να συμπεριληφθούν σε ένα Εγχειρίδιο του Καλού Δημάρχου με την ευχή να το μελετούν, ακόμα και υποχρεωτικά, όλοι υποψήφιοι αιρετοί. **A**

«Ο πατέρας μου πέθανε 93 ετών και αφού ήμουν ήδη δήμαρχος για περισσότερο από τρεις θητείες. Μέχρι τέλους το μυαλό του ήταν ξυράφι. “Έχω δύο παιδιά, ο ένας βγήκε έξυπνος και ο άλλος βγήκε δήμαρχος”, του άρεσε να λέει.

Το τελευταίο βιβλίο της Μαρίας Μαυρικάκη «ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ, μια ιστορία ζωής δίπλα στην εξάρτηση» κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη.

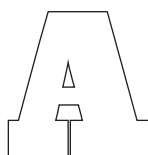

ΜΑΜΟΥΚΑ

ΜΑΜΟΥΛΑΣΒΙΛΙ

Συναντήσαμε τον διοικητή της Δεγεώνας των Γεωργιανών στο Κιέβο

Του ΛΟΥΚΑ ΒΕΛΙΔΑΚΗ

ΝΤΑΛΛΑΞΑΜΕ ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΣΤΟ WHATSAPP ΛΙΓΟ ΜΕΤΑ ΤΙΣ 12 ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ. Ο Μαμούκα Μαμουλασβίλι, ο 45χρονος διοικητής της Γεωργιανής Δεγεώνας, ο οποίος πολεμάει εναντίον των Ρώσων από τα 14 του χρόνια, έγραψε τον τόπο και την ώρα του ραντεβού μας. Τα μηνύματα έπρεπε να αυτοκαταστραφούν λίγες ώρες μετά.

Το επόμενο πρωινό πήραμε ταξί από την πλατεία Ανεξαρτησίας του Κιέβου. Η διεύθυνση που μας είχε δοθεί ήταν κάπου στα δυτικά προάστια της ουκρανικής πρωτεύουσας, σε ένα πλατύ άνοιγμα, ανάμεσα σε θηριώδη μπλοκ, απομεινάρια μιας άλλης εποχής. Στην είσοδο στεκόταν ένας Γεωργιανός μαχητής – ο ταξιτζής όταν κατάλαβε πού μας έχει φέρει, αφού πληρώθηκε, απομακρύνθηκε με ταχύτητα.

Ο Γεωργιανός φύλακας δεν μιλούσε ούτε αγγλικά, ούτε ουκρανικά. Ανέφερα το όνομα του Μαμούκα Μαμουλασβίλι, το δικό μου, καθώς επίσης και της Ουκρανής συνοδού μου. Μετά από ολιγόλεπτη συνεννόηση στον ασύρματο, περάσαμε την πύλη με την εντολή να προχωρήσουμε ευθεία. Διασχίσαμε έναν χωμάτινο διάδρομο – στο δεξί μας χέρι εξελισσόταν παραστρατιωτική εκπαίδευση για άνδρες και γυναίκες της αστυνομίας. Κάποια στιγμή είδαμε δεκάδες όπλα να μας σημαδεύουν ενώ βαδίζαμε προς τον Μαμούκα.

Ο διοικητής της Γεωργιανής Δεγεώνας στεκόταν δίπλα σε μια είσοδο κτιρίου, έχοντας δίπλα του τον βοηθό του. Φορούσε ένα t-shirt παραλλαγής κι ένα χακί παντελόνι. Στο χέρι του κρατούσε μια μηχανή ατμίματος, δεν σταμάτησε να τη χρησιμοποιεί όσο παραμείναμε στον χώρο. Ανταλλάσσουμε χειραφίτες και συστάσεις. Δίνω σοβαρή, σφριγηλή χειραφίτα, εκείνος είναι ήρεμος και χαλαρός. Το ίδιο και όλοι οι στρατιώτες τριγύρω. Δεν έχω δει πιο ήρεμους ανθρώπους. Απόρρητα. Κι όμως, είναι αυτοί που έχουν βιώσει τα πάντα στην πρώτη γραμμή του μετώπου, που αντιλαμβάνονται ότι η κάθε τους ημέρα μπορεί να είναι η τελευταία.

Η σκέψη αυτή έχει γίνει κυρίαρχο και διαρκές βίωμα, ως εκ τούτου οι άνθρωποι εκπέμπουν μια αδιανόητη ηρεμία. Ο Μαμούκα μάς καλεί να καθίσουμε σε ένα ξύλινο τραπέζι, πράσινο, μα ξεβαμμένο. Ατριζεί αδιάκοπα, βήχει. Ανοίγω το recorder. Η φωνή του είναι βαριά και σοβαρή. Μιλάει καλά αγγλικά.

— Πώς είναι αυτή τη στιγμή η κατάσταση στην πρώτη γραμμή του μετώπου;

Η ουκρανική αντιμετώπιση πηγαίνει καλά. Υπάρχουν προβλήματα με τα ναρκοπέδια, οι Ρώσοι έχουν αναπτύξει 3 ζώνες άμυνας, κυρίως με ναρκοπέδια που έχουν απλώσει σε όλη τη γραμμή του μετώπου. Αυτό καθυστερεί την αντιμετώπιση. Σχετικά με τον οπλισμό, χρειαζόμαστε ενδυνάμωση του πυροβολικού, κυρίως όσον αφορά στα ευκίνητα μέσα, οβίδες 155 mm και γενικά όλες οι μονάδες έχουν ανάγκη από επιπλέον εξοπλισμό, όχι μόνο εμείς.

— Τι ζητάτε από τη Δύση; Σας ικανοποιεί ή έως τώρα ενίσχυση που έχετε λάβει;

Έχουν κάνει πολλά, αλλά πρέπει να καταλάβουν ότι η Ουκρανία χρειάζεται περισσότερα. Αν λάβουμε υπόψη τις ανάγκες μας σε πυρομαχικά, η αλήθεια είναι ότι χρειαζόμαστε πολύ περισσότερα. Η Δύση μάς έχει βοηθήσει, αλλά υπάρχουν πολιτικοί που διαστάζουν να λάβουν αποφάσεις για την Ουκρανία. Πιστεύω ότι φοβούνται τη Ρωσία. Είναι μια ανθρώπινη αντίδραση. Η Ουκρανία, βεβαίως, απέδειξε ότι δεν υπάρχει κανένας λόγος φόβου. Η αντιμετώπιση πάει καλά, αλλά χρειαζόμαστε περισσότερα πυρομαχικά απ' όσα διαθέτουμε τώρα.

— Πώς θα ορίζατε εσείς τη νίκη για την Ουκρανία;

Νίκη σημαίνει να απομακρύνουμε τους εχθρούς από τις περιοχές που έχουν κατακτήσει – από την Κριμαία κι όλες τις άλλες περιοχές.

— Μπορείτε να δώσετε ένα πιθανό χρονικό πλαίσιο για αυτή τη νίκη;

Μάλλον σε έναν χρόνο, κι αυτό γιατί χρειαζόμαστε πυρομαχικά.

— Κι αν δεν πάρετε τα πυρομαχικά που επιδιώκετε, ποια είναι τα σενάρια;

Αν πηχθεί η Ουκρανία, ο πόλεμος θα απλωθεί στην Ευρώπη. Αν η Ρωσία νιώσει ότι κερδίζει στην Ουκρανία θα ανοίξει νέο μέτωπο – ίσως στην Πολωνία, στην Εσθονία ή και σε άλλη χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το βασικό πρόβλημα είναι οι πολιτικοί, που θα ήθελα να τους αποκαλέσω δειλούς, καθώς δεν θέλουν να λάβουν αποφάσεις σχετικά με την Ουκρανία.

— Εννοείτε πολιτικούς σε υψηλά ιστάμενες θέσεις, όπως για παράδειγμα πρόεδροι ή πρωθυπουργοί; Πολιτικά κόμματα;

Υπάρχουν πολιτικοί που μπλοκάρουν αποφάσεις, όπως συμβαίνει για παράδειγμα στην Ουγγαρία, που δεν κάνουν όσα πρέπει.

— Παρά ταύτα, εσείς είστε αισιόδοξος για τη νίκη της Ουκρανίας μέσα σε έναν χρόνο...

Αν δεν πάρουμε τα πυρομαχικά που έχουμε ανάγκη θα μας πάρει έναν χρόνο για να απελευθερώσουμε την Ουκρανία. Σε αυτό το διάστημα, όμως, θα χάσουμε πολλά από τα αδέρφια μας, στρατιώτες, τους καλύτερους της Ουκρανίας.

— Ποια είναι η εκτίμησή σας για την εσωτερική κατάσταση στη Ρωσία; Πιστεύετε ότι ο Πούτιν θα μπορούσε να πέσει από τους δικούς του;

Είδαμε τις αδυναμίες του Πούτιν. Ο Πριγκόζιν με τη στάση του έκανε γνωστό διεθνώς ότι ο Πούτιν δεν έχει τη δύναμη που είχε πριν από έναν χρόνο. Η θέση του είναι πιο

αδύναμη μέσα στη χώρα και είναι πιθανό η Ρωσία να διασπαστεί σε ομοσπονδίες. Αν ένας εγκληματίας αρχίσει μια επανάσταση, υπάρχουν πολλοί άλλοι εγκληματίες που θα εμφανιστούν πρόθυμοι να αναλάβουν την πολιτική εξουσία στη Ρωσία – το είδαμε αυτό με την αποστασία του Πριγκόζιν. Είδαμε τα αδύνατα σημεία της Ρωσίας (σ.σ.: η συνέντευξη διεξήχθη πριν από τον θάνατο του ιδρυτή της Wagner).

— **Ας γυρίσουμε πίσω στον χρόνο, στον Φεβρουάριο του 2022. Εσείς αναμένετε αυτή την πλήρους κλίμακα εισβολή;**

Ναι. Ήμουν από τους λίγους που την περίμενα και προετοιμαζόμουν. Σε αυτή τη βάση εκπαιδεύτηκαν 20.000 πολίτες. Τρεις μήνες πριν από την εισβολή, αρχίσαμε τη συγκεκριμένη εκπαίδευση. Αυτή η ειδική εκπαίδευση δεν ήταν μόνο για πολίτες, αλλά και για την αστυνομία και γι' άλλα ένστολα σώματα. Όταν κανείς δεν περίμενε ότι θα γίνει η εισβολή, εμείς ήδη προετοιμαζόμασταν. Στις 24 Φεβρουαρίου βρισκόμασταν στο αεροδρόμιο του Γόστομελ και ήμασταν οι πρώτοι που συγκρουστήκαμε με τους Ρώσους. Δεν κατανοώ γιατί τα ουκρανικά ΜΜΕ δεν έχουν αναφέρει αυτό, κάτι που συμβαίνει με τα δυτικά ΜΜΕ. Ήμασταν οι πρώτοι εκεί, δεν είχαμε όμως επαρκή πυρομαχικά για να αντιμετωπίσουμε ελικόπτερα. Μας βομβάρδισαν, αλλά κάναμε ό,τι καλύτερο μπορούσαμε εκείνη τη μέρα.

— **Πώς κύλησαν τα πράγματα μετά; Τι έχετε βιώσει σε όλη αυτή τη διαδρομή;**

Οι μονάδες μας έχουν πολεμήσει στην Μπούτσα, στο Ιρπίν, σε όλο αυτό το γεωγραφικό τόξο. Όταν απελευθερώθηκε η Μπούτσα, οι δικοί μας άνδρες ήταν οι πρώτοι που πήγαν στην περιοχή και έγιναν αυτόπτες μάρτυρες των φρικαλεοτήτων των Ρώσων. Βίασαν παιδιά, σκότωσαν κόσμο με δεμένα τα χέρια πισθάγκωνα. Για εμάς αυτές οι εικόνες δυστυχώς δεν ήταν καινούργιες, τις είχαμε δει στη Γεωργία, αλλά πάντα επηρεάζουν τους στρατιώτες μας που βλέπουν ότι δεν μπόρεσαν να προστατεύσουν τον άμαχο πληθυσμό.

— **Έχετε συγκεντρώσει ντοκουμέντα από αυτές τις φρικαλεότητες;**

Ναι, αλλά τα δίνουμε μόνο στη SBU (Μυστική Υπηρεσία της Ουκρανίας).

— **Ας μιλήσουμε για τη Γεωργιανή Λεγεώνα: Από πόσες χώρες έχετε κόσμο που μάχεται στο πλευρό σας; Ποιος μπορεί να γίνει μέλος της ομάδας σας;**

Στρατολογούμε μόνο ανθρώπους με εμπειρία μάχης. Κάνουμε μερικές εξαιρέσεις, όπως για κάποιους από την Ιαπωνία που δεν έχουν ανάλογη εμπειρία, αλλά είναι εξαιρετικά ικανοί στο IT, κάτι για το οποίο οι υπό-

Όταν απελευθερώθηκε η Μπούτσα, οι δικοί μας άνδρες ήταν οι πρώτοι που έγιναν αυτόπτες μάρτυρες των φρικαλεοτήτων των Ρώσων. Βίασαν παιδιά, σκότωσαν κόσμο με δεμένα τα χέρια πισθάγκωνα.

λοιποι στρατιώτες δεν έχουν γνώση. Άρα κάνουμε μερικές εξαιρέσεις, αλλά όχι συχνά. Υπάρχουν στρατιώτες από πολλές χώρες, από 33 για την ακρίβεια.

— **Γιατί κάποιος θα έρθει σε εσάς να πολεμήσει για μία άλλη χώρα;**

Δεν πρόκειται για πόλεμο άλλης χώρας, κάθε λογικός άνθρωπος αντιλαμβάνεται τι συμβαίνει εδώ. Η Ιαπωνία έχει πρόβλημα με τη Ρωσία. Είναι ξεκάθαρο ότι όποιος έρχεται εδώ θέλει να πολεμήσει και για τη δική του χώρα.

— **Εάν φύγει ο Πούτιν, η Ρωσία θα αλλάξει; Τι πιστεύετε;**

Τίποτα δεν θα αλλάξει. Ο Πούτιν είναι ένας από τους εκατομμύρια Ρώσους. Η νοοτροπία τους είναι το πρόβλημα – πρόκειται για μια βάρβαρη νοοτροπία που δεν μπορεί να συνυπάρξει με πολιτισμένες χώρες, με πολιτισμένα έθνη. Εμείς στη Γεωργία ήμασταν οι πρώτοι που βιώσαμε αυτή την εμπειρία.

— **Διάβασα ότι εσείς βρεθήκατε αντιμέτωπος για πρώτη φορά με τον ρωσικό στρατό στα 14 σας χρόνια. Θέλετε να μας πείτε πώς έγινε αυτό;**

Ο πατέρας μου ήταν στρατηγός του Γεωργιανού στρατού και με πήρε μαζί του. Πολεμήσαμε στην Αμπχαζία. Μας έπιασαν και βρεθήκαμε όμηροι. Εγώ έμεινα για 3 μήνες και απελευθερώθηκα σε ανταλλαγή ομήρων, ο πατέρας μου όμως έμεινε εκεί για περίπου 2 χρόνια.

— **Πώς αποφασίσατε να ακολουθήσετε τα χνάρια του πατέρα σας;**

Μεγάλωσα μέσα σε στρατόπεδα, εδώ και 30 χρόνια είμαι στρατιώτης. Έχω κι ένα άλλο επάγγελμα, αλλά δεν το εξασκώ.

— **Ποιο είναι το επάγγελμα;**

Είμαι διπλωμάτης. Σπούδασα διεθνείς σχέσεις στο Παρίσι. Δεν μπορείς να εξασκήσεις διπλωματία με τη Ρωσία, έχει αποδείξει ότι δεν θέλει να μιλήσει.

— **Άρα για εσάς το μοναδικό αποδεκτό φινάλε είναι η νίκη στον πόλεμο;**

Το μοναδικό αποδεκτό φινάλε δεν είναι μόνο να κερδίσουμε τον πόλεμο, αλλά για μας, τη Γεωργιανή Λεγεώνα, είναι να νικήσουμε τη Ρωσία. Και θα κάνουμε τα πάντα, παντού για αυτό.

— **Θέλετε, τώρα στο τέλος της συνέντευξης, να στείλετε ένα μήνυμα;**

Θέλω να πω κάτι για την ελληνική κοινωνία. Οι Έλληνες πρέπει να είναι θαρραλέοι και να αντιμετωπίζουν τη βαρβαρότητα, όπως και οι πολιτικοί σας πρέπει να κάνουν περισσότερα.

— **Δεν θεωρείτε ότι η Ελλάδα έχει κάνει αρκετά;**

Όλοι μπορούν να κάνουν περισσότερα. Σήμερα είναι η ώρα που όλος ο κόσμος αντιμετωπίζει μια πρωτοφανή βαρβαρότητα από μια χώρα τρομοκράτη. Κανείς από μας δεν έχει δώσει το μάξιμουμ των δυνατοτήτων του.

— **Θεωρείτε ότι δεν το έχουν κάνει αυτό όλοι οι Ουκρανοί;**

Δεν έχει σημασία αν έχεις γεννηθεί εδώ, αν είσαι Ουκρανός στην εθνικότητα. Είναι θέμα νοοτροπίας. Οι Ουκρανοί είναι μαχητές στην ψυχή τους.

— **Εσείς τι νιώθετε;**

Νιώθω και τα δύο. Είμαι Γεωργιανός που νιώθω και Ουκρανός. **A**

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΚΑΜΕΡΑΤΑ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΤΩΝ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΕΤΡΟΥ

22.10.2023

Η ΜΑΓΕΙΑ ΤΟΥ ΜΠΑΡΟΚ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΥΒΡΑΒΕΥΜΕΝΗ ΚΑΜΕΡΑΤΑ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ: EPT, COSMOTE TV, ACTION 24, ATTICA MEDIA GROUP, ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 103.7, ΤΡΙΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 90.9, ΚΟΣΜΟΣ 93.6, ΔΙΕΣΗ 101.3, GALAXY 92, ΑΘΗΝΑ 9.84, CNN.GR, CULTURENOW.GR, IN2LIFE.GR, ΜΟΝΟΠΟΛΙ.GR, NEWSBEAST.GR, ARTANDLIFE.GR, METEO.GR

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΗΣ ΣΤΑΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Να τι ζητούν πάνω κάτω οι Παλαιστίνιοι

❶ Τον τερματισμό της επέκτασης των ισραηλινών οικισμών σε εδάφη πέραν των συνόρων του 1967 και επιστροφή στα σύνορα πριν από τον πόλεμο του 1967 ❷ Ολόκληρη την Ιερουσαλήμ, ως πρωτεύουσα του κράτους της Παλαιστίνης ❸ Την απελευθέρωση όλων των Παλαιστίνιων αιχμαλώτων που κρατούνται στις ισραηλινές φυλακές, συμπεριλαμβανομένων όσων καταδικάστηκαν για τρομοκρατικές ενέργειες ❹ Την αναγνώριση του δικαιώματος επιστροφής όλων των Παλαιστίνιων της διασποράς ❺ Μια σειρά από μικρότερα, ειδικά ζητήματα, όπως η άδεια κατασκευής αεροδρομίου στην περιοχή της Ραμάλα, στην κεντρική Δυτική Όχθη.

Να τι ζητούν πάνω κάτω οι Ισραηλινοί

❶ Την κυριαρχία επί της Ιερουσαλήμ, συμπεριλαμβανομένης της Παλιάς Πόλης ❷ Τη συνοριοθέτηση βάσει των συνόρων του 1967, με ανταλλαγές εδαφών λαμβάνοντας υπόψη τους ισραηλινούς οικισμούς στη Δυτική Όχθη ❸ Την αναγνώριση του Ισραήλ ως εβραϊκού κράτους ❹ Αποστρατιωτικοποιημένο παλαιστινιακό κράτος ❺ Το δικαίωμα επιστροφής για τους Παλαιστίνιους πρόσφυγες μόνο στην Παλαιστίνη, όχι στο Ισραήλ ❻ Μια ποικιλία από άλλα μικρότερα ζητήματα, όπως οι μη μονομερείς εκκλήσεις των Παλαιστίνιων στους διεθνείς οργανισμούς.

ν και τόσο οι Εβραίοι όσο και οι Άραβες μουσουλμάνοι διεκδικούν την ίδια γη εδώ και χιλιάδες χρόνια, η τρέχουσα πολιτική σύγκρουση χρονολογείται από τις αρχές του 20ού αιώνα. Και επιδεινώθηκε όταν οι Εβραίοι που διέφυγαν από τους διωγμούς στην Ευρώπη συμφώνησαν με τη διεθνή κοινότητα να δημιουργήσουν μια «εθνική πατρίδα» σ' ένα έδαφος με αραβική και μουσουλμανική πλειοψηφία: αυτό το έδαφος είχε υπάρξει μέρος της Οθωμανικής και αργότερα της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, δεν ήταν ποτέ παλαιστινιακό «κράτος».

Υπενθυμίζω ότι στις 29 Νοεμβρίου 1947, ο ΟΗΕ αποφάσισε να χωριστεί η Παλαιστίνη σε δύο κράτη, το ισραηλινό (55,5% του εδάφους της) και το αραβικό (45,5%), η δε Ιερουσαλήμ να παραμείνει διεθνής πόλη για περίοδο δέκα ετών και στη συνέχεια οι κάτοικοί της να αποφασίσουν με δημοψήφισμα σε ποιο από τα δύο κράτη θα επιθυμούσαν να ενταχθεί η πόλη τους. Οι Ισραηλινοί αποδέχτηκαν την απόφαση του ΟΗΕ, έχοντας κατά νου να επεκτείνουν το υπό ίδρυση κράτος τους με τις παραστρατιωτικές ομάδες που διέθεταν. Οι Άραβες την απέρριψαν ασυζητητί, καθώς δεν διανοούνταν την ύπαρξη εβραϊκού κράτους στα εδάφη τους. (Η Ελλάδα καταψήφισε την απόφαση επειδή δεν ήθελε να διαταράξει τις σχέσεις της με τους Άραβες.) Έτσι, οι Άραβες, θεωρώντας ότι η γη τους ανήκε δικαιοδικά, ενεπλάκησαν σε επαναλαμβανόμενες συγκρούσεις με το Ισραήλ, δύο από τις οποίες, εκείνη του 1948 και εκείνη του 1967, είχαν ως αποτέλεσμα τις σημερινές συνοριακές γραμμές.

Ο πόλεμος του 1967 είναι ιδιαίτερα σημαντικός για τη σημερινή κατάσταση, καθώς τελείωσε με το Ισραήλ να ελέγχει τη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας, δύο εδάφη όπου ζουν μεγάλοι παλαιστινιακοί πληθυσμοί. Σήμερα, η Δυτική Όχθη ελέγχεται τυπικά από την Παλαιστινιακή Αρχή αλλά βρίσκεται υπό ισραηλινή κατοχή: ισραηλινά στρατεύματα επιβάλλουν περιορισμούς στις κινήσεις και δραστηριότητες των Παλαιστίνιων, ενώ, όπως είπα, οι Ισραηλινοί επεκτείνουν τις κοινότητες τους στη Δυτική Όχθη καταλαμβάνοντας γη που «ανήκει» στους Παλαιστίνιους. Η Γάζα ελέγχεται από τη Χαμάς —το ισλαμιστικό φονταμενταλιστικό κόμμα που ενισχύεται από το Ιράν— και βρίσκεται υπό ισραηλινό αποκλεισμό, αλλά όχι υπό κατοχή χερσαίων δυνάμεων.

Σήμερα, η mainstream προσέγγιση για την επίλυση της σύγκρουσης είναι η λύση των δύο κρατών που θα καθιστούσε την Παλαιστίνη ανεξάρτητο κράτος στη Γάζα και στο μεγαλύτερο μέρος της Δυτικής Όχθης, αφήνοντας την υπόλοιπη γη στο Ισραήλ. Αν και το σχέδιο των δύο κρατών είναι ξεκάθαρο στη θεωρία, οι δύο πλευρές είναι βαθιά διχασμένες σχετικά με το πώς θα οργανωθεί και θα λειτουργήσει στην πράξη. Θεωρητικά, η δεύτερη λύση είναι η δημιουργία ενός κράτους, όπου ολόκληρο το έδαφος θα γίνει είτε ένα μεγάλο Ισραήλ είτε μια μεγάλη Παλαιστίνη — αλλά βεβαίως πρόκειται για μια εξεζητημένη φαντασίωση. Ούτε οι Ισραηλινοί, ούτε οι Παλαιστίνιοι ομοφωνούν μεταξύ τους, αν και ο άμεσος στόχος που ενώνει τους

ΑΛΛΟΤΕ και ΤΩΡΑ

**Τι ζητούν επιτέλους οι Παλαιστίνιοι;
Πώς φτάσαμε στο διπλωματικό τέλμα,
στην αιματοχυσία και στη δημιουργία τεράτων;**

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Παλαιστίνιους είναι ο τερματισμός της ισραηλινής κατοχής στη Δυτική Όχθη. Ορισμένοι Παλαιστίνιοι αποδέχονται τη λύση των δύο κρατών, με τη Δυτική Όχθη και τη Λωρίδα της Γάζας να σχηματίζουν ξεχωριστό παλαιστινιακό κράτος, ενώ άλλοι επιμένουν στη δημιουργία ενός κράτους που θα συγχωνεύει το σημερινό Ισραήλ με πλήρη ισότητα των πολιτών είτε είναι Μουσουλμάνοι είτε Χριστιανοί ή Εβραίοι. Σε αυτό το σενάριο, μπορεί να επιτραπεί στους Παλαιστίνιους πρόσφυγες να επιστρέψουν στη γη την οποία αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το 1948.

Με λίγα λόγια, πολλοί Παλαιστίνιοι, μια οριακή πλειοψηφία που επηρεάζεται από τη Χαμάς, προβάλλουν τη μαξιμαλιστική άποψη για την καταστροφή του Ισραήλ: αυτό ζητούσε αρχικά ο Γιάσερ Αραφάτ και η PLO, πλην όμως από τα τέλη της δεκαετίας του 1960 την πολιτική αυτή αντικατέστησε η επιθυμία για διαπραγμάτευση. Οι Συμφωνίες του Όσλο (του 1993) κατέδειξαν ότι η τότε παλαιστινιακή ηγεσία θα αναγνώριζε το δικαίωμα ύπαρξης του κράτους του Ισραήλ με αντάλλαγμα την απόσυρση των ισραηλινών δυνάμεων από τη Λωρίδα της Γάζας και τη Δυτική Όχθη του Ιορδάνη. Όμως, το Ισραήλ δεν έκανε καμιά παραχώρηση — καμιά παραχώρηση δεν έκαναν ούτε οι Παλαιστίνιοι. Αντιθέτως, ο ρεαλισμός και η συμβιβαστικότητα του Αραφάτ θεωρήθηκαν προδοσία και στην PLO επικράτησε σύγχυση: μερικοί μιλούσαν τη γλώσσα της ειρήνης, ενώ άλλοι τροφοδοτούσαν την τρομοκρατία — σε μια εποχή όπου η τρομοκρατία θεωρούνταν «αριστερή» και επαναστατική.

Ο Αραφάτ βρέθηκε σε πολύ δύσκολη θέση μέσα στην οργάνωση: έτσι, επέμεινε στο αίτημα της μαζικής επιστροφής των Παλαιστίνιων στο Ισραήλ, πράγμα που θα αλλοίωνε τη δημογραφική σύνθεση του εβραϊκού κράτους — χωρίς ο ίδιος να πολυπιστεύει στη σπουδαιότητα αυτής της συμβολικής «επιστροφής» απλώς, φοβόταν ότι οι συμπατριώτες του θα του έκοβαν το κεφάλι.

Εν πάση περιπτώσει, η ευκαιρία για ειρηνική διευθέτηση με δημιουργία δύο κρατών χάθηκε: έφταιξαν αμφότερες οι πλευρές και η κατάσταση εκτροχιάστηκε ξανά και ξανά, ενώ η διεθνής κοινότητα παρέμεινε δισταχμένη ανάμεσα στον φιλοαραβισμό των δυτικών ελίτ, τον λαϊκό αντισημιτισμό και προπάντων τη μεροληπτική πρόσληψη των γεγονότων· τον χαρακτηρισμό των εμπλεκόμενων σε θύτες και θύματα. Ως συνήθως, αυτή η διαλεκτική δεν ισχύει και οδηγεί σε λανθασμένες αναλύσεις.

Υπάρχουν τρία βασικά ερωτήματα γύρω από την αιφνιδιαστική επίθεση της Χαμάς στο Ισραήλ: Ποιος είναι ο άμεσος στόχος της; Γιατί έγινε τώρα; Πράγματι, οι ισραηλινές υπηρεσίες δεν ήξεραν τίποτα; Η Χαμάς δεν μπορεί να μην έχει επίγνωση των δυνατοτήτων της: το να κατακτήσει και να διατηρήσει έδαφος στο Ισραήλ υπερβαίνει κατά πολύ την εμβέλεια της. Εξάλλου, γνωρίζει ότι η εξόντωση Ισραηλινών αμάχων καθιστά το εγχείρημα τρομοκρατικό, άρα η επίθεση που σχεδιάστηκε για να συνταράξει το διεθνές κοινό δεν έχει θετικό αντίκτυπο. Η χρονική στιγμή υποτίθεται ότι επελέγη διότι αυτές οι μέρες είναι η 50ή επέτειος του πολέμου του Γιουμ Κιπούρ, τον οποίο θα σχολιάσω λίγο παρακάτω: στην πραγματικότητα, νομίζω ότι η Χαμάς δεν πολυενδιαφέρεται για τόσο λεπτές αποχρώσεις — για να επετείους και τέτοια —, επιτίθεται όταν είναι έτοιμη να επιτεθεί.

Γενικά μιλώντας, πρόκειται για μια «στιγμή» που η παλαιστινιακή υπόθεση έχει χάσει μεγάλο μέρος της διεθνούς στήριξης, τόσο εξαιτίας της ισλαμιστικής φυσιογνωμίας της Χαμάς, όσο και της ανικανότητας και της ασχετοσύνης της Παλαιστινιακής Αρχής στη Ραμάλα. Η Χαμάς αντιδρά βιαίως ώστε να διακοπούν οι διαπραγματεύσεις μεταξύ Ισραήλ και Σαουδικής Αραβίας: υποτίθεται ότι το Ριάντ είναι έτοιμο για το ιστορικό βήμα της εξομάλυνσης των σχέσεων με το Ισραήλ. Ούτε αυτό το πολυπιστεύω — «υποτίθεται» όμως. Παράλληλα, τα τελευταία χρόνια, το Ισραήλ, παρότι η κυβέρνηση Νεντανιάχου είναι απρόθυμη για οποιονδήποτε συμβιβασμό με τους Παλαιστίνιους, έχει αποκτήσει μεγάλη ήπια ισχύ, ενώ οι Παλαιστίνιοι έχουν πλέον ταυτιστεί οριστικά με τον ισλαμιστικό σκοταδισμό και την τρομοκρατία.

Υπενθυμίζω ότι η Χαμάς (ή Ισλαμικό Κίνημα Αντίστασης) είναι συνυφισμένη παραστρατιωτική οργάνωση και πολιτικό κόμμα που κατέχει σήμερα την πλειοψηφία των εδρών του νομοθετικού συμβουλίου στην Παλαιστινιακή Εθνική Αρχή και ελέγχει πλήρως τη Λωρίδα της Γάζας. Η Χαμάς έχει πολλά πλοκάμια, μεταξύ των οποίων την ομάδα ισλαμικής προπαγάνδας Νταουάχ, καθώς και τις ένοπλες ταξιαρχίες Ιζαντ-Ντιν αλ-Κασάμ.

Τη Χαμάς ίδρυσαν το 1987 δύο ζηλωτές: ο σείχησ Αχμέντ Γιασίν (που σκοτώθηκε το 2004) και ο Μοχάμεντ Τάχα από την Παλαιστινιακή πτέρυγα της Μουσουλμανικής Αδελφότητας (πιο φονταμενταλιστής πεθαίνεις), ενώ εκτυλισσόταν η πρώτη Ιντιφάντα με και βομβιστικές ενέργειες κατά του Ισραήλ.

Έκτοτε, μέσω της προπαγάνδας και της δημιουργίας υποδομών — νοσοκομείων, σχολείων, υπηρεσιών — στη Δυτική Όχθη και στη Γάζα, η Χαμάς έχει αποκτήσει μεγάλη δημοτικότητα ως ανυποχώρητη και γνησίως πατριωτική δύναμη εφόσον κάνει έκκληση για την καταστροφή του Ισραήλ και την αντικατάστασή του με παλαιστινιακό κράτος: στη διακήρυξή της αναφέρει πως δεν υπάρχει λύση για το παλαιστινιακό ζήτημα ει μόνον μέσω της Τζιχάντ. Η παλαιότερη οργάνωση, η Φατάχ, στην οποία οφείλεται, εν πολλοίς, το φιλοπαλαιστινιακό αίσθημα — ιδιαίτερα στους κύκλους της διεθνούς αριστεράς και της αντισημιτικής δεξιάς — έχει συμπίεστεί πολύ καθώς η Χαμάς χρηματοδοτείται γενναιοδωρα από το Ιράν, την Τουρκία, την παλαιστινιακή ομογένεια και ιδιώτες από άλλες ισλαμικές χώρες.

Η Χαμάς δικαιολογεί την πρόσφατη επίθεση ως απάντηση στις ισραηλινές εισβολές γύρω από το τέμενος αλ-Αqσα στην Ιερουσαλήμ: αλλά βεβαίως μπορεί να βρει πολλές αφορμές εφόσον το Ισραήλ, ιδιαίτερα η κυβέρνηση Νεντανιάχου, απορρίπτει κάθε αίτημα των Παλαιστίνιων. Αν και το παλαιστινιακό αφήγημα είναι διάτρητο, η στάση του Ισραήλ διαικνύει και επιδεικνύει μια κατάσταση που στοιχίζει ακριβώς σε όλο τον κόσμο: ενισχύει την τρομοκρατία, ευνοεί την ισλαμιστική ριζοσπαστικοποίηση — στην πραγματικότητα, η Χαμάς είναι σαν το τέρας του Φρανκενστάιν — προκαλεί δυστυχία και επιβαρύνει πολλές χώρες οι οποίες επιδοτούν τους Παλαιστίνιους.

Οι Παλαιστίνιοι ζουν με την ελεημοσύνη της ΕΕ, των αραβικών κρατών, των ΗΠΑ, της Ιαπωνίας και διαφόρων υπηρεσιών του ΟΗΕ. Δισεκατομμύρια δολάρια σε διεθνή βοήθεια δέχεται η ετπασία και το Ισραήλ στο οποίο, παρεμπιπτόντως, η Γερμανία έχει καταβάλει πάνω από 80 δισεκατομμύρια σε πολεμικές αποζημιώσεις. Η Μέση Ανατολή είναι full time job για πάρα πολλές κυβερνήσεις και για πάρα πολλές δεκαετίες.

Στο παιχνίδι συμμετέχει η σιιτική Χεζμπολάχ που σχηματίστηκε με αφορμή την ισραηλινή εισβολή στον Λίβανο το 1982: ένα φάουλ του Ισραήλ έγινε αιτία να παραμερίσουν — για μια ακόμα φορά — οι σουνίτες τις διαφορές τους με τους σίιτες και να ενωθούν στον αντι-ισραηλινό αγώνα. Η Χεζμπολάχ («Κόμμα του Θεού») που συμμετέχει στην κυβέρνηση και στο κοινοβούλιο του Λιβάνου, υποστηρίζεται από το Ιράν και τη Συρία: οι ένοπλες μονάδες της οργάνωσης τις οποίες εκπαιδύσαν οι «Φρουροί της Ισλαμικής Επανάστασης», σπνρίζουν τις δυνάμεις του Άσαντ στη Συρία εναντίον του σαλαφιστικού Ισλαμικού Κράτους. Οι ενδο-ισλαμικές διενέξεις είναι βεβαίως μια άλλη, αρκετά περίπλοκη ιστορία: αναφέρω ενδεικτικά ότι οι Μουτζαχεντίν μαχητές της Χεζμπολάχ πολέμησαν εναντίον των σερβικών δυνάμεων στον πόλεμο στη Βοσνία, ότι το 2016 ο Αραβικός Σύνδεσμος την κατέταξε στις τρομοκρατικές ομάδες κι ότι η Ρωσία, για να μας εκνευρίσει όλους, τη θεωρεί νόμιμη κοινωνικοπολιτική οργάνωση.

Ο αιφνιδιασμός εκ μέρους της Χαμάς φαίνεται μια παταγώδης αποτυχία των ισραηλινών και αμερικανικών υπηρεσιών — αν και πιθανότατα οι Ισραηλινοί γνώριζαν ότι ετοιμαζόταν επίθεση αλλά δεν ενημέρωσαν την Ουάσινγκτον. Η υποψία μου φαίνεται εύλογη: το

Από τη φύση της, η παλαιστινιακή οργάνωση δεν διστάζει μπροστά στην αιματοχυσία· είναι έτοιμη να καταστρέψει ό,τι μπορεί να καταστραφεί συμπεριλαμβανομένου του ίδιου της του εαυτού

εξομάλυνσης των διμερών σχέσεων μεταξύ των χωρών της περιοχής. Αν και πολλοί Ισραηλινοί είναι εξουθενωμένοι από το μίσος και τον φόβο, οι κυβερνήσεις που εκλέγουν δεν διατίθενται για την εξεύρεση μέσης λύσης — άρα, μάλλον δεν ξέρουν και οι ίδιοι τι θέλουν.

Όπως είπα, η επίθεση έγινε, ίσως όχι τυχαία, ακριβώς πενήντα χρόνια μετά τον πόλεμο του τέταρτου αραβοϊσραηλινού πολέμου που ξεκίνησε από μια αιφνιδιαστική επίθεση της Συρίας και της Αιγύπτου την ημέρα του Γιουμ Κιπούρ, της μεγαλύτερης εβραϊκής εορτής. Η Αίγυπτος και η Συρία πέρασαν τις γραμμές του πυρός στο Σινά στον Νότο και στα Υψώματα του Γκολάν στον Βορρά, έδαφη που είχε προσαρτήσει το Ισραήλ το 1967 στον Πόλεμο των Έξι Ημερών. Τότε, επρόκειτο για σύγκρουση διά πληρεξουσίου μεταξύ των ΗΠΑ και της ΕΣΣΔ που εξόπλιζαν τους αντίστοιχους εμπόλεμους συμμάχους τους.

Ο πόλεμος τελείωσε με στρατιωτική νίκη του Ισραήλ, αλλά στην ουσία όλες οι πλευρές βρέθηκαν σε αδιέξοδο και δέχτηκαν να διαπραγματευτούν: ήταν η πρώτη φορά από το 1948 που Άραβες και Ισραηλινοί αξιωματούχοι συναντήθηκαν σε απευθείας συνομιλίες. Ωστόσο, αν και η αραβική φιλοδοξία για βίαιη καταστροφή του Ισραήλ έπεσε στο κενό, οι ισραηλινές απώλειες ήταν τόσο μεγάλες ώστε αποφασίστηκε η περαιτέρω στρατιωτικοποίηση της χώρας: το Ισραήλ έγινε φρούριο.

Προσθέτω ότι στις 17 Οκτωβρίου 1973, ως απάντηση στην αμερικανική υποστήριξη στο Ισραήλ, τα αραβικά μέλη του ΟΠΕΚ, με επικεφαλής τη Σαουδική Αραβία — ο πιο ύπουλος παίκτης όλων των εποχών — αποφάσισαν να μειώσουν την πετρελαϊκή παραγωγή κατά 5% μηνιαίως. Κι όταν στις 19 Οκτωβρίου ο πρόεδρος Νίξον εξουσιοδότησε οπλικές προμήθειες και βοήθεια 2,2 δισ. δολαρίων στο Ισραήλ, η Σαουδική Αραβία κήρυξε εμπόλεμο εναντίον των ΗΠΑ, στο οποίο αργότερα εντάχθηκαν κι άλλοι πετρελαϊκοί εξαγωγείς προκαλώντας την ενεργειακή κρίση του 1973-74. Μια ακόμα απόδειξη ότι η αθλιότητα της Μέσης Ανατολής στοιχίζει ακριβώς σε όλους.

Το μίσος έχει αρχαίες ρίζες και μπορεί να κλιμακωθεί σε ανήκουστες φρικαλεότητες. Πρόκειται για σύγκρουση θρησκειών και πολιτισμών στην οποία εμπλέκονται τα υπερεθνικιστικά αισθήματα αμφοτέρων των αντιμαχόμενων πλευρών, καθώς και μιας μακράς σειράς δευτερευόντων παικτών. Ωστόσο, το πρόσφατο διάβημα της Χαμάς μοιάζει με αποστολή μαζικής αυτοκτονίας: από την ίδια της τη φύση, η παλαιστινιακή οργάνωση, όπως όλοι οι ζηλωτές, δεν διστάζει μπροστά στην αιματοχυσία· και είναι έτοιμη να καταστρέψει ό,τι μπορεί να καταστραφεί συμπεριλαμβανομένου του ίδιου της του εαυτού. Όσο για τον ρόλο των ΗΠΑ, της ΕΕ, της Ρωσίας και της Κίνας, νομίζω ότι δεν τίθεται ζήτημα συγκεκριμένων συμφερόντων· πρόκειται μάλλον για μια τακτική «ο φίλος του εχθρού μου είναι εχθρός μου» και ο «εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου» — ο σίγουρος δρόμος για τη δημιουργία τεράτων. **Α**

Η Χαμάς προσπαθεί να τορπιλίσει το μέλλον της Μέσης Ανατολής

Οι επιθέσεις της Χαμάς, η απάντηση του Ισραήλ και το πραγματικό διακύβευμα

Του ΑΓΗ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Οι τρομοκρατικές επιθέσεις στις οποίες προχώρησε η Χαμάς το προηγούμενο Σαββατοκύριακο χαρακτηρίστηκαν –ορθώς– ως η 11η Σεπτεμβρίου του Ισραήλ. Τα παλαιστινιακά χτυπήματα έχουν οδηγήσει –μέχρι σήμερα– στον θάνατο περισσότερους από 700 Ισραηλινούς, αλλά και χιλιάδες τραυματισμούς, ενώ έχουν προκαλέσει καταστροφές εκατοντάδων εκατομμυρίων δολαρίων. Επιπλέον, η πρωτοβουλία της Χαμάς προκάλεσε την αστραπιαία αντίδραση των ισραηλινών ενόπλων δυνάμεων, από την οποία περισσότεροι από 400 Παλαιστίνιοι έχουν χάσει τη ζωή τους, ενώ μετράνε περισσότερους από τρεις χιλιάδες τραυματίες. Αυτή είναι μόνο η πάρα πολύ άσχημη αρχή· η συνέχεια μπορεί να είναι αποτρόπαια.

στόσο, οι επιθέσεις της Χαμάς –στο πλαίσιο των οποίων οι μαχητές της έχουν βασανίσει με τον πιο φριχτό τρόπο αθώους πολίτες– έχουν έναν πολύ μεγαλύτερο στόχο από τα σημεία που πλήττουν οι πύραυλοί της. Στην ουσία, η Χαμάς προσπαθεί να διαταράξει την επαναπροσέγγιση Ισραήλ-Αραβικού Κόσμου, καθώς εφόσον αυτή επιτευχθεί, τότε είναι δεδομένο πως η Παλαιστίνη, αλλά και το Ιράν, θα απομονωθούν σε απόλυτο βαθμό. Με άλλα λόγια, πλήττοντας το Ισραήλ, η Χαμάς πλήττει τη σταθερότητα στην ασταθέστερη γεωπολιτική γειτονιά του κόσμου.

Η επαναπροσέγγιση Ισραήλ - Σαουδικής Αραβίας

Από την ίδρυση του επίσημου κράτους του Ισραήλ μέχρι και σήμερα, η Σαουδική Αραβία δεν δέχτηκε ποτέ να το αναγνωρίσει. Από την πρώτη στιγμή, το Ριάντ εναντιώθηκε στην διάσπαση της Παλαιστίνης, ενώ κατά τη διάρκεια του 20ού αιώνα, οι σαουδαραβικές ένοπλες δυνάμεις πολέμησαν εναντίον των αντίστοιχων ισραηλινών στον Αράβο-Ισραηλινό Πόλεμο του 1948 και στον Πόλεμο του Γομ Κιπούρ το 1973.

Σε διπλωματικό επίπεδο, η κυβέρνηση της Σαουδικής Αραβίας είχε ανέκαθεν ως πάγιο αίτημα την αποχώρηση των Ισραηλινών από τη Δυτική Όχθη και την επιστροφή των εδαφών στους Παλαιστίνιους. Στην ουσία, οι διπλωματικές σχέσεις μεταξύ Τελ Αβίβ και Ριάντ δεν δημιουργήθηκαν ποτέ, ενώ σε οικονομικό επίπεδο η Σαουδική Αραβία εφαρμόζε μέχρι το 2005 καθεστώς απόλυτου οικονομικού αποκλεισμού του Ισραήλ, καθώς αρνούσαν να προχωρήσει σε οποιαδήποτε εμπορική συναλλαγή μαζί του.

Μόνο μετά το πέρασμα στον 21ο αιώνα ξεκίνησαν οι δύο χώρες να προσεγγίζουν σταδιακά η μία την άλλη, προχωρώντας σε διμερείς συναντήσεις, αλλά και συγκυριακές συνεργασίες –ή ανταλλαγές ρητορικής αβρότητας– κυρίως σε περιπτώσεις γεωπολιτικών κρίσεων, όπως στο πλαίσιο της Αραβικής Άνοιξης το 2011. Ωστόσο, ακόμα και σε αυτό το κάπως θερμότερο διμερές κλίμα, η Σαουδική Αραβία συνέχιζε να στηρίζει τα παλαιστινιακά αιτήματα, ενώ αρνούταν να καταδικάσει τις επιθέσεις της Χαμάς απέναντι στο Ισραήλ.

Η συγκεκριμένη δυναμική άρχισε να αλλάζει τα τελευταία μόλις χρόνια. Σε ένα δόγμα εξωτερικής πολιτικής το οποίο ξεκίνησε ο Ντόναλντ Τραμπ και συνέχισε ο Τζο Μπάιντεν, οι ΗΠΑ έχουν κάνει τη στρατηγική επιλογή να προωθήσουν την επαναπροσέγγιση του Ισραήλ με τον Αραβικό Κόσμο. Σε αυτό το πλαίσιο, το Ισραήλ σύναψε τις Συμφωνίες του Αβραάμ το 2020, οι οποίες προβλέπουν τη σύμφιξη των σχέσεων του

Ισραήλ με το Μπαχρέιν, το Μαρόκο, το Σουδάν και τα ΗΑΕ. Οι συγκεκριμένες συμφωνίες αποτελούν τομή σε ό,τι αφορά τη γεωπολιτική σταθερότητα στη Μέση Ανατολή, καθώς η αναγνώριση της εδαφικής ακεραιότητας του Ισραήλ από ένα σημαντικό τμήμα του Αραβικού Κόσμου συνεπάγεται και με την αποδυνάμωση των παλαιστινιακών αιτημάτων, όπως αυτά τα προβάλλει η Χαμάς εδώ και δεκαετίες.

Χτίζοντας πάνω στην –πιθανώς μόνη μεγάλη, σε επίπεδο εξωτερικής πολιτικής– επιτυχία του Ντόναλντ Τραμπ, ο διάδοχός του, Τζο Μπάιντεν, έχει αφοσιωθεί στη σύμφιξη των διμερών σχέσεων Ισραήλ-Σαουδικής Αραβίας, έχοντας πετύχει μέχρι σήμερα απτά αποτελέσματα καθώς, μέσα στο 2023, Ισραήλ και Σαουδική Αραβία έχουν προχωρήσει σε διμερείς συναντήσεις υψηλού επιπέδου.

Η Ουάσιγκτον επιθυμεί τη σύναψη διμερούς ειρηνευτικής συμφωνίας, για την οποία η Σαουδική Αραβία ωστόσο ζητάει τη θέσπιση ορισμένων δικλείδων ασφαλείας· η προστασία ορισμένων δικαιωμάτων των Παλαιστίνιων, όπως αυτά εκφράζονται πάγια και από τη Χαμάς, αποτελούν τμήμα μόνο των αιτημάτων που έχει το Ριάντ. Όμως, τα συγκεκριμένα αιτήματα δεν φαίνονται ικανά να διαταράξουν την επαναπροσέγγιση των δύο χωρών, οι οποίες αναμένονται να συνεργαστούν στο πλαίσιο του Ινδικού εμπορικού δρόμου προς την Ευρώπη, ο οποίος θα περνάει, και θα ευνοεί φυσικά, και τις δύο.

Ο πραγματικός στόχος της Χαμάς

Με τα συγκεκριμένα δεδομένα, είναι σαφές πέραν πάσης αμφιβολίας πως η Χαμάς επιθυμεί διακαώς να ανακόψει τη συγκεκριμένη δυναμική επαναπροσέγγισης. Ιστορικά, το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετώπιζε το Ισραήλ ήταν πως παρέμενε περικυκλωμένο από δυνάμεις οι οποίες τάσσονταν ανέκαθεν υπέρ των παλαιστινιακών αιτημάτων και που δεν αναγνώριζαν την εδαφική του ακεραιότητα.

Η περίπτωση στην οποία η Σαουδική Αραβία προχωράει και εκείνη στην αναγνώριση του Ισραήλ θα συνεπάγεται αυτομάτως με την πλήρη εγκατάλειψη της Παλαιστίνης στο όνομα του αμοιβαίου οφέλους της επαναπροσέγγισης Τελ Αβίβ-Ριάντ. Για αυτόν τον λόγο, η Χαμάς παρέκαμψε πλήρως την Εθνική Παλαιστινιακή Αρχή –η οποία έχει δείξει πρόθεση συνεργασίας με το Ισραήλ– προχωρώντας στις συγκεκριμένες επιθέσεις· όμως, έχει σημασία να τονίσουμε πως η Χαμάς δεν επέλεξε τακτικά, αλλά εξαιρετικά προκλητικά χτυπήματα, ακριβώς επειδή θέλει να προκαλέσει τη μεγαλύτερη δυνατή αντίδραση του Ισραήλ.

Θέτοντάς το διαφορετικά, η Χαμάς επέλεξε να δολοφονήσει αθώους Ισραηλινούς –και όχι μόνο– πολίτες, ακόμα και αν αυτό υποβιβάζει πλήρως τα αιτήματά της σε διεθνές επίπεδο, έτσι ώστε να αναγκάσει τον Αραβικό Κόσμο να επαναλάβει την υποστήριξή του με τα παλαιστινιακά αιτήματα. Στην ουσία, η Χαμάς αδιαφορεί πλήρως αν οι επιθέσεις της αποξενώσουν ακόμα και τα φιλικά προς τα παλαιστινιακά αιτήματα δυτικά κράτη, αρκεί να καταφέρει να διατηρήσει τη Σαουδική Αραβία με το πλευρό της· ή, έστω, μακριά από τις θέσεις του Ισραήλ.

Πώς θα το κάνει αυτό η Χαμάς; Εκμεταλλευόμενη το γεγονός πως το Ισραήλ δεν έχει άλλη επιλογή από το να απαντήσει μαζί στις επιθέσεις της. Τη δεδομένη χρονική στιγμή,

οι ισραηλινές ένοπλες δυνάμεις ετοιμάζονται για πρωτοφανείς χειρσαίες επιχειρήσεις, τη στιγμή που το Ισραηλινό Υπουργείο Άμυνας έχει καλέσει περισσότερους από 450.000 εφέδρους να συμβάλουν στην αντεπίθεση.

Η Χαμάς γνωρίζει πως το Ισραήλ θα πλήξει τα υπό τον έλεγχό του εδάφη, κάτι που θα οδηγήσει στον αναπόφευκτο θάνατο πολλών Αράβων· στην ουσία, η Χαμάς χρησιμοποιεί τους αθώους Άραβες που ζουν στα εδάφη της τόσο ως ασπίδα όσο και ως δόλωμα, ώστε να αναγκάσει τη Σαουδική Αραβία να στηρίξει τις θέσεις της ανακόπτοντας απότομα την επαναπροσέγγιση με το Ισραήλ.

Δυστυχώς για την ευρύτερη γεωπολιτική σταθερότητα, η Χαμάς έχει σε κάποιον βαθμό ήδη πετύχει αυτόν τον στόχο μια και στην πρώτη αντίδρασή του το Ριάντ δεν καταδίκασε –αλλά και δεν υποστήριξε– τις επιθέσεις, κάνοντας όμως λόγο για τις αδικίες που θεωρεί πως έχει διαπράξει το Τελ Αβίβ έναντι των Παλαιστίνιων. Η συγκεκριμένη εξέλιξη δυσάρεστησε αρκετά την Ουάσιγκτον, με τον Αμερικανό ΥΠΕΞ να δηλώνει δημόσια πως η αμερικανική κυβέρνηση θα περιμένει την επίσημη καταδίκη της Σαουδικής Αραβίας απέναντι στις επιθέσεις της Χαμάς.

Το άμεσο –και έμμεσο– μέλλον

Οι επιθέσεις της Χαμάς έχουν σαφείς στόχους, αλλά οδήγησαν και σε ένα απρόσμενο αποτέλεσμα. Μετά από χρόνια πολιτικής κρίσης και κυβερνητικής αστάθειας, οι πολιτικές δυνάμεις του Ισραήλ φαίνονται σήμερα απόλυτα συνασπισμένες απέναντι στην απειλή που αντιμετωπίζει το ισραηλινό έθνος. Άμεσα, η Χαμάς ενδέχεται όντως να πετύχει τη διατάραξη των σχέσεων Ισραήλ-Σαουδικής Αραβίας,

όμως στο άμεσο μέλλον δεν υπάρχει η παραμικρή αμφιβολία πως η Παλαιστίνη –και οι αθώοι Παλαιστίνιοι οι οποίοι υποφέρουν υπό τον αυταρχικό έλεγχο της Χαμάς– είναι, και θα είναι, περισσότερο απομονωμένη από ποτέ.

Η Χαμάς προχώρησε σε σοκαριστικές επιθέσεις ώστε να εξυπηρετήσει τα δικά της συμφέροντα, υπονομεύοντας όμως τόσο τη σταθερότητα στην ευρύτερη περιοχή, αλλά σε τελική ανάλυση και το όποιο δίκαιο μπορεί να έχει η Παλαιστίνη απέναντι στην επέκταση του Ισραήλ στη Δυτική Όχθη. Από σήμερα και για πολλά ακόμα χρόνια η προβολή και η υποστήριξη των παλαιστινιακών θέσεων θα αποτελεί ταμπού στις διεθνείς σχέσεις, οδηγώντας στη διαιώνιση του γεωπολιτικού αδιεξόδου μεταξύ Ισραήλ-Παλαιστίνης.

Σήμερα, το Ισραήλ έχει όλο το δίκιο με το μέρος του. Με τις ζοφερές της πρακτικές, η Χαμάς κατάφερε να φέρει τη συμπαθεία του κόσμου στο πλευρό του –συχνά προκλητικού– ισραηλινού ΠΘ, Μπέντζαμιν Νετανιάχου, ο οποίος πλέον είναι πολιτικά παντοδύναμος και έτοιμος να εξαπολύσει μια ιστορική αντεπίθεση έναντι των παλαιστίνιων τρομοκρατών, στην οποία δεν θα εναντιωθεί κανείς. Και αν η στήριξη των ΗΠΑ ήταν εξαρχής δεδομένη, δεν ισχύει το ίδιο για την ΕΕ· όταν ο Νετανιάχου ανακοίνωσε τη μετακίνηση της ισραηλινής πρωτεύουσας από το Τελ Αβίβ στην Ιερουσαλήμ, η ΕΕ εναντιώθηκε καθώς τη θεώρησε ως μια αχρείαστη προκλητική κίνηση. Σήμερα, η σημαία του Ισραήλ προβάλλεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στα ιστορικά μνημεία κάθε πόλης της Δύσης· αυτό, από μόνο του, τα λέει όλα. **A**

Η Χαμάς επέλεξε εξαιρετικά προκλητικά χτυπήματα, επειδή θέλει να προκαλέσει τη μεγαλύτερη δυνατή αντίδραση του Ισραήλ

ATHENS 102.5 VOICE

8-10 Επιστήμη Μπινάζη-Κίμων Φραγκάκης **10-12** Γιώργος Μουχταρίδης **12-2** Γιάννης Νέες

2-4 Ελένη Κολοκοτρώνη **4-6** Γιώργος Νάστος **6-8** Κωνσταντίνα Νικολόπουλου

8-10 Λιάνα Μαστάθη **10-12** Γιοβάννα Βλασοπούλου

ΣΑΒΒΑΤΟ-ΚΥΡΙΑΚΗ

Νίκος Δημόπουλος 12-2 Παρασκευή προς Σάββατο

Στέλιος Καραβίτης Dj Snatch Σάββατο και Κυριακή **10-12** το βράδυ

Χρήστος Αντωνίου 12-2 Σάββατο προς Κυριακή

Το μακάβριο τανγκό του «Σχεδιαστή» με τον «Επισκέπτη» στο σκηνικό θανάτου της Γάζας

Του ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ

Η μονότονη και άχρωμη φωνή του «Επισκέπτη» ακούγεται σαν σφαίρες από Καλάσνικοφ στα ερτζιανά. Πατ πατ, πατ πατ, πατ. Ήχος ξερός, ανατριχιαστικός. Ο Μοχάμεντ Ντέιφ είναι 58 ετών. Η Μοσάντ προσπάθησε πέντε φορές να τον δολοφονήσει αλλά απέτυχε. «Ο Επισκέπτης», διότι αυτό είναι το ψευδώνυμο του Ντέιφ, σε αυτές τις απόπειρες έχασε γυναίκα και τα δύο του παιδιά, τα δύο του πόδια, ένα χέρι και ένα μάτι. Κολλημένος έκτοτε σε ένα καροτσάκι περιμένει την ημέρα της μεγάλης εκδίκησης. Ο «Comandante» της Hamas, που γεννήθηκε στον καταλυισμό Khan Yannis της Γάζας στην περίοδο της αιγυπτιακής κατοχής, είχε το πρόνομιό να δώσει το σύνθημα της επίθεσης το πρωί του Σαββάτου 7 Οκτωβρίου του 2023. Για χρόνια ζούσε στη σκιά, αυτός ένας ήρωας σακάτης, μόνον και μόνον για αυτά τα λίγα λεπτά ζωντανής μετάδοσης από τα ερτζιανά. Το μίσος, η απόγνωση, η απελπισία, η απόλυτη αναπηρία, σμίλεψαν την ψυχή του. Δύο φωτογραφίες έχουν κυκλοφορήσει από τις ισραηλινές μυστικές υπηρεσίες. Πώς μπορεί να ζει κουλουριασμένος σε ένα αμαξίδιο αναλογιζόμενος κάθε λεπτό σε αυτή τη ζωή τον χαμό όσων λάτρεψες, τα παιδιά και τη σύντροφό σου.

Ο Μοχάμεντ Ντέιφ πήρε την εκδίκησή του. Διέταξε 1.500, ενδεχομένως και περισσότερους μαχητές της HAMAS, να επιτεθούν. Έξι χιλιόμετρα από τον Φράχτη, μέσα στα χωράφια, δίπλα από το Κιμπούτς οι Ισραηλινοί φαντάροι που έφθασαν όταν ήταν πια πολύ αργά μέτρησαν 250 κουφάρια νεαρών, αγοριών και κοριτσιών. Πάνω από εκατό είχαν μεταφερθεί ως όμηροι στη Γάζα. Ο δρόμος που οδηγούσε στον χώρο του τεράστιου μουσικού πάρτι ήταν γεμάτος από καμένα και διαλυμένα αυτοκίνητα. Ασύλληπτη βία. Ασύλληπτο μίσος. Ασύλληπτο θράσος να σκοτώνεις στο όνομα του Θεού. Η μήπως αυτό συνέβαινε πάντοτε σε τούτη τη γη; Στο όνομα του Θεού σκότωσαν οι Ισραηλινοί πράκτορες τα παιδιά και τη γυναίκα του Μοχάμεντ Ντέι. Στο Όνομα του Θεού που τον επικαλέστηκε δύο φορές στην ημερήσια διαταγή του ο διοικητής της Χαμάς, ο «Επισκέπτης» διέταξε τους άνδρες του να επιτεθούν στο Ισραήλ. Σχεδόν το σύνολο της παλαιστινιακής δύναμης που εισέβαλε, 1.500 άτομα, σκοτώθηκαν μέσα σε τρία εικοσιτετράωρα, λίγα μόλις χιλιόμετρα από τον Φράχτη που χωρίζει το Ισραήλ από τη Γάζα. Τουλάχιστον 800 Ισραηλινοί άμαχοι έπεσαν νεκροί από τις σφαίρες των Μουζαχεντίν μέσα στο ίδιο χρονικό διάστημα. Και ο πραγματικός πόλεμος δεν άρχισε ακόμη. Βρισκόμαστε στο στάδιο εμπλοκής των εμπροσθοφυλακών.

Ο Μοχάμεντ Ντέιφ ξαναγύρισε στο σκοτάδι όπου εδώ και χρόνια συντηρεί την απόγνωσή του. Προτίμησε να παραμείνει στη σκιά ακόμη και στο διάγγελμά του. Ζήτησε να ακούγεται μόνον η φωνή του. Σε αυτόν τον κόσμο της διαχείρισης του θανάτου οι πρωταγωνιστές βιώνουν την αθλιότητα της καθημερινότητας μέσα σε ένα διαρκές σκότος. Χρειάζονται πάντα δύο για να χορέψουν αυτό το μακάβριο ταγκό. Οι δύο αντίπαλοι γνωρίζονται πολύ καλά. Έχουν παράλληλες ζωές και κοινές ιστορίες να διηγηθούν. Η διαχείριση του ψυχισμού τους θα χρειαζόταν το σύνολο του παγκόσμιου ψυχιατρικού δυναμικού. Είναι τρελοί αλλά συμπεριφέρονται με απίστευτο ορθολογισμό. Δεν αφήνουν καμία λεπτομέρεια ασχολίαστη. Δεν α-

φήνουν καμία διάσταση χωρίς να την ερμηνεύσουν. Ο «Σχεδιαστής» στη Βηρυτό μπορούσε πλέον να απλώσει τα πόδια του και σιγορουφώντας τον καφέ του να βγάλει έναν βαθύ αναστεναγμό ανακούφισης. Δύο ολόκληρα χρόνια με την κάλυψη της εξόριστης ηγεσίας της Χαμάς σκηνοθετούσε αυτήν τη μακάβρια υπερπαραγωγή. Οι Ιρανοί συνεργάτες του αφιέρωναν όλον τον χρόνο τους για να συνδράμουν στην επίλυση των λεπτομερειών. Θα έπρεπε μέσα σε δώδεκα ώρες να επιφέρουν ένα τόσο καίριο πλήγμα στο Ισραήλ που θα ισοδυναμούσε με μία 11η Σεπτεμβρίου και ένα Περλ Χάρμπορ μαζί. Θα έπρεπε να εξευτελίσουν την ισραηλινή αντικατασκοπία στρατού. Θα έπρεπε να παραπλανούν καθημερινά και αποτελεσματικά τις αντένες της Μοσάντ. Θα έπρεπε να παραμυθιάζουν για δύο χρόνια τη CIA, τις γαλλικές υπηρεσίες ασφαλείας και κυρίως την MI6. Κανένας Διοικητής της Χαμάς εντός Γάζας δεν θα έπρεπε να γνωρίζει το σχέδιο.

Ο «Σχεδιαστής» τεντώθηκε, σήκωσε τα μάτια του από την οθόνη του υπολογιστή του και ζήτησε από τον συνομιλητή του στην Τεχεράνη για τον οποίο δεν γνώριζε το όνομά του, ούτε καν αν βρισκόταν στην ιρανική πρωτεύουσα, να καταλήξουν σε μία τελική ημερομηνία. Η Πολιτική, όπως και ο Πόλεμος λειτουργούν με συμβολισμούς. Τι απεχθέστερο και άρα τι πιο μακάβριο και τι πιο συμβολικό από τον καθορισμό της έναρξης μιας σφαγής πενήντα χρόνια μετά από τον πόλεμο της «Πορτής Νεκρών». Στον κόσμο του «Σχεδιαστή», όπως και στον κόσμο του «Επισκέπτη», του Μοχάμεντ Ντέιφ, τα πάντα κινούνται εντός του κόσμου των νεκρών. Δεν υπάρχει ούτε μια ακτίνα φωτός σε αυτόν τον κόσμο. Όπως και σε εκείνον των αντιπάλων τους. Λένε ότι στη ζωή σημασία έχει το κισμέτ, το πεπρωμένο. Σαχλαμάρες. Στη ζωή σημασία έχουν οι άνθρωποι. Για να το κάνουν πιο μυστηριώδες οι άνθρωποι εμπλέκουν και τον Θεό. Και δέσαμε.

Επί δύο χρόνια εκατοντάδες μαχητές της Χαμάς με εμφάνιση εργάτη γης, περνούσαν το συνοριακό πέρασμα και έμπαιναν στον νότιο θύλακα του Ισραήλ. Δούλευαν σε χωράφια, σε βιοτεχνίες, σε κτηνοτροφικές μονάδες, σε οικοδομές. Το βράδυ πάλι πίσω στη Γάζα. Επί δύο χρόνια χαρτογραφούσαν τις γειτονιές, το στρατόπεδο, τα αστυνομικά τμήματα, τα σχολεία και τους παιδικούς σταθμούς και τη χωροταξική διαμόρφωση του Κιμπούτς. Είχαν καταγράψει τις ρουτίνες των φρουρών, τη συχνότητα των περιπολιών, το δυναμικό ασφαλείας, την εμβέλεια των καμερών, τους χρόνους άφιξης των ενισχύσεων. Τα πάντα. Όταν ο «Επισκέπτης» έδωσε το σύνθημα από τα Ερτζιανά, οι τοπικοί «Comandante» έμαθαν τους στόχους τους και πληροφορήθηκαν τα Data που τους αφορούσαν. Κάθε κίνηση καταγραφόταν από μια κάμερα κινητού τηλεφώνου. Όλα θα έπρεπε κάποια στιγμή να αναμεταδοθούν από το TikTok. Ο πόλεμος διεξάγεται πια είτε στην Ουκρανία είτε στην Έρημο του Νεγκέβ μέσω TikTok.

Επί δύο χρόνια οι τουλάχιστον 1.500 μαχητές εκπαιδεύονταν στα τυφλά. Καβαλούσαν μηχανάκια enduro, πέταγαν με αερόπτερα, πηδούσαν από ταρατάσα σε ταρατάσα, έκαναν πως επιβιβάζονταν σε φουσκωτά σκάφη, όλα αυτά κάτω από τη μύτη των Ισραηλινών και των κατασκοπευτικών δορυφόρων. Επί δύο χρό-

νια στο υπόγειο της Βηρυτού, οι δύο σχεδιαστές έγραφαν και έσβηναν, έσπηναν και ξέστνιαν σκηνικά, αποφάσιζαν και στη συνέχεια διέγραφαν τις αποφάσεις τους προκειμένου να ληφθούν υπόψη όλες οι παράμετροι. Μια τέτοια επιχείρηση ανορθόδοξου πολέμου με υβριδικές παραμέτρους και ασύμμετρα πλήγματα θα χρειαζόταν πάνω απ' όλα και σχεδιαστές με «υβριδική σκέψη».

Την Τρίτη 10 Οκτωβρίου στη Βηρυτό η εξόριστη ηγεσία της Χαμάς ήταν πια απόλυτα πεπεισμένη πως κάτι πήγε ανεξήγητα καλά σε αυτήν την υπόθεση. Τα ηγετικά στελέχη της Οργάνωσης δεν πίστευαν πως κατάφεραν τόσα πολλά με τόσα λίγα. Ο βρετανικός Guardian τιλοφορούσε «*Η ηγεσία της Χαμάς αιφνιδιάστηκε από την έκταση των κερδών από την επίθεση*». Τι συνέβη, λοιπόν, και κατέρρευσε ο μύθος περί θρυλικής αποτελεσματικότητας των υπηρεσιών ασφαλείας του Ισραήλ;

Εδώ και πολλά χρόνια ο Μπέντζαμιν Νετανιάχου προσπαθεί να αποφύγει αυτό που φοβάται περισσότερο στη ζωή του. Τι φυλακή. Απλά πράγματα. Οι κατηγορίες που τον βαραίνουν για διαφθορά και υπεξαίρεση δημόσιου πλούτου και οι υφιστάμενες δικαστικές αποφάσεις αναγκάζουν τον πρωθυπουργό του Ισραήλ να ελίσσεται με στόχο την αποφυγή του μοιραίου. Σε αυτό το πλαίσιο συμμαχησε ακόμη και με τον διάβολο που στην προκειμένη περίπτωση προσλαμβάνει τη μορφή της ισραηλινής, θρησκοκόλλητης ακροδεξιάς. Η ανάμιξη αυτών των θρησκοκόλλητων ακραίων εθνικιστών στα δημόσια πράγματα οδήγησε αναπόφευκτα στην αποούθηση του πολιτικού συστήματος εξουσίας.

Ελλείψει νέων «Πατέρων του Έθνους» που ήταν η ιδρυτική γενιά του Κράτους του Ισραήλ, με πολιτικές βάσεις στην ευρωπαϊκή δημοκρατία και ιδεολογικές αναφορές στις πλέον προοδευτικές δυνάμεις του Κόσμου, το Ισραήλ παραδόθηκε στα χέρια των απολύτως μετρίων νεόπλουτων. Η ίδια η πρωθυπουργική σύζυγος δήλωνε προ καιρού: «Να καεί το Κράτος, αν είναι να μην εκλεγεί πρωθυπουργός ο Μπεντζαμίν». Ουδείς αντέδρασε τότε και το Κράτος του Ισραήλ όντως

κάπκε. Ο Στρατός, οι Υπηρεσίες Ασφαλείας, το Διπλωματικό Σώμα διχάστηκαν. Η επίθεση της Χαμάς πραγματοποιήθηκε σε μια στιγμή που οι πραγματικές αντιστάσεις του μηχανισμού ασφαλείας του Ισραήλ και τα ανακλαστικά επιβίωσης των θεσμών που ήταν ανέκαθεν οι ασπίδες του ισραηλινού εγχειρήματος είχαν αποσυντεθεί. Η Χαμάς είχε ανιχνεύσει όλα αυτά τα χαρακτηριστικά παρακμής. Είχε αντιληφθεί τη χαλάρωση των κρατικών μηχανισμών. Ήξερε πως οι δυνατότητες πρώτης αντίδρασης σε έναν αιφνιδιασμό ήταν περιορισμένες.

Ο «Σχεδιαστής» άναψε τσιγάρο. Όλα όσα είχε προβλέψει υλοποιήθηκαν. Ο «Επισκέπτης» χαμογέλασε αλλά το χαμόγελό του ήταν σαν μια βαθιά ρυτίδα στο σκαμμένο πρόσωπό του. Όλα όσα είχε ονειρευτεί, να προκαλέσει δηλαδή τον μεγαλύτερο δυνατό πόνο και δυστυχία στον εχθρό του, πραγματοποιήθηκαν. Ούτε ο ένας ούτε και ο άλλος είχαν την παραμικρή αμφιβολία πως τα αντίποινα του Ισραήλ θα ήταν αδυσώπητα. Άλλωστε και οι δύο πέρασαν μια ζωή διαχειριζόμενοι τον θάνατο. Δεν ήξεραν να κάνουν και τίποτε άλλο. **Α**

Έπρεπε σε 12 ώρες να επιφέρουν ένα τόσο καίριο πλήγμα στο Ισραήλ που θα ισοδυναμούσε με μία 11η Σεπτεμβρίου

Το κατάστημα που «κοιτάζει» στο μέλλον δημιούργησε η Τράπεζα Πειραιώς

Συνδυασμός ψηφιακών συναλλαγών και προσωποποιημένης εξυπηρέτησης

Το τραπεζικό κατάστημα του μέλλοντος αναπτύσσει στο δίκτυό της η Τράπεζα Πειραιώς. Με το συνδυασμό ψηφιακών συναλλαγών και προσωποποιημένης εξυπηρέτησης, σε έναν μοντέρνο χώρο, η Τράπεζα φιλοδοξεί να προσφέρει στους πελάτες της μια τραπεζική εμπειρία που «βλέπει» στο μέλλον, αξιοποιώντας τόσο τις τεχνολογίες αιχμής που επιτρέπουν γρήγορη και αποτελεσματική εξυπηρέτηση, όσο και τους έμπειρους τραπεζικούς συμβούλους που θα στελεχώσουν τα νέα καταστήματα.

Ο στόχος είναι η ανταπόκριση στις ανάγκες και απαιτήσεις κάθε πελάτη που πλέον πραγματοποιεί τις περισσότερες συναλλαγές του με ψηφιακά μέσα – στην Πειραιώς το ποσοστό των ψηφιακών συναλλαγών είναι το 97% –, επιθυμεί όμως προσωποποιημένη εξυπηρέτηση για να επιλέξει τα τραπεζικά προϊόντα και τις υπηρεσίες που του ταιριάζουν.

Όπως επισημαίνει η κυρία **Μαρία Μαυροματάκη, Γενική Διευθύντρια Retail Banking & Distribution Network** της Τράπεζας Πειραιώς «με το νέο κατάστημα επιτυγχάνεται η αναβάθμιση της τραπεζικής εμπειρίας του πελάτη. Η χρήση των πιο σύγχρονων ψηφιακών μέσων που διαθέτει η Τράπεζα συνδυάζεται με την εμπειρία των εργαζομένων και την ανθρωποκεντρική κουλτούρα που χαρακτηρίζει την Πειραιώς».

Στο νέο κατάστημα ο εξειδικευμένος τραπεζικός σύμβουλος θα υποδέχεται τον πελάτη στην είσοδο και θα τον κατευθύνει στην κατάλληλη ζώνη εξυπηρέτησης για όλες τις συναλλαγές που θέλει να πραγματοποιήσει. Η δυνατότητα για όλες τις συναλλαγές θα υπάρχει και θα γίνονται ηλεκτρονικά, με τη βοήθεια του προσωπικού, όταν χρειάζεται.

Στο επίκεντρο του σχεδιασμού και της λειτουργίας του νέου καταστήματος είναι η προσωπική σχέση ανάμεσα στο τραπεζικό στέλεχος και τον πελάτη, τονίζει η κυρία Μαυροματάκη. «Σχεδιάσαμε το κατάστημα με τέτοιο τρόπο ώστε να διευκολύνεται η αλληλεπίδραση του πελάτη με τον τραπεζικό σύμβουλο και η προσωποποιημένη εξυπηρέτηση». Για τη διαχείριση των ιδιαίτερων αναγκών των πελατών, υπάρχουν κλειστοί χώροι, οι οποίοι διασφαλίζουν την ιδιωτικότητα των συζητήσεων.

«Χάρη στον ψηφιακό μετασχηματισμό της Τράπεζας, έχουμε επιτύχει ώστε ο χρόνος εξυπηρέτησης του πελάτη να μειώνεται σημαντικά με

το δραστικό περιορισμό των εντύπων που καλείται να υπογράψει. Και αυτό επιπλέον συμβάλλει και στη σημαντική μείωση του ενεργειακού αποτυπώματος του οργανισμού», επισημαίνει η Γενική Διευθύντρια Retail Banking & Distribution Network της Τράπεζας Πειραιώς και προσθέτει πως «ο χρόνος πραγματοποίησης των συναλλαγών θα μειώνεται περαιτέρω, όσο προχωρά ο μετασχηματισμός της Τράπεζας».

Η Πειραιώς κατευθύνει σημαντικό μέρος των μεγάλου ύψους επενδύσεων που πραγματοποιεί για την αναβάθμιση και τον εκσυγχρονισμό του δικτύου που είναι το μεγαλύτερο στην Ελλάδα, στην εκπαίδευση και ανάπτυξη των ανθρώπων της. «Αξιοποιώντας το ανθρώπινο δυναμικό της Τράπεζας, σταθερή επιδίωξή μας είναι να ενδυναμώσουμε τους εργαζόμενους με τα κατάλληλα εφόδια ώστε να προσαρμόζονται στις ταχύτατα μεταβαλλόμενες συνθήκες και ως τραπεζικοί σύμβουλοι των νέων καταστημάτων να επικεντρώνονται στις ανάγκες και τις απαιτήσεις κάθε πελάτη, προκειμένου να αξιοποιηθεί το κατάλληλο προϊόν και υπηρεσία».

Η μετάβαση στο νέο μοντέλο του δικτύου της Τράπεζας Πειραιώς, η οποία έχει 387 καταστήματα στρατηγικά τοποθετημένα σε όλη την Ελλάδα, ξεκινά άμεσα. Θα ολοκληρωθεί σταδιακά, ενώ η πιλοτική λειτουργία καταστημάτων σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Λουτράκι είναι πολύ ικανοποιητική καθώς έρευνες αγοράς αποτυπώνουν την ταχύτητα και την αμεσότητα εξυπηρέτησης του πελάτη.

«Με γνώμονα τις τρεις βασικές απαιτήσεις των πελατών για ταχύτητα, καινοτομία και προσωποποιημένη εξυπηρέτηση, σε ένα περιβάλλον που μεταβάλλεται με ταχύτατους ρυθμούς, η Τράπεζα Πειραιώς επενδύει στη διαρκή εξέλιξή της, εφαρμόζοντας σύγχρονες τραπεζικές πρακτικές και αξιοποιώντας το διευρυμένο δίκτυό της και το έμπειρο προσωπικό που διαθέτει, με έμφαση στην ενσωμάτωση τεχνολογιών αιχμής και την ενίσχυση των διαπροσωπικών σχέσεων με τους

πελάτες μας», τονίζει η κυρία Μαυροματάκη. «Οι σύγχρονες τραπεζικές τάσεις διεθνώς, τις οποίες και εμείς διακρίνουμε στο ευρύτατο πελατολόγιο που έχουμε, αποτυπώνουν τη μεταστοιχείωση του ρόλου των τραπεζικών καταστημάτων, από τη διεκπεραίωση συναλλαγών που μπορούν να γίνουν σχεδόν στο σύνολό τους ψηφιακά, στη δημιουργία μιας αναβαθμισμένης τραπεζικής εμπειρίας, με χαρακτηριστικό της την ταχύτητα και την υψηλού επιπέδου τραπεζική συμβουλευτική σε ένα σύγχρονο και φιλόξενο περιβάλλον που δεν θα θυμίζει παραδοσιακό τραπεζικό δίκτυο» καταλήγει.

Μαρία Μαυροματάκη,
Γενική Διευθύντρια Retail Banking
& Distribution Network

Στο νέο κατάστημα ο εξειδικευμένος τραπεζικός σύμβουλος θα υποδέχεται τον πελάτη στην είσοδο και θα τον κατευθύνει στην κατάλληλη ζώνη εξυπηρέτησης για όλες τις συναλλαγές που θέλει να πραγματοποιήσει

10

ΠΡΑΓΜΑΤΑ

ΠΟΥ ΘΑ ΣΥΜΒΟΥΝ

ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ

ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ*

Του ΡΩΜΑΝΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ

«Είμαι 47 και κάτι χρονών, άρα με βάση το προσδόκιμο ζωής υποτίθεται ότι μου μένουν περίπου άλλα 33 χρόνια ζωής, αν και το πρωί όταν ξυπνάω νιώθω ότι μου μένουν περίπου 33 μέρες.

33 χρόνια ακούγονται πολλά, αλλά δεν είναι. Πριν από 33 χρόνια ο Νίκος Χατζηνικολάου έλεγε τις ειδήσεις, και η Ελένη Μενεγάκη παρουσίαζε εκπομπή στο Mega.

Ταυτόχρονα, όμως, πολλά μπορούν να γίνουν και να αλλάξουν μέσα σε 33 χρόνια. Το Τέλος του Ψυχρού Πολέμου, η πρωτοκαθεδρία και η παρακμή των ΗΠΑ. Η διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης, η άνοδος και η παρακμή του Πούτιν. Η αργή αλλά σταθερή άνοδος της Κίνας. Η 11η Σεπτεμβρίου και το τέλος της αθωότητας. Η άνοδος και πτώση της Αλ Κάιντα και της ISIS. Η παγκόσμια οικονομική κρίση. Η κλιματική αλλαγή. Το διαδίκτυο. Το YouTube. Τα κινητά τηλέφωνα. Τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Η Τεχνητή Νοημοσύνη.

Επειδή οι προβλέψεις είναι δωρεάν, και με βάση τα όσα έχω ζήσει, δει και διαβάσει όλα αυτά τα χρόνια, θεωρώ ότι στο διάστημα αυτό είναι εξαιρετικά πιθανό να συμβούν τα ακόλουθα δέκα πράγματα (τα απαριθμώ με τυχαία σειρά):

1. (Τουλάχιστον) μια μεγάλη πυρηνική έκρηξη κάπου στον κόσμο. Αυτή θα μπορούσε να είναι αποτέλεσμα είτε ατυχήματος σε σταθμό παραγωγής πυρηνικής ενέργειας ή σε στρατιωτικές εγκαταστάσεις (ανθρώπινο λάθος, κακή λειτουργία ή κακή συντήρηση συστημάτων, φυσική καταστροφή), είτε μεμονωμένης επίθεσης εναντίον ενός στόχου, είτε μέρος μιας ευρύτερης σύρραξης. Τα ατυχήματα στο Τσερνομπίλ και τη Φουκουσίμα έγιναν σε εποχές διεθνούς σταθερότητας και κυριαρχίας του κράτους, ενώ από το 1945 και μετά υπάρχουν δεκάδες περιπτώσεις στις οποίες φτάσαμε πάρα, μα πάρα, πολύ κοντά σε διάφορα είδη ατυχημάτων ή συρράξεων. Με τη δημιουργία δεκάδων νέων σταθμών πυρηνικής ενέργειας σε περιοχές όπως η Μέση Ανατολή, η Βόρειος Αφρική και η Ασία, με την ανάδυση νέων πυρηνικών δυνάμεων όπως το Ιράν και η Βόρεια Κορέα, και με τις υποδομές (και τα πολιτικά συστήματα) των ΗΠΑ και της Ρωσίας να φθίνουν, μια πυρηνική έκρηξη είναι θέμα χρόνου.

2. Ένας μεγάλος σεισμός (κοντά) στην Αττική, αντίστοιχος με αυτούς του 1981 και του 1999. Με δεδομένο ότι πολλές πολυκατοικίες στην Αθήνα χτίστηκαν τις δεκαετίες του 1930, 1940 και 1950 και άρα σύντομα θα κλείσουν έναν αιώνα ζωής (για να μην αναφερθούμε καν σε παλαιότερες μονοκατοικίες) ένας σεισμός μεγαλύτερος από 6 ρίχτερ θα μπορούσε να μεταβάλει το αστικό τοπίο.

3. Θα ξεσπάσει (τουλάχιστον) μία νέα μεγάλη, παγκόσμια πανδημία, ενδεχομένως πολύ χειρότερη από τον COVID-19.

4. Τα κοινοβούλια και οι κομματικοί μηχανισμοί θα συνεχίσουν να χάνουν ισχύ, καθώς οι δημοκρατίες θα απομακρυνθούν από την αρχή της αντιπροσωπευτικότητας και θα υιοθετήσουν πιο αυταρχικά –προεδρικά στην καλύτερη περίπτωση– μοντέλα διακυβέρνησης, τόσο λόγω της ορατής πλέον αδυναμίας εθνικών θεσμών και οικονομικών να

αντιμετωπίσουν παγκοσμιοποιημένες προκλήσεις, όσο και λόγω της κουλτούρας των σελέμπριτι που προβάλλονται από ΜΜΕ και ΜΚΔ.

5. Οι κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες θα συνεχίσουν να εντείνονται, κάνοντας τα μέσα και τα τέλη του 20ού αιώνα να μοιάζουν με μια φωτεινή εξαίρεση, μια χρυσή εποχή που πέρασε για τα καλά. Αυτό θα συμβεί επειδή τα εργαλεία –δηλαδή οι ισχυροί θεσμοί διεθνούς συνεργασίας– που απαιτούνται για να αντιμετωπίσουν τα πραγματικά αίτια της ανισότητας (π.χ. την ανεξέλεγκτη ισχύ πολυεθνικών ή το διεθνές οργανωμένο έγκλημα ή την παγκόσμια φοροδιαφυγή) δεν υπάρχουν ακόμα, ενώ ακριβώς λόγω της παγκόσμιας φύσης των προκλήσεων είναι πάρα πολύ δύσκολο για τους λαούς να ασκήσουν πίεση σε αυτούς που έχουν την πραγματική ισχύ.

6. Μια νέα θρησκεία θα εξαπλωθεί στη Δύση. Με τον όρο θρησκεία δεν εννοώ απαραίτητα ένα γραπτό αφήγημα ή έναν οργανωμένο μηχανισμό καταπίεσης – συνήθως χρειάζεται αιώνες για να απολιθωθεί το πνεύμα και η ουσία μιας θρησκείας. Εννοώ όμως ένα διακριτό πλαίσιο αξιών και συμπεριφορών που θα ξεπερνάει το άτομο, θα του παρέχει τα πνευματικά και ψυχικά μέσα για να βρει νόημα στον 21ο αιώνα, θα φέρνει το άτομο σε μεγαλύτερη επαφή και με τη φύση και με τη μεταφυσική, και θα μετατρέπει τις λειτουργικές ανάγκες (π.χ. την ανάγκη όλοι να συνεισφέρουν στη βιωσιμότητα του πλανήτη) σε ηθικές επιταγές.

7. Η νευροεπιστήμη θα αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε τη βούληση, την ευθύνη και την ψυχή. Κάθε φορά που μιλάω με κάποιον που ασχολείται με τη νευροεπιστήμη (ειλικρινά, δεν το επιδιώκω εγώ, απλώς πέφτω πάνω τους) για κάποιον λόγο αυτή ή αυτός κάνει ισχυρισμούς τους οποίους αν τους έκανε οποιαδήποτε άλλη επιστήμη θα τους απορρίπταμε αμέσως ως υπερβολικά απόλυτους και αλαζονικούς. «Η νευροεπιστήμη εξηγεί τα πάντα». Ούτως ή άλλως ο τρόπος με τον οποίον οι κοινωνίες μας αντιμετωπίζουν ακόμη και σήμερα τους δράστες εγκλημάτων είναι εντελώς μεσαιωνικός – χωρίς να συνειδητοποιούν

ότι οι θύτες είναι πρωτίστως θύματα, και χωρίς να ενδιαφέρονται για τη θεραπεία ή την επανένταξή τους. Αν όμως μάθουμε, για παράδειγμα, ότι οι επιλογές μας όχι μόνο δεν είναι εντελώς ελεύθερες (και τι σημαίνει άλλωστε «ελεύθερες»;), αλλά για την ακρίβεια ότι είναι προβλέψιμες, σχεδόν προκαθορισμένες, τότε τι θα σημαίνει αυτό για τη βούλησή μας; Για την ευθύνη μας για συγκεκριμένες πράξεις (π.χ. εγκλήματα); Τι θα σημαίνει για την ανθρώπινη φύση μας, αλλά και τη σχέση μας με την Τεχνητή Νοημοσύνη; Παρεμπιπτόντως, ας μην εκπλαγούμε αν μέσα στις επόμενες δύο ή τρεις δεκαετίες καταστεί εφικτή η ανάγνωση του μυαλού μας από άλλους (mind reading).

8. Η τεχνολογία δέσμωσης του άνθρακα θα αναπτυχθεί σε μεγάλη κλίμακα, βοηθώντας μας να αρχίσουμε να «καθαρίζουμε» την ατμόσφαιρα από τα δισεκατομμύρια τόνων διοξειδίου του άνθρακα που εκλύουμε κάθε χρόνο. Ωστόσο, οι επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής θα είναι ήδη εδώ. Η Μεσόγειος θα πάψει να είναι θέρετρο και τα ακραία καιρικά φαινόμενα δεν θα θεωρούνται πλέον ακραία.

9. Κοινότητες συγκατοίκησης και μονάδες υποβοηθούμενης διαβίωσης ηλικιωμένων θα γίνουν της μόδας. Με τη δομή της οικογένειας να αλλάζει στην Ελλάδα (αλλά και αλλού στη Δύση) και με γενιές ανθρώπων που επέλεξαν ή έμαθαν να ζουν εκτός μακροπρόθεσμων σχέσεων, αλλά θέλουν να αποφύγουν την απόλυτη αστική μοναξιά στην τρίτη και τέταρτη ηλικία να μεγαλώνουν, θα επεκταθεί η μετακόμιση σε πολυκατοικίες ή συγκροτήματα ειδικά διαμορφωμένα για ηλικιωμένους (φανταστείτε το σαν ένα συνδυασμό από «Τα φιλαράκια», τα «Χρυσά κορίτσια» και το «Ρετιρέ»). Μια εξαιρετική ευκαιρία για όσους τώρα έχουν χρήματα και θέλουν να τα επενδύσουν σε κάτι καλό.

10. Η ευθανασία και η υποβοηθούμενη αυτοκτονία θα νομιμοποιηθούν ευρέως στη Δύση, ίσως και στην Ελλάδα, δίνοντας τέλος στο μαρτύριο χιλιάδων ανθρώπων που υποφέρουν χωρίς ελπίδα ανακούφισης ή σωτηρίας, και ταυτόχρονα εγείροντας βαθύτερα ερωτήματα για την αυταξία και το νόημα της ανθρώπινης ζωής.

Αυτά είναι πράγματα που μπορούμε να σκεφτούμε ότι μπορεί να συμβούν. Υπάρχουν όμως και άπειρα άλλα –που όντως θα συμβούν– και τα οποία δεν μπορούμε να προβλέψουμε (είναι θέμα χρόνου να αποδειχθεί η ύπαρξη κάποιου άλλου είδους ζωής «εκεί έξω»). Ποιο είναι όμως το νόημα του να τα σκεφτόμαστε αυτά; Συνήθως λειτουργούμε κοιτώντας είτε μόνο το σήμερα, το τώρα, είτε το χτες, είτε στην καλύτερη περίπτωση το άμεσο μέλλον, το αύριο – αντί να κοιτάμε σε βάθος χρόνου, από το προχτές στο μεθαύριο. Όταν συνειδητοποιούμε πόσο έχει αλλάξει ο κόσμος σε τρεις δεκαετίες –και άρα πόσο μπορεί να αλλάξει τις επόμενες τρεις δεκαετίες– μας αναγκάζει να επαναπροσδιορίσουμε τις προτεραιότητές μας: μας κάνει να αναρωτηθούμε τι είναι πραγματικά σημαντικό και τι όχι. Εάν όντως πρόκειται να συμβούν αυτά τα δέκα (και πολλά άλλα) πράγματα, τι πρέπει να κάνουμε για να προετοιμαστούμε; Ποιες από αυτές τις τάσεις μπορούμε και πρέπει να αποτρέψουμε, να καλλιεργήσουμε, να επηρεάσουμε – και πώς; **A**

ATHENS
102.5
VOICE

To soundtrack
της πόλης

ΟΤΑΝ ΣΥΝΕΙΔΗΤΟΠΟΙΟΥΜΕ ΠΟΣΟ ΕΧΕΙ ΑΛΛΑΞΕΙ Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΕ ΤΡΕΙΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ
-ΚΑΙ ΑΡΑ ΠΟΣΟ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΙΣ ΕΠΟΜΕΝΕΣ ΤΡΕΙΣ ΔΕΚΑΕΤΙΕΣ- ΜΑΣ ΑΝΑΓΚΑΖΕΙ
ΝΑ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ ΜΑΣ· ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ
ΝΑ ΑΝΑΡΩΤΗΘΟΥΜΕ ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΚΑΙ ΤΙ ΟΧΙ.

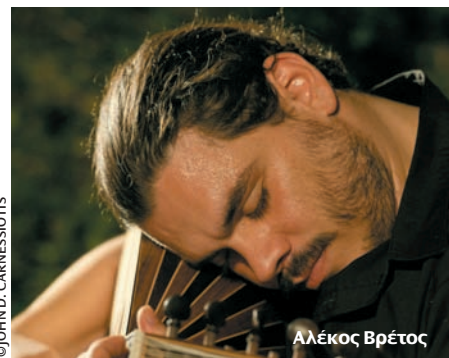
SAMARA JOY AND TRIO

► Αίθουσα Χρήστος Λαμπράκης, **Κυριακή 5 Νοεμβρίου** στις 20:30

Μπήκε στο ραντάρ μας το 2019, όταν κέρδισε τον Διεθνή Διαγωνισμό Τραγουδιού Τζαζ Σάρα Βων, έκανε το δισκογραφικό της ντεμπούτο το 2021 γνωρίζοντας θερμή υποδοχή από την κριτική και φέτος βραβεύτηκε με δύο Γκράμι (ως καλύτερη νέα καλλιτέχνις και για το καλύτερο άλμπουμ τραγουδιού τζαζ με το Linger Awhile). Μετά το Σικάγο και τη Ζυρίχη και πριν το Αμβούργο, το Βερολίνο, το Παρίσι και το Λονδίνο, η Αμερικανίδα ντίβα με την πλούσια φωνή και το βελούδινο ηχώρωμα κάνει μια στάση στην Αθήνα για να απογειώσει την κλασική τζαζ με τη φρέσκια, δημιουργική της προσέγγιση. Μαζί της οι Evan Sherman (ντραμς), Michael Migliore (μπάσο) και Luther Allison (πιάνο).

©MEREDITH TRUJAX

Αλέκος Βρέτος

Πάννης Δίσκος

Ντίνος Μάνος

Δημήτρης Βερδίνουγλου

©JOHN D. CARNESIOTIS

©GIORGOS FRANCISKOS

©JOHN D. CARNESIOTIS

ALEKOS VRETOS QUARTET MEDITERRANEAN ECHOES

► Αίθουσα Δημήτρης Μητρόπουλος, **Τρίτη 7 Νοεμβρίου** στις 20:30

Αιώνιος λάτρης της περιπλάνησης, ο πολυτάλαντος σολίστ στο ούτι, πιανίστας και συνθέτης Αλέκος Βρέτος αντλεί την έμπνευσή του από τη σπουδαία παράδοση της Μεσογείου. Ήχοι της Ανατολής και της Δύσης, γνώριμοι αλλά και άγνωστοι, ανακαλύπτονται εκ νέου μέσα από το πρίσμα της τζαζ, δημιουργώντας ένα μοναδικό ιδίωμα. Έχοντας στο πλάι του σπουδαίους συνεργάτες, όπως τον Πάννη Δίσκο, τον Δημήτρη Βερδίνουγλου και τον Ντίνο Μάνο, παρουσιάζει παλαιότερες και καινούργιες συνθέσεις του και έργα από το αραβικό, αρμένικο και τουρκικό ρεπερτόριο, σε ένα μουσικό ταξίδι εξερεύνησης και απόλαυσης.

FLYING JAZZ TRIO - ABEL

► Αίθουσα Δημήτρης Μητρόπουλος, **Σάββατο 4 Νοεμβρίου** στις 20:30

Με την αισθητική και τη συνέπειά τους έχουν καταφέρει να αποκτούν διαρκώς όλο και περισσότερους φίλους στην εγχώρια σκηνή. Το σχήμα που δημιούργησε ο κιθαρίστας και συνθέτης Στέφανος Ανδρεάδης, με την πολύτιμη αρωγή του πιανίστα Γιώργου Κοντραφούρη και τη συμμετοχή εξαιρετικών μουσικών (όπως οι Δήμος Δημητριάδης, Αλέξανδρος-Δράκος Κτιστάκης και Ανδρέας Πολυζωγόπουλος), συναντιέται αυτή τη φορά με τον ντράμερ Δημήτρη Κλωνή. Στις αποσκευές τους φέρνουν συνθέσεις από το Abel, την τέταρτη δισκογραφική δουλειά του Flying Jazz Trio, και άλλες επιτυχίες από τη δεκαπενταετή πορεία τους.

JAZZ @Megaron

Πέντε συναυλίες και δύο βραδιές χορού μας ταξιδεύουν στο συναρπαστικό σύμπαν της τζαζ για δεύτερη χρονιά στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, **4-12 Νοεμβρίου**

BALLETS JAZZ MONTREAL

DANCE ME Music by LEONARD COHEN

► Αίθουσα Αλεξάνδρα Τριάντη,
Σάββατο 11 &
Κυριακή 12 Νοεμβρίου
στις 20:00

Η φωνή του Λέοναρντ Κοέν δίνει τον ρυθμό και οι χορογραφίες του Αντώνη Φωνιαδάκη, της Άνναμπελ Λόπεζ Οτσόα και του Ίσαν Ρούστεμ, τριών σημαντικών –και διαφορετικών μεταξύ τους– χορογράφων, την κίνηση. Τι άλλο να σκεφτείς για να κλείσεις θέση στις παραστάσεις της канаδικής ομάδας σύγχρονου χορού; Συνδυάζοντας στοιχεία χορογραφικά, εικαστικά, μουσικά και δραματουργικά, η πολυταξιδεμένη παραγωγή αποτίνει έναν ποιητικό φόρο τιμής στον διάσημο τραγουδοποιό και λογοτέχνη ακολουθώντας το ταξίδι του στα μονοπάτια της ύπαρξης, από την αγάπη και τον αισθησιασμό στην απώλεια και τη θλίψη.

Σκοπός της ξεχωριστής αυτής διοργάνωσης είναι η συνέχιση του έργου προσφοράς σύγχρονων θερμοκοιτίδων στο Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Αττικής, μέσω του Lifeline Hellas. Μια συμπαραγωγή του Lifeline Hellas και του Μεγάρου Μουσικής Αθηνών.

©ZACK SMITH

JOSHUA REDMAN GROUP & GABRIELLE CAVASSA

► Αίθουσα Χρήστος Λαμπράκης,
Πέμπτη 9 Νοεμβρίου στις 20:30

Με την τελευταία του δισκογραφική δουλειά, που τιτλοφορείται *Where Are We*, καταφθάνει στα μέρη μας ο Αμερικανός σαξοφωνίστας, ένας από τους πλέον προβεβλημένους και χαρισματικούς δεξιότητες διεθνώς. Οι ευρηματικές μπαλάντες του μας μεταφέρουν στην αντίπερα όχθη του Ατλαντικού μέσα από εκφραστικούς αυτοσχεδιασμούς και στίχους που αφηρνίζουν τη σκέψη σε σχέση με το νόημα της εξουσίας και τη σημασία του έρωτα. Στην πρώτη του συνεργασία με την τραγουδίστρια Γκάμπριελ Καβάσσα τον ακολουθούν ο πιανίστας Πωλ Κόρνις, ο μπασίστας Φίλιπ Νόρρις και ο ντράμερ Νάζιρ'Ημπο.

©ROLANDO PAOLO GUERZONI

©ZACK SMITH

Gilad
Hekselman

Πέτρος
Κλαμπάνης

© ΠΑΡΦΟΣ ΛΙΖΑΡΔΟΣ

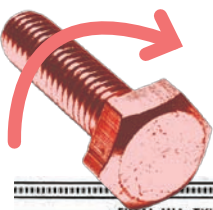
Daniel Dor

KLAMPANIS, HEKSELMAN, DOR ACROSS THE ROOFTOP

► Αίθουσα Δημήτρης Μητρόπουλος, Σάββατο 11 Νοεμβρίου στις 20:30

Ένα βράδυ σε μια ταράτσα στο Μπρούκλιν τρεις φίλοι μοιράστηκαν το πάθος τους για τα τραγούδια των Beatles, παρουσιάζοντας τη μουσική τους σε μερικές δεκάδες θεατές. Τα βίντεο που ανέβηκαν στο διαδίκτυο διέυρναν κατά πολύ το ακροατήριό τους χαρίζοντάς τους διεθνή αναγνώριση. Τώρα είναι η σειρά να χαρούμε κι εμείς στην Αθήνα το τρίο των Γκιλάντ Χέξελμαν στην κιθάρα, Πέτρου Κλαμπάνη στο μπάσο και Ντάνιελ Ντορ στα ντραμς καθώς θα ξετυλίγουν, με το δικό τους ατμοσφαιρικό ύφος, αγαπημένα κομμάτια όπως τα *Across the universe*, *Something*, *And I love her*.

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ: 2107282333, WWW.MEGARON.GR

ΕΘΝΟΣ

ΕΙΜΑΙ ΜΙΑ ΣΚΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΟΣ, ΕΝΑ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΛΩΝ ΗΜΕΡΩΝ.

Δηλώσεις του κ. Δελαπατρίδη διά το 1959

ΤΡΕΛΛΟΣ ΕΙΜΑΙ ΝΑ ΒΓΑΛΩ ΕΓΩ ΤΟ ΦΙΔΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΥΠΑ ΤΟΥ; ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ: Ο ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΣ ΓΟΗΣ ΦΑΡΜΑΚΕΡΩΝ ΦΙΔΙΩΝ 'Ο Καραμανλής θα κυβερνήση επί πολλά έτη

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ κ. ΔΗΜ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΥ

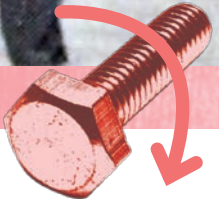
Γιά όλα ευχαίω βεβαίως από τρέλλο του διαβόλου του Δημοσίου Υπουργείου κ. Λιβαδάκη και σφραγιστής, που ντιστάρα στα φραγά των Δελαπατρίδη. Διευκρινίζω λοιπόν, Καρανί, καίζοντας την τίμη του από ταπεινά και περιπετειώδη δούλο του. Τα μυστήρια καμάρω συνταξιοδοτούσα από λαμόγια του ελά, ή βλάδι, γό μιντα πωτάλι και τα λωυτάκια της, κροκάς του ποσά, έφρον από αντίστοιχα κροκάς, από ένα ομοίω τουλοποσώσα κροσά, από αντίστοιχα τουσάν την κ' του ζουφού, τολάτες. Τα μυστήρια φουσί κώτο στο κροκά, του γροστωτάσσι. Μας έτινε το κεί, και από κροσώα αντίστοιχα τρένα, πάλω, τρένα, κροκάς. Αρχίζω από την ύψωση γροστωτάσσι κροκάς, άλλα κροκάσσι από άλλο, στην πολιτική.

Με έλεμ από έλωσησσι και από έζω, τρένα, να ανάλοβω από την άρση, τρένα, Αρχίζω από την ύψωση γροστωτάσσι κροκάς, άλλα κροκάσσι από άλλο, στην πολιτική.

Αρμόνδος Δελαπατρίδης

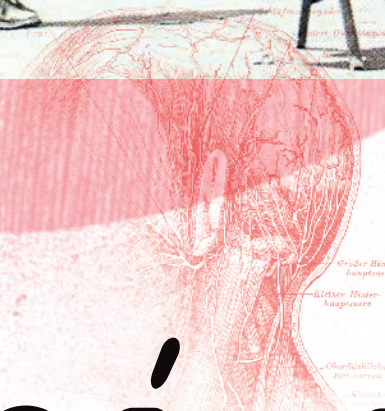
Κώστας ο ρήτορας

Το ζευγάρι της Αγίας Παρασκευής ήταν ο Θάνος και η Παγώνα Παγιαλιή

Οι τρελοί των

ΓΡΑΦΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ ΠΟΥ ΕΓΡΑΨΑΝ

Σ

την παλιά Αθήνα, τότε που το «τρελός» γραφόταν ακόμα με δύο λάμδα, υπήρχαν μερικοί γραφικοί τύποι που είχαν τρελαθεί, είτε πραγματικά είτε στα ψέμματα. Αυτό τους έδινε το δικαίωμα να μιλούν επί παντός επιστητού, να κάνουν δηλώσεις, να δημιουργούν πολιτικά κόμματα, να απαγγέλουν ποιήματα και πολλοί να βγάζουν μεροκάματο από την τρέλα τους. Μερικούς τους αναφέρουμε ακόμα και σήμερα, όπως τον Δελαπατρίδη, το ζευγάρι της Αγίας Παρασκευής, τον μπαρμπα-Γιάννη τον κανατά. Μερικούς άλλους, όχι και τόσο γνωστούς, τους παρουσιάζουμε σήμερα, για να πάρετε ιδέες και –γιατί όχι;– να αντιγράψετε το στιλ τους και να το υιοθετήσετε στην τρελή Αθήνα που ζούμε...

Τα καλοκαίρια, οι γραφικοί τύποι της Αθήνας έβγαιναν και περπατούσαν στους δρόμους. Άλλοι αγκαζέ, όπως το ζευγάρι της Αγίας Παρασκευής, άλλος για να αγορεύσει, όπως ο Δελαπατρίδης, άλλος για να πουλήσει κανάτια, όπως ο μπαρμπα-Γιάννης ο κανατάς. Υπήρχαν και άλλοι πολλοί που ήταν κουρελήδες ή με περιεργα ρούχα, μόνοι τους ή παρέα με έναν σκύλο. Μιλούσαν στον αέρα, έκλαιγαν, γελούσαν, αγόρευαν μπροστά σε ένα φανταστικό κοινό.

Ο πιο γνωστός ήταν ο Αρμόνδος Δελαπατρίδης. Το όνομά του προέρχεται από το *armee de la patrie*. Ήταν ο αρχηγός του Α' Αναμορφωτικού κόμματος των Κυανόλευκων. Περιφερόταν στην πλατεία Συντάγματος ντυμένος με ρεντιγκότα και όταν το κοινό μαζευόταν γύρω του άρχιζε να βγάζει λόγο: «Ω! Αθηναίοι, βγάλτε με και θα περάστε φίνα, φρενοκομεία πάμπολα θα χτίσω στην Αθήνα!» Οι Αθηναίοι τον άρχιζαν στην καζούρα και τότε ο Αρμόνδος γούρλωνε τα μάτια, έτριζε τα δόντια και τους καταριόταν να καούν στα καζάνια της Κόλασης. Σιγά σιγά τρελαινόταν όλο και πιο πολύ μέχρι που τον έκλεισαν στο Δαφνί. Όμως αυτός το έσκασε και, αφού έπινε, άρχιζε τις προεκλογικές ομιλίες. Μέχρι και Υπουργείο Έρωτος είχε υποσχεθεί! Οι Αθηναίοι συνέχισαν να τον κοροϊδεύουν και πέθανε αφήνοντας το όνομά του να θυμίζει όλους αυτούς που θέλουν να σώσουν την πατρίδα αλλά δεν μπορούν.

Παρόμοιος ήταν και ο στρατηγός Διπλαράκος. Έμενε κοντά στο Δημοτικό Θέατρο και περιφερόταν κρατώντας στα χέρια του μια δέηθεν στραταρχική ράβδο δίνοντας παραγγέλματα σε έναν φανταστικό στρατό. Στη στολή του είχε καρφισώσει δεκάδες ψευτοπαράσημα, αγκράφες από ζώνες, φανταχτερά κουμπιά, μετάλλια. Πηγαίνονταν, έδινε διαταγές, αλίμονο σε όποιον επιχειρούσε να τον κοροϊδέψει. Του πέταγε τη στραταρχική ράβδο στο κεφάλι!

Το ζευγάρι της Αγίας Παρασκευής, ο Θάνος και η Παγώνα Παγιαυλή. Στην παλιά Αθήνα, κοντά στο Θησείο, υπήρχε η συνοικία της Αγίας Παρασκευής. Εκεί έμενε το ανδρόγυνο και κάθε μέρα έβγαιναν βόλτα, αγκαλιασμένοι και αγαπημένοι, σαν πιτσουνάκια. Ο κόσμος που τους έβλεπε τόσο ευτυχισμένους, τους ζηλευε και προσπαθούσε να τους μιμηθεί. Όλοι μιλούσαν για το αγαπημένο ζευγάρι της Αγίας Παρασκευής. Ένα βράδυ μια παρέα πέρασε έξω από το σπίτι τους και άκουσε γυναικείες φωνές. Δεν άργησαν να καταλάβουν ότι ο άντρας έδερε τη σύζυγό του. Την επόμενη μέρα τους είδαν να βολτάρουν όλο αγάπης και λουλούδια. Η παρέα παρακολουθούσε το σπίτι για περίπου έναν μήνα, κάθε βράδυ ο Θάνος έδερε την Παγώνα και την επομένη, για τα μάτια του κόσμου, εμφανίζονταν σαν να μη συνέβαινε τίποτα. Από στόμα σε στόμα μαθεύ-

τηκε και το ζευγάρι της Αγίας Παρασκευής έγινε σύμβολο της υποκριτικής αγάπης.

Ο Μασώνος ήταν ένα κοντό, αδύνατο γεροντάκι. Φορούσε πάντα λευκά ρούχα και έναν ρώσικο σκούφο στο κεφάλι, στολισμένο με δύο αστέρες «της Αποκαλύψεως». Ο Μασώνος ήταν αυτόκλητος ψάλτης στις κηδείες. Μόλις έβλεπε κηδεία άρχιζε να ψέλνει την εξόδιο ακολουθία, να απαγγέλλει αποσπάσματα από την Αποκάλυψη και να κάνει διάφορα, με αποτέλεσμα οι τεθλιμμένοι συγγενείς να γελάνε μέχρι δακρύων. Επειδή εκείνη την εποχή η ορθόδοξη εκκλησία είχε ξεκινήσει μεγάλη εκστρατεία κατά του Τεκτονισμού, του έβγαλαν το παρατσούκλι «Μασώνος». Και επειδή πήγαινε μόνο στις κηδείες, τον θεωρούσαν γρουσουζή και τον απέφευγαν.

Ο μπαρμπα-Γιάννης ο κανατάς, μπορεί να μην ήταν τρελός, μια λόξα πάντως την είχε. Ζούσε στην Πλάκα και κάθε πρωί ξεκινούσε με το γαϊδουράκι του να γυρνάει την πόλη πουλώντας τις στάμνες του. Μπορεί να ήταν ξυπόλητος και ντυμένος φτωχικά, αλλά τον συμπαθούσαν όλοι για την καλή του καρδιά και για τις ανθεκτικές του στάμνες. Εκείνη την εποχή η Αθήνα δεν είχε δίκτυο ύδρευσης, έτσι τα σταμνιά ήταν είδος πρώτης ανάγκης. Στις στάμνες έβαζαν το νερό που προμηθεύονταν από τους νερούλαδες γιατί το κρατούσαν δροσερό. Οι δουλειές πήγαιναν καλά και σύντομα ο μπαρμπα-Γιάννης έγινε, αν όχι πλούσιος, πάντως εύπορος. Έτσι οι Αθηναίοι τον έβλεπαν όλη τη βδομάδα με τα φτωχικά ρούχα, την Κυριακή όμως έβγαζε τα κουρέλια, φορούσε κοστουμί και ημίψηλο και κυκλοφορούσε στο Σύνταγμα, όπου η στρατιωτική μπάντα έπαιζε τον «Μπαρμπα-Γιάννη τον κανατά», το γνωστό τραγούδι που είχε γραφτεί προς τιμήν του. Το 1957 η ζωή του έγινε ταινία με πρωταγωνιστή τον Βασίλη Αυλωνίτη. Μετά από 20 χρόνια στους δρόμους της Αθήνας, ο μπαρμπα-Γιάννης ο κανατάς εξαφανίστηκε και κανείς δεν έμαθε ποτέ για εκείνον.

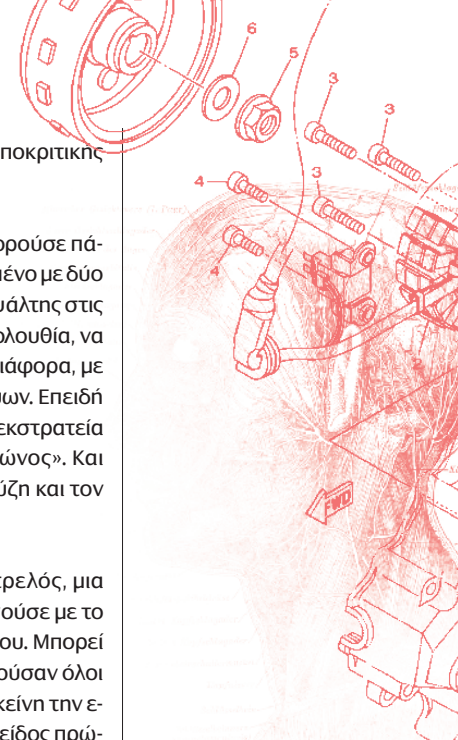
Ο μπαρμπα-Χρήστος ήταν εύπορος Αθηναίος. Νοίκιαζε τρία σπίτια, πράγμα που του επέτρεπε να ζει άνετα χωρίς να δουλεύει. Η τρέλα του ήταν με την ελληνική γλώσσα. Ο «Μελαχρινός» όπως ήταν γνωστός, μάζευε κόσμο και έκανε διαλέξεις για την ετυμολογία των λέξεων. Μιλούσε μόνο αρχαία ελληνικά και έγινε γνωστός σαν εφευρέτης καινούργιων λέξεων τις οποίες έβγαζε από το μυαλό του, όπως πυροζάλη=έρωτας, χειροστήπου=μπα στούνι, καρακαλύπτης=καπέλο και άλλα ωραία...

Λόγιος, κομψός, με ευγενικούς τρόπους, ο Παγανέλης, φορούσε κάθε πρωί τη ρεντιγκότα του, έβαζε στο πέτο ένα φρέσκο λουλούδι και έβγαινε βόλτα στους δρόμους της Αθήνας. Ενώ είχε διατελέσει πρόξενος και δημοσιογράφος, κάποια στιγμή κάτι του συνέβη, παράτησε τις δουλειές του και άρχισε να περιφέρεται στους δρόμους, να σταματάει τους περαστικούς και να τους εξυμνεί την αρχαία Ελλάδα. Ο Σουρής τον «απαθανάτισε» με τους εξής στίχους: «Ο Παγανέλης λείψανον της σμίλης του Φειδίου, τον βλέπεις στην Ακρόπολη και στην οδό Σταδίου».

Ο Κώστας ο ρήτορας ήταν εφημεριδοπώλης. Του άρεσε να εκφωνεί λόγους κατά της βασιλείας. Κάποια στιγμή έφυγε από την Αθήνα και άρχισε να ψάχνει τη γυναίκα του που την είχε εγκαταλείψει ο ίδιος 10 χρόνια πριν. Όταν τη βρήκε, την έσφαξε, δικάστηκε και επειδή είχε το ακαταλόγιστο, μπήκε λίγα χρόνια φυλακή, και αφού βγήκε άρχισε να πουλάει πάλι εφημερίδες και να βρίζει τον βασιλιά. Για αυτόν ο Σουρής έγραψε: «Με κάθε Κώστα ρήτορα, με κάθε λαοπλάνο, την λευτεριά θα έχουμε και με το παραπάνω. Μα σαν κοιτάς την λευτεριά να τρέχει μες στο δρόμο, χωρίς κανένα χαλινό, χωρίς κανένα νόμο, δεν είναι τίποτα κι αυτή παρά μια δεσποτεία και ξαμολιέται πίσω της όλη η φραυλοκρατία».

Από την Αθήνα πέρασαν και άλλοι τύποι. Στα όρια μεταξύ γραφικότητας και τρέλας. Ο Σακουλάς, ας πούμε, είχε ανακρηχτεί ως ο μεγαλύτερος τεμπέλης των Αθηνών. Ο Χρήστος ο Αράπης ήταν ο πιο αγαπητός Αφρικανός της πόλης. Για αυτόν ο Γιώργος Ζαμπέτας είχε γράψει το τραγούδι «Γουστάρει τον Αράπη, τον μαύρο, τον ταμ-ταμ-ταμ». Η κυρα-Μαριγώ που γυρνούσε στους δρόμους με το οργανάκι της κρεμασμένο στον λαιμό, επειδή τραγουδούσε παράφωνα είχε χαρακτηριστεί «η όγδοη πληγή των αθηναϊκών δρόμων, ο ιλιγγος των αυτιών και το φρένιασμα των νεύρων». Η Τρελοκατερίνα, μια αδύνατη, ξανθιά γυναίκα που δεν έδειχνε ότι ήταν σαλεμένη, έκοβε βόλτες στον Εθνικό κήπο, ισχυριζόταν ότι ήταν συγγενής της βασίλισσας Αμαλίας και ότι έμενε στο παλάτι.

Θα κλείσουμε με δύο «ποιητές». Ο Εξαρχόπουλος, διάσημος για τις γαλοκαθαρευουσιάνικες ασυναρτησίες του: «Λελαλεύ ήτο άνδρας Μιλτιάδων ήρωος των μυριάδων, Ξιφίλ μαλέρ ο πολύτιμος Αναπολέω, δεν απέθανε σας λέω!» Και ο Νικολός, «πανελλήνιος πρίγκιψ ποιητής» που έγραψε: «Από τότε που τρελάθηκα βρήκα κουζούρι, να γνωστικέψω δε με συμφέρει, η τρέλα πάει γούρι και η κοιλιά μου δεν υποφέρει. Τζάμπα με ταξιδεύουνε και τζάμπα με ταΐζουνε και ας με κοροϊδεύουνε και τρελό ας με νομίζουνε». **Α**

ΚΟΥΡΕΛΗΔΕΣ
Ή ΜΕ
ΠΕΡΙΕΡΓΑ
ΡΟΥΧΑ,
ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ
Ή ΠΑΡΕΑ ΜΕ
ΕΝΑΝ ΣΚΥΛΟ,
ΜΙΛΟΥΣΑΝ
ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ,
ΕΚΛΑΙΓΑΝ,
ΓΕΛΟΥΣΑΝ,
ΑΓΟΡΕΥΑΝ
ΜΠΡΟΣΤΑ
ΣΕ ΕΝΑ
ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ
ΚΟΙΝΟ

Αθηναίων

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ Θ. ΠΑΥΡΙΑΝΟΥ

Κένταυροι Αθηνών Athenian Centaurs RFC

Γνωριμία με την πρώτη συμπεριληπτική queer ομάδα ράγκμπι της Αθήνας

Του ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

M

ία από τις πιο κλασικές ταινίες για ράγκμπι είναι το ασπρόμαυρο kitchen sink drama του 1963 «*This sporting life*» του Lindsey Anderson με τον Richard Harris. Τυπική ταινία του βρετανικού νέου κύματος που καταπιάνεται με έναν κλασικό ήρωα της εργατικής τάξης σε μία πόλη του Βορρά, φτωχόπαιδο αλλά σκληρό παίκτη ράγκμπι. Το άθλημα κυριολεκτικά ξεκίνησε από τη Μεγάλη Βρετανία, από την πόλη Rugby, όταν το 1823 σε έναν αγώνα ποδοσφαίρου, ένας παίκτης απλώς αποφάσισε να πάρει την μπάλα με τα χέρια του και να τρέξει προς το τέρμα. Βασικά αυτό είναι που χρειάζεται να ξέρει κανείς για να καταλάβει το σπορ. Ή να δει τη σκηνή με την οποία ξεκινάει το «*This sporting life*»: Μεγαλόσωμοι άντρες με στενά σορτσάκια που κυλιούνται μέσα στις λάσπες πέφτοντας ο ένας πάνω στον άλλο και —η πιο εντυπωσιακή φάση του ράγκμπι— κάνουν scrum (έναν πυκνό σχηματισμό των παικτών σκυμμένων με τα κεφάλια κάτω, οι οποίοι προσπαθούν να αποκτήσουν την κατοχή της μπάλας). Αυτή και η επόμενη σκηνή με τους γυμνούς παίκτες μέσα στα λουτρά, είναι αυτά που μπορεί να εννοεί κάποιος άσχετος σαν εμένα όταν σκέφτεται το ράγκμπι και την ομοερωτική του διάσταση.

Στην περίπτωση των Κενταύρων των Αθηνών, της πρώτης queer ράγκμπι ομάδας της πόλης, όπως μου λέει ο Άγις Μπαρδόπουλος, ένας από τους ιδρυτές της, δεν ισχύει τόσο η ομοερωτική γοητεία του παιχνιδιού –άλλωστε εδώ φοράνε όλοι και όλες αρκετά φαρδιά σορτς αν το τοποθετούμε εκεί–, αλλά η ζεστασιά και η ασφάλεια που νιώθει κανείς μέσα στην κοινότητα.

«*Εμένα προσωπικά δεν μου προκαλεί ομοερωτισμό*» λέει. «*Κατά καιρούς είναι κάποιοι παίκτες που έρχονται στην ομάδα με αυτόν τον σκοπό και μετά φεύγουν. Όσους μένουμε όμως μας αρέσει το άθλημα και το να κάνουμε παρέα, για να κοινωνικοποιούμαστε. Βγαίνουμε, κάνουμε πάρτι, είμαστε community. Τα gay αγόρια, κατά παράδοση τουλάχιστον, δεν ασχολούνται με τον αθλητισμό ή ακόμα αυτοί που είναι αθλητικοί πάνε σε straight ομάδες. Αρκετά τέτοια παιδιά είναι αθλητές αλλά δεν τους ενδιέφερε η κοινότητα. Μια κοπέλα λεσβία από εμάς, έφυγε και πήγε σε άλλη ομάδα γιατί δεν την ενδιέφερε η κοινότητα και ήθελε πιο ανταγωνιστικό επίπεδο. Εμείς είμαστε ένα safe space ανοιχτό για όλους, για άτομα που μπορεί να μην αισθάνονται καλά με το σώμα τους ή που είναι πιο θηλυπρεπή ή πιο αρρενωπά. Η ομάδα μας δεν έβαλε ποτέ κριτήριο αθλητικό ή σωματικό. Άλλες ομάδες κοιτάνε το ύψος, το βάρος, ενώ εμείς είμαστε ανοιχτοί σε όλους*».

Ο Άγις έχοντας μείνει δέκα χρόνια στη Βαρκελώνη και συμμετέχοντας στην αντίστοιχη ομάδα εκεί, τους Panteres Grogues (Κίτρινους Πάνθηρες), που έχουν πολλά αθλήματα, οραματίζεται να συμβεί το ίδιο και στους Κενταύρους. Να ανοίξουν και σε ποδηλασία, στίβο, κολύμβηση – κάτι που θα είχε μεγάλο ενδιαφέρον στα πλαίσια της κοινωνικοποίησης.

«*Στην ομάδα έχουμε από όλα τα αρχικά των Λ.Ο.Α.Τ.Κ.Ι.*» λέει ο Άγις. «*Στη διάρκεια της ιστορίας της ομάδας έχουν έρθει πολλά άτομα που είναι bisexual, πολλά άτομα που μπορεί να είχαν κάποιες gay εμπειρίες αλλά ποτέ δεν είχαν gay φίλους, δεν ήταν στην κοινότητα. Έχουμε λεσβίες, τρανς, αμφιφυλόφιλους, άτομα γενικότερα queer που δεν κατηγοριοποιούνται στο ένα ή στο άλλο φύλο. Είμαστε μία συμπεριληπτική ομάδα γιατί το ράγκμπι είναι συμπεριληπτικό από τη φύση του. Στην προπόνηση ο προπονητής λέει: τα forwards εδώ, τα backs εκεί πέρα. Τα forwards είναι οι πιο βαρείς παίκτες και τα backs είναι οι πιο αδύνατοι και πιο γρήγοροι. Αξιοποιούνται όλοι. Αδύνατοι, παχείς, ψηλοί, κοντοί παίζουν στην ίδια ομάδα*».

Στους Κενταύρους τα τρανς άτομα προπονούνται με το κοινωνικό φύλο που έχουν δηλώσει. Σε επίπεδο Ομοσπονδίας και

ΕΧΟΥΜΕ ΛΕΣΒΙΕΣ, ΤΡΑΝΣ, ΑΜΦΙΦΥΛΟΦΙΛΟΥΣ, ΑΤΟΜΑ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ QUEER ΠΟΥ ΔΕΝ

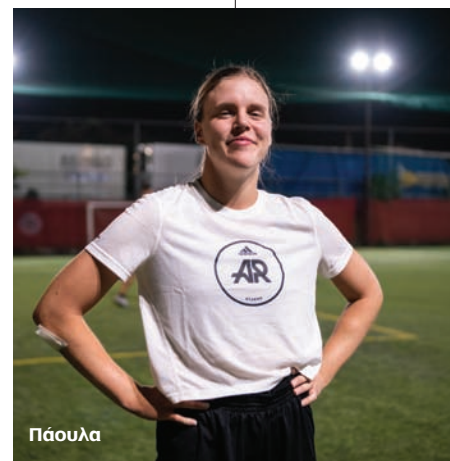
Άγις Μπαρδόπουλος

Λέο

Ευφροσύνη

Πάουλα

Το επόμενο πράγμα που μου έρχεται στο μυαλό μετά τον ομοερωτισμό σε μια queer ομάδα, λέω στον Άγι, είναι το gay χιούμορ και πόσο camp μπορεί να είναι οι προπονήσεις. Ομολογεί ότι υπάρχει φυσικά αυτό το στοιχείο («*Πάρε, μωρή, την μπάλα*», «*Τρέξε, μωρή μαλακισμένη*», «*Αυτό το rad (επάνω στο οποίο πέφτουν) είναι καλό για σεξ για να ρίξεις τον γκόμενο επάνω*» κ.λπ.). Με αυτή τη διάθεση παίζουν, η οποία ναι μεν ευνοεί και την κοινωνικότητα, αλλά υπάρχουν και εντάσεις όπως συμβαίνει σε όλα τα σπορ. Στην προπόνηση που παρακολούθησα εγώ στο γήπεδο του Αγίου Ιωάννη Ρέντη, είδα αγόρια, κορίτσια και τρανς άτομα στοχοπροσπλωμένα στη διάταξη και στη δύναμη που απαιτεί το παιχνίδι, σοβαρότητα αλλά και χαλαρό κλίμα στα διαλείμματα. Μία παρέα ανθρώπων που μετά την προπόνηση γελούν, κάνουν αστεία, πάνε για μπίρες και σουβλάκια, φιλοξενούν παίκτες από τις αντίστοιχες ξένες queer ομάδες και γενικά ισορροπούν τη σκληρότητα του αθλήματος με την αγάπη της αδελφότητας.

Η ομάδα των Κενταύρων δημιουργήθηκε τον Ιούλιο του '20 όταν κάποιος από την Αγγλία έστειλε μήνυμα στον Άγι μέσα από την gay dating εφαρμογή για «αρκούδους», το Growlr. «*Όταν βλέπω απόσταση 3 χιλιάδες χιλιόμετρα σε κάποιον λέω no way*» λέει ο Άγις, «*αλλά αυτός μου πρότεινε να συμμετάσχω σε μια gay ομάδα ράγκμπι που προσπαθούν να φτιάξουν στην Αθήνα. Σκέφτηκα, τι περίεργος τρόπος για να σου την πέσει κάποιος. Αυτός όμως είχε ήδη μαζέψει και κάποια άλλα παιδιά και έτσι δημιουργήθηκε ένα γκρουπ και άρχισε μία αυτο-οργάνωση. Ο τύπος αυτός έκανε*

στρατολόγηση εκ μέρους μιας διεθνούς οργάνωσης, του IGR (International Gay Rugby), κάτι σαν άτυπη queer Ομοσπονδία σωματείων ανά την υφήλιο. Εκεί ανήκουμε κι εμείς τώρα.

Ουσιαστικά είναι αθλητισμός και κοινότητα μαζί».

Οι Athenian Centaurs RFC σύντομα θα είναι μέλη και της επίσημης Ελληνικής ομοσπονδίας ράγκμπι. Θα ήταν ωραίο αν η Αθηναϊκή ομάδα συμμετείχε και στα φετινά Gay Games (την γκέι Ολυμπιάδα) που γίνονται στο Χονγκ Κονγκ και στην Γκουανταλαχάρα, αλλά το κόστος ήταν μεγάλο. Παρ' όλα αυτά οι Κένταυροι πηγαίνουν σε άλλες διεθνείς διοργανώσεις.

World Rugby αυτό είναι ένα θέμα λίγο «απαγορευμένο». Οι Κενταύροι προπονούνται όλοι μαζί και στους αγώνες παίζουν ξεχωριστά. Στο επισήμως προκηρυγμένο πρωτάθλημα που πρόκειται να κατέβουν σύντομα λένε «*θα δούμε τι θα γίνει*». «*Η πρόθεση του σωματείου πάντως είναι να υπάρχει ισοτιμία ως προς τα τρανς άτομα. Είναι κάτι που θα το συζητήσουμε και μεταξύ μας γιατί, αν σε κάποιο πρωτάθλημα φάει αποκλεισμό κάποιο τρανς άτομο, δεν ξέρω τι νόημα θα έχει να κατέβουμε αν έχει ban-αριστεί κάποιος συμπαίκτης μας*».

Όλα τα παιδιά με τα οποία μιλήσαμε λένε ότι από τις άλλες ομάδες και τους στρέιτ, φαινομενικά δεν έχουν αντιμετωπίσει προβλήματα. Το ράγκμπι είναι κοινοτικό άθλημα και αυτή η κοινότητα τους έχει αγκαλιάσει. Δεν τους κρίνουν με βάση τη σεξουαλικότητα ή κάτι άλλο, αλλά με βάση την αθλητικότητά τους. «*Ετσι κι εμείς, αν έρθει ένας άσχετος παίκτης και θέλει να αποκτήσει σχέση με το άθλημα –ό,τι κι αν είναι αυτός ή αυτή– είμαστε ανοιχτοί, του δείχνουμε μέχρι να μάθει το παιχνίδι. Παλιά μαζεύμασταν στον Άγιο Κοσμά και ήταν εκεί τα κορίτσια από τον Παναθηναϊκό ή τα παιδιά από τους Spartans και μας δείχνανε κι αυτοί και παίζαμε φιλικά παιχνίδια. Πολλοί μάθαμε από αυτούς*».

Οι Κενταύροι είναι μία ομάδα αυτο-διαχειριζόμενη. Μία φορά τον μήνα κάνουν γενική συνέλευση των παικτών, όπου συζητούνται ανοιχτά όλα τα θέματα, γίνονται ψηφοφορίες, ακολουθείται μία σοσια-δημοκρατική μέθοδος. Κατεβαίνουν προτάσεις, υπάρχουν ομάδες εργασίας, κάποιοι που κάνουν τα σόσιαλ, κάποιοι που κάνουν τα logistics, άλλοι κάνουν τα ψώνια, άλλοι το ταμείο. «*Έχουμε μηνιαίες ενημερώσεις, έχουμε το Discord –ένα application στο οποίο λέμε τι έκανε ο καθένας– και στις συνελεύσεις συζητούνται τα πάντα και δεν υπάρχουν στείρες διαφωνίες, αλλά διαφωνίες που έχουν κάτι να αντιπροτείνουν. Επίσης η ομάδα είναι φουλ αυτοχρηματοδοτούμενη, οι παίκτες πληρώνουν συνδρομή για να έχουμε να πληρώσουμε τα έξοδα του γηπέδου και την αμοιβή του προπονητή. Έχουμε κάνει πάρτι για ενίσχυση στο Communitism και στο Big, ενώ το δίκτυο νέων αρχιτεκτόνων TAF μας χορήγησε τα ροζ μπλουζάκια της άλλης στολής μας. Γενικά, συνέχεια ψάχνουμε χρηματοδοτήσεις*» μου λένε. **A**

ΚΑΤΗΓΟΡΙΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΟ ΕΝΑ Η ΣΤΟ ΑΛΛΟ ΦΥΛΟ. ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΙΑ ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΡΑΓΚΜΠΙ ΕΙΝΑΙ ΣΥΜΠΕΡΙΛΗΠΤΙΚΟ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΣΗ ΤΟΥ.

ATHENS
102.5
VOICE

To soundtrack της πόλης

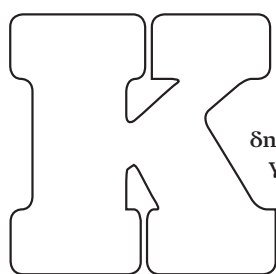

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΣΧΟΣ

«ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΙΑ ΣΤΟΝ ΧΑΡΤΗ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΩΝ»

Μια συζήτηση εφ' όλης της ύλης με τον καλλιτεχνικό διευθυντή του Εθνικού Θεάτρου

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΛΗ

ΚΑΘΙΣΜΕΝΟΣ ΣΤΟ ΟΛΟΦΩΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΣΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΤΣΙΛΛΕΡ κάτω από έναν μικρό ερωτιδέα —«κληρονομιά» από τα σκηνικά μιας παράστασης στο Αμόρε, ένα σχήμα που τον καθόρισε δημιουργικά— ο Γιάννης Μόσχος, με υποδέχεται χαμογελαστός παρά την ένταση της δουλειάς και τα απαιρωτά ραντεβού που συνδέονται με το ξεκίνημα της σεζόν. Ίσως γιατί η περασμένη καλλιτεχνική περίοδος αποδείχθηκε «εντυπωσιακά καλή», όπως λέει, καθώς ο κόσμος ξαναγύρισε στο θέατρο.

Φέτος επέλεξε να μη σκηνοθετήσει ο ίδιος επιθυμώντας να αφήσει χώρο στους συναδέλφους του και να επικεντρωθεί στην προσπάθεια που γίνεται για εξωστρέφεια του Εθνικού Θεάτρου. Το 2024, όμως, οπότε ολοκληρώνεται η τριετής θητεία του, η προσωπική του σφραγίδα αναμένεται εντυπωσιακή και σε διάρκεια αφού σκοπεύει να συστήσει στο ελληνικό κοινό το «The inheritance» του Μάθιου Λόπεζ. Ένα επτάωρο έργο που πρωτοπαρουσιάστηκε στο Young Vic και θα παίζεται σε δύο ξεχωριστά μέρη εναλλάξ και τις Κυριακές σε «μαραθώνιο», παρακολουθεί τις διαδρομές μιας ομάδας γκέι Νεοϋορκέζων δύο δεκαετίες μετά την κορύφωση της επιδημίας του AIDS, και τον τρόπο που η πολιτική διαχείρισή της σημάδεψαν την προηγούμενη γενιά.

Τώρα, λίγο πριν ανέβει η αυλαία για το ρεπερτόριο της νέας σεζόν, ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου, μιλάει με πάθος για όλα όσα έρχονται, αλλά και για το άνοιγμα που επιχειρεί στο εξωτερικό, τα θεατρικά πράγματα στην Ελλάδα και το στίγμα της θητείας του.

— Έχοντας τη διπλή ιδιότητα του δημιουργού αλλά και του επικεφαλής ενός μεγάλου φορέα, πόσο υφίσταται η σύγκρουση ανάμεσα στα θέλω του καλλιτέχνη και τα πρέπει του διευθυντή; Κάποιες φορές συγκρούονται αναγκαστικά γιατί καλούμαι να διαχειριστώ με σύνεση τους προϋπολογισμούς που έχω στη διάθεσή μου προκειμένου να είναι εύρωστο οικονομικά το θέατρο. Τα καλλιτεχνικά σχέδια που ονειρεύεται κανείς πρέπει και να μπορούν πραγματικά να υλοποιηθούν, δεν μπορεί κανείς να αγνοεί τα νούμερα. Πρέπει, λοιπόν, να συμβιβάζομαι με την πραγματικότητα, αλλά δεν αισθάνομαι πως έχω προδώσει αυτό που πιστεύω, ούτε το καλλιτεχνικό πρόγραμμα που έχω καταρτίσει.

— Αναρωτιέμαι πόσο το ταμείο επηρεάζει τα πλάνα σας. Προσπαθώ να κρατήσω μια ισορροπία. Χρηματοδοτούμαστε από το ελληνικό κράτος για να προάγουμε το ελληνικό θέατρο, παράγοντας παραστάσεις υψηλού καλλιτεχνικού επιπέδου, εγχειρήματα που δύσκολα μπορεί να πραγματοποιηθούν στο ελεύθερο θέατρο. Από την άλλη, δεν μπορούμε να αγνοήσουμε ούτε τις εισπράξεις, ούτε το τι ενδιαφέρει το μέσο κοινό. Δεν μπορούμε να κάνουμε στις μεγάλες μας σκηνές παραστάσεις άκρως πειραματικές με τις οποίες δεν μπορεί να επικοινωνήσει ο κόσμος. Το μέγεθος μιας σκηνής ορίζει προφανώς και

τις επιλογές που γίνονται. Σημαίνει αυτό ότι πρέπει να κάνουμε μόνο «ασφαλείς» εισπρακτικά παραστάσεις; Προφανώς και όχι. Δεν κρίνω σκόπιμο να τρομάξουμε το μέσο κοινό, αλλά να το εξοικειώσουμε και με νέους τρόπους θεατρικής έκφρασης στις οποίες δεν είναι συνθιμισμένο. Το γούστο όλων μας αλλάζει συν τω χρόνω, μετακινείται, και το Εθνικό Θέατρο μπορεί να διαδραματίσει καθοριστικό ρόλο σε αυτή τη μετακίνηση, μπορεί να προτείνει στο κοινό και νέους δρόμους θέασης.

— Η κατάρτιση του καλλιτεχνικού προγραμματισμού είναι μια σύνθετη ιστορία. Τι βαραίνει για σας σ' αυτή την εξίσωση; Είναι πολλές οι συνισταμένες. Καταρχάς οι επιλογές ρεπερτορίου καθορίζονται από τη φυσιογνωμία της κάθε σκηνής την οποία έχω καθορίσει ήδη από πέρυσι. Η Κεντρική Σκηνή του Κτιρίου Τσίλλερ είναι αφιερωμένη στο κλασικό ρεπερτόριο, η Σκηνή Νίκος Κούρκουλος στα σύγχρονα άπαικτα έργα. Στο κτίριο του Ρεξ στη Σκηνή Μαρίκα Κοτοπούλη παίζονται μεγάλα θεάματα, μουσικά και άλλα, στη Σκηνή Κατίνα Παξινού στεγάζεται η Πειραματική Σκηνή Νέων Δημιουργών και στο ισόγειο του Ρεξ, στη Σκηνή Ελένη Παπαδάκη, οι παραγωγές της παιδικής και της εφηβικής μας σκηνής. Έχοντας αυτή την αφετηρία αρχίζει το παζλ των επιλογών ρεπερτορίου και σκηνοθετών για την κάθε σκηνή. Οι επιλογές

των σκηνοθετών γίνονται με ποικίλους τρόπους, είτε επιλέγοντας από προτάσεις που έχουν γίνει στο πρωτόκολλο του θεάτρου, είτε από προτάσεις που μου κάνουν απευθείας συνάδελφοι σκηνοθέτες, είτε προτάσεις που κάνω εγώ σε σκηνοθέτες ή εν γένει για μια συνεργασία. Άλλος βασικός γνώμονας είναι βέβαια οι θεματικές των παραστάσεων και οι σκηνοθετικές αναγνώσεις των έργων, προσπαθώντας να αφουγκραστούμε όσα συμβαίνουν γύρω μας. Βαραίνει φυσικά για τις επιλογές που γίνονται και το ένστικτό μου, το οποίο, μεγαλώνοντας, έχω μάθει να μην το αγνοώ.

— Η πολυσυλλεκτικότητα στο ρεπερτόριο και η συμπερίληψη είναι οινοίους στις οποίες επανέρχεστε. Πώς αντιλαμβάνεστε τον ρόλο του Εθνικού Θεάτρου σε σχέση με την κοινωνία; Το Εθνικό Θέατρο πρέπει να βρίσκεται σε άμεση σύνδεση με την κοινωνία. Οι παραστάσεις πρέπει να συνομιλούν με όσα μας απασχολούν τη δεδομένη χρονική στιγμή. Η ελληνική κοινωνία δυσκολεύεται ακόμα να προσαρμοστεί στη νέα, πολυπολιτισμική πραγματικότητα της χώρας, την τρομάζει ακόμα η διαφορετικότητα. Για αυτό και επανέρχομαι από σκοπού στις έννοιες που αναφέρατε: στην πολυσυλλεκτικότητα και στη συμπερίληψη. Είναι σημαντικό να προάγουμε κι εμείς ως Εθνικό—όσο μπορούμε—το άνοιγμα της κοινωνίας στο διαφορετικό, ειδικά σήμερα που η ακροδεξιά έχει επανέλθει, δυστυχώς, δυναμικά, εργαλειοποιώντας τον φόβο της ελληνικής κοινωνίας για το διαφορετικό. Δεν πρέπει να το επιτρέψουμε.

— Σχολιάστηκε ότι δεν τροφοδοτήσατε με έναν πολιτικό ή άλλον άξονα των προγραμματισμό σας. Δεν πιστεύω στους μονοθεματικούς άξονες για το Εθνικό. Κατά την κρίση μου πρέπει να θίγουμε πολλά και διαφορετικά ζητήματα τόσο πολιτικά, κοινωνικά, αλλά και υπαρξιακά. Και δεν πρέπει βέβαια και να φοβόμαστε να εντάξουμε και ψυχαγωγικά θέματα—είναι κι αυτά απαραίτητα για την ψυχική ανάταση των θεατών σε μια τόσο δύσκολη εποχή. Πιστεύω σε ένα πολυσυλλεκτικό Εθνικό. Και μην ξεχνάτε ότι είμαστε η μόνη ευρωπαϊκή πρωτεύουσα που έχει μόνο ένα μεγάλο κρατικά επιχορηγούμενο θέατρο. Άρα καλούμαστε εξ ορισμού να καλύψουμε πολλές και διαφορετικές ανάγκες. Όσο για την κριτική ότι δεν έχει πολιτική στόχευση ο φετινός προγραμματισμός, παρακαλώ να μην προτρέχουν κάποιοι σε συμπεράσματα πριν δουν τις παραστάσεις. Πατί δεν είναι μόνο η επιλογή των έργων, που αρκετά από αυτά είναι εξόχως πολιτικά, όπως το «Όλοι εμείς πουλιά» του Ουαζντί Μουσαούαντ, το «Generation Lost» του Γρηγόρη Λιακόπουλου, η ανάθεση που κάναμε στον Κρις Κούπερ να γράψει ένα έργο για την Εφηβική Σκηνή για το προσφυγικό («Στα όρια»), ή τον «Καταποντισμό» του Βασίλη Βηλαρά, αλλά και η ανάγνωση των έργων από τους σκηνοθέτες που θα φωτίσουν κυρίως το πολιτικό περιεχόμενο των έργων, όπως για παράδειγμα ο «Βασιλιάς Αηρ» που θα σκηνοθετήσει ο Γιάννης Χουβαρδάς ή το «Ονειρόδραμα» σε σκηνοθεσία της Γεωργίας Μαυραγάνη. Ας δείξουν, λοιπόν, λίγο υπομονή οι φίλοι δημοσιογράφοι και ας γίνει ο απολογισμός στο τέλος της χρονιάς και μετά χαράς να ασκηθεί αυστηρή κριτική, και να κάνω κι εγώ την αυτοκριτική μου.

— Αλήθεια, πώς στέκεστε απέναντι στην κριτική; Την ακούω και με απασχολεί, δεν θεωρώ ότι κάνω τα πάντα τέλεια. Θα δώσω σημασία ακόμα και στις κακεντρεχείς κριτικές, προσπερνώντας το ύψος ή και τις σκοπιμότητες. Προσπαθώ να μην παραδίδομαι στο θυμικό μου, δεν είναι χρήσιμο. Όλοι μας αρεσκόμαστε να μας επισμαίнуουν μόνο τα καλά, αλλά η αλήθεια είναι ότι περισσότερο μας βοηθά η επισήμανση των αρνητικών προκειμένου να τα διορθώσουμε και να τροποποιήσουμε την πορεία μας.

— Θα τολμούσατε ξανά μια «αιρετική» ανάθεση για την Επίδασο; Φυσικά. Αν δεν το κάνει το Εθνικό, ποιος θα το κάνει; Ο παραγωγός του ελεύθερου θεάτρου που διακινδυνεύει ένα σημαντικό χρηματικό κεφάλαιο; Ποιος άλλος μπορεί να πραγματοποιήσει στην Επίδασο, αν όχι τα κρατικά θέατρα; Υπενθυμίζω ότι όλα τα μεγάλα «σκάνδαλα» που έχουν γίνει στην Επίδασο από τη δεκαετία του '80 έως σήμερα αφορούσαν παραγωγές είτε του Εθνικού είτε του ΚΘΒΕ. Ακριβώς γιατί είναι τα μόνα που έχουν τη δυνατότητα να κάνουν αιρετικές επιλογές σε σχέση με την εποχή. Και τα «σκάνδαλα» που προκλήθηκαν βοήθησαν στην ανανέωση της Επίδασου, οδήγησαν εν τέλει και το κοινό στο να είναι πιο ανοιχτό σε πιο σύγχρονες παραστάσεις αρχαίου δράματος. Η «Αλληλότητα» του Γιάννη Χουβαρδά στις αρχές του '80 προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων για τη χρήση σύγχρονων κοστούμιών, σήμερα έχουμε φτάσει να το θεωρεί το κοινό αυτονόητο.

— Πώς βλέπετε την ελληνική δραματολογία σήμερα; Στις επτά καινούργιες παραγωγές του κτιρίου Τσίλλερ και της σκηνής Κοτοπούλη στο Ρεξ, πέραν της Πειραματικής και του Μικρού Εθνικού, βρίσκει δύο ελληνικά έργα. Προσπαθούμε να εντάξουμε όσο μπορούμε την εγχώρια δραματολογία. Στη Σκηνή Μαρίκα Κοτοπούλη από τις δύο παραγωγές μας η μία, «Ο Ευαγγελισμός», το μιούζικαλ, είναι ανάθεση σε έναν Έλληνα συγγραφέα της νεότερης γενιάς, στον Πάνη Αστερή. Στη Νέα Σκηνή το ίδιο, από τις δύο καινούργιες παραγωγές η μία είναι ένα άπαιχτο ξένο έργο και

η άλλη το «Generation Lost» ενός επίσης νέου σύγχρονου Έλληνα συγγραφέα, του Γρηγόρη Λιακόπουλου. Και μην παραγνωρίζουμε ότι φέτος στην Πειραματική όλα τα κείμενα που θα παιχτούν είναι ελληνικά, είτε πρόκειται για σκηνοθέτες-συγγραφείς, είτε κειμενικές συνθέσεις των σκηνοθετών, είτε διασκευές ελληνικής λογοτεχνίας. Η έμφαση κατά τη διάρκεια της θητείας μου είναι στην ανάδειξη νέων σύγχρονων συγγραφικών φωνών. Για αυτό και την επόμενη θεατρική περίοδο, 2024-25, μια νέα σκηνή που θα αποκτήσουμε στην Αθήνα θα αφιερωθεί αποκλειστικά στο ελληνικό έργο, ανεβάζοντας τρία ελληνικά έργα, δύο εξ αυτών αναθέσεις σε γνωστούς σύγχρονους συγγραφείς. Βλέπετε τον προσεχή Μάιο, καθώς έχομαι των παραγμάτων, θα κλείσει η Σκηνή Μαρίκα Κοτοπούλη για έναν χρόνο, καθώς αναμένεται να ξεκινήσουν οι εργασίες για την πλήρη ανακαίνισή της. Το Υπουργείο Πολιτισμού μάς εξασφάλισε ένα κονδύλι επτάμισι εκατομμύριων από το Ταμείο Ανάκαμψης, και οι εργασίες θα γίνουν υπό την πλήρη εποπτεία του Υπουργείου που το υποστηρίζει με θερμή.

— Από τους βασικούς στόχους σας είναι η εξωστρέφεια, τόσο με την εξαγωγή παραστάσεων εκτός συνόρων όσο και με τις συμπαραγωγές. Τι καρπούς έχουν αποφέρει τα ταξίδια σας στο εξωτερικό; Ταξιδεύω συνεχώς εδώ και έναν χρόνο, και θα συνεχίσω όλο τον επόμενο χρόνο και σε άλλες πόλεις της Ευρώπης. Τα ταξίδια αυτά αποσκοπούν στο να συστηθούν ως Εθνικό και να αρχίσουμε να συζητάμε πιθανές συνεργασίες για το μέλλον. Και επειδή όλες αυτές οι επαφές δεν έχουν άμεσο αποτέλεσμα και δεν θέλω να μένει καμία σκιά, όλα αυτά τα ταξίδια έγιναν με δική μου, προσωπικά έξοδα, και δεν επιβάρυναν τον προϋπολογισμό του Εθνικού. Συζητάμε διάφορες συνεργασίες αυτή τη στιγμή, συμπαραγωγές και ανταλλαγές παραστάσεων. Είναι πολλά σε εξέλιξη και δεν θέλω ακόμα να πω λεπτομέρειες, πολλές φορές αυτές οι συζητήσεις δεν προχωρούν σε υλοποίηση, όπως είναι αναμενόμενο. Έχει δηλαδή ξεκινήσει η διεθνής περιοδεία του «Goodbye, Lindita», παίξαμε μόλις στο Βελιγράδι με μεγάλη επιτυχία και ακολουθούν Δρέσδη, Αμστερνταμ και Αδελαΐδα της Αυστραλίας. Για την άνοιξη του 2024 προγραμματίζουμε το δεύτερο showcase του Εθνικού, όπου θα προσκληθούν πάνω από 20 ξένοι καλλιτεχνικοί διευθυντές και επιμελητές φεστιβάλ και θεάτρων, καθώς και ξένοι δημοσιογράφοι.

— Την άνοιξη του 2024 αναμένονται και τα πρώτα residencies Ελλήνων καλλιτεχνών στο εξωτερικό, ενώ θα κληθούν ξένοι ομιλητές της στην Αθήνα. Θα πάμε 3 Έλληνες καλλιτέχνες στο εξωτερικό, ενώ άλλοι τόσοι αναμένονται σ' εμάς. Συνολικά 18 δημιουργοί μέχρι το 2025. Θέλουμε αφενός να δώσουμε τη δυνατότητα σε νέους Έλληνες καλλιτέχνες να έρθουν σε επαφή με θέατρα του εξωτερικού, να μελετήσουν τον τρόπο εργασίας τους, να διευρύνουν τους καλλιτεχνικούς τους ορίζοντες, και αφετέρου να ανοίξουν προοπτικές συνεργασίας με καλλιτεχνικούς φορείς του εξωτερικού. Η σκέψη μας γι' αυτούς που θα έρθουν στην Ελλάδα είναι να προέρχονται από διαφορετικές ειδικότητες και να συνεργαστούν σε ένα κοινό πρότζεκτ που θα μπορούσε να εξελιχθεί σε μια διεθνή συμπαραγωγή.

— Στο επόμενο showcase τι θα παρουσιάσετε; Θα πραγματοποιηθεί τον Απρίλη και θα δείξουμε τις παραγωγές που θα παίζονται στο τρίτο κομμάτι της σεζόν: το «Ονειρόδραμα» του Άουγκουστ Στρίντμπεργκ σε σκηνοθεσία της Γεωργίας Μαυραγάνη, σε μια ιδιαίτερη αφηγηματική σκηνοθετική εκδοχή του, την «Προζενίτρα» του Θόρντον Ουάιλντερ, μια σπαρταριστή φάρσα από τον Θωμά Μοσχόπουλο, το νέο άπαιχο ελληνικό έργο του Γρηγόρη Λιακόπουλου «Generation Lost» που αναφέρεται στη γενιά των millennials σε σκηνοθεσία Κατερίνας Παννοπούλου, τον «Καταποντισμό» σε σκηνοθεσία-κείμενο Βασίλη Βηλαρά που αφορμάται από τα γράμματα αναγνωστών στο Αμφί, ενός από τα πρώτα ελληνικά gay περιοδικά, ενώ στην παιδική μας σκηνή θα παίζεται ο «Πινόκιο» σε σκηνοθεσία Βασίλη Μαυρογεωργίου. Θέλω να ελπίζω ότι κάποιες από αυτές τις παραστάσεις θα ενδιαφέρουν το ξένο ακροατήριό μας.

— Από τις συναντήσεις σας με τους συναδέλφους σας εκτός Ελλάδας, τι προκύπτει ως προβληματισμός και αίτημα; Κοινή διαπίστωση είναι η τρομακτική άνοδος της ακροδεξιάς και η ανάγκη αντίστασης όλων μας στον εκφασισμό των ευρωπαϊκών κοινωνιών. Όλους, επίσης, τους απασχολεί η μείωση στα κονδύλια για τον πολιτισμό που συμβαίνει συνολικά στην Ευρώπη. Λίγο πολύ τα θέατρα τα ίδια ζητήματα αντιμετωπίζουν, απλώς είναι τελείως διαφορετικά τα οικονομικά μεγέθη. Όταν αναφέρω τον προϋπολογισμό μας, δεν μπορούν να πιστέψουν πώς είναι δυνατόν να κινούμαστε με τόσο χαμηλό προϋπολογισμό έχοντας να διαχειριστούμε ένα τόσο μεγάλο αριθμό παραγωγών και σκηνών. Και δεν μιλώ μόνο για τους διευθυντές των «πλούσιων» κεντροευρωπαϊκών χωρών, αλλά και για θέατρα λιγότερο εύρωστων οικονομικά χωρών, όπως της Πολωνίας, της

Λετονίας κ.ά.

— Ποια είναι η τάση στο θέατρο διεθνώς σήμερα; Υπάρχουν πολλές ταυτόχρονα. Από τη μία παραμένει ισχυρό το θέατρο του σκηνοθέτη-δημιουργού ο οποίος λειτουργεί και ως δραματογράφος κάνοντας και την κειμενική σύνθεση. Από την άλλη όμως, τα θέατρα του εξωτερικού επιστρέφουν και δυναμικά στα θεατρικά έργα, κλασικά και σύγχρονα. Σε θέματα φόρμας έχει αρχίσει να υποχωρεί η τάση αποδόμησης που ήταν πολύ ισχυρή τα τελευταία χρόνια και εμφανίζονται πια και αρκετές φωνές που επιστρέφουν στον ρεαλισμό, φτάνοντας στα όρια του νατουραλισμού, αλλά και νέες πρωτότυπες σκηνοθετικές φόρμες που είναι μακριά από τον ρεαλισμό. Είναι ένα ενδιαφέρον τοπίο που θα δούμε πώς θα εξελιχθεί.

— Τον Δεκέμβριο συμπληρώνετε δύο χρόνια στο τιμόνι του Εθνικού. Τι κρατάτε στα θετικά και πού βρίσκετε ότι έχουν γίνει λάθη ή ότι χρειάζεται ακόμα πολλή δουλειά; Είναι σημαντικό ότι το Εθνικό ξαναβρήκε την εμπιστοσύνη του κοινού, είμαι πολύ χαρούμενος για την αθρόα προσέλευση του κοινού την περσινή χρονιά. Και είμαι πολύ ικανοποιημένος από το καλλιτεχνικό αποτέλεσμα όλων σχεδόν των παραγωγών μας. Επίσης, στο κομμάτι της εξωστρέφειας, συνομιλούμε με σημαντικά φεστιβάλ και θέατρα του εξωτερικού που γνωρίζουν και εκτιμούν τη δουλειά που γίνεται στο Εθνικό, είμαστε πια στον χάρτη των διεθνών συνεργασιών. Δεν έχω κάνει τα πάντα τέλεια φυσικά, έχουν γίνει και αστοχίες ορισμένες φορές στη διαχείριση του ανθρώπινου δυναμικού του θεάτρου. Θέλω να ελπίζω πως διαχειρίζομαι καλύτερα πλέον καταστάσεις που αφορούν στο έμφυκο δυναμικό μας. Επίσης, η βελτίωση των κτιριακών υποδομών δεν έχει προχωρήσει όσο θέλω. Απαιτείται ακόμα πολύ κυνήγι, δυστυχώς όμως συχνά νίγεται κανείς από τις πολλές υποχρεώσεις και κάποια πράγματα πάνε πίσω.

— Ποιο θέλετε να είναι το στίγμα της θητείας σας; Ένα θέατρο ανοιχτό σε όλες, όλους, όλα—που είναι και το φετινό μας σύνθημα. Ένα θέατρο ανοιχτό σε όλες τις σκηνοθετικές τάσεις από τις πιο πειραματικές στις πιο κλασικές. Ένα θέατρο με ανοιχτές πόρτες στο εξωτερικό και σε συνεχή διάλογο με όλα τα μεγάλα ξένα θέατρα.

— Πώς βλέπετε τα θεατρικά πράγματα στη χώρα; Έχουμε πολύ σημαντικούς δημιουργούς, αλλά προβληματικές δομές. Πέρα από τα δύο κρατικά θέατρα και το Φεστιβάλ Αθηνών, δεν υπάρχουν άλλοι σημαντικοί—κρατικά επιδοτούμενοι—φορείς θεατρικής παραγωγής. Δεν παραγνωρίζω καθόλου τη δουλειά που προσπαθούν να κάνουν κάποιοι διευθυντές των ΔΗΠΕΘΕ, αλλά είναι εγκλωβισμένοι σε πάρα πολύ δύσκολες συνθήκες, με ανύπαρκτους προϋπολογισμούς και παρεμβάσεις από τους Δήμους. Το ελεύθερο, επιχορηγούμενο θέατρο βρίσκεται επίσης σε πολύ δύσκολη θέση. Η γενιά μου μεγάλωσε με ορισμένους ισχυρούς θεατρικούς πυρήνες, όπως το Αμόρε, το Εμπρός, το Θέατρο της Οδού Κεφαλληνίας, τη Μικρή Πόρτα της Ξένιας Καλογεροπούλου, ομάδες και ανθρώπους που έκαναν δουλειά ουσίας τη δεκαετία του '90 και απέδωσαν τρομερούς καρπούς, προχώρησαν σημαντικά το ελληνικό θέατρο. Και η άνηψη αυτών των σχημάτων έγινε χάρη στη γενναία επιχορήγηση που τους δόθηκε για κάποια χρόνια. Τώρα έχουμε μονάδες που προσπαθούν με χαμηλές επιχορηγήσεις να επιβιώσουν, περιφερόμενοι από θέατρο σε θέατρο, δεν τους προσφέρονται οι συνθήκες για να εξελίξουν τη δουλειά τους. Το επιχορηγούμενο θέατρο έχει ανάγκη μιας γενναιότερης στήριξης.

— Αλήθεια, από τι πόθο/ους φλογίζετε; Από τον πόθο του θεάτρου, είμαι αθεράπευτα άρρωστος με το θέατρο (σ.σ. γελώντας). Από πολύ μικρός ήθελα διακαώς να ασχοληθώ επαγγελματικά με το θέατρο όταν μεγαλώσω. Μάλιστα είχα αρθρώσει μέσα μου, ήδη από 20 χρονών, τη φιλοδοξία να αναλάβω κάποια στιγμή την καλλιτεχνική διεύθυνση του Εθνικού Θεάτρου. Δεν μπορώ να έχω κανένα παράπονο, όλα τα επαγγελματικά όνειρά μου πραγματοποιήθηκαν. Αισθάνομαι χορτασμένος. Από την άλλη βέβαια έχω βάλει στο περιθώριο την προσωπική μου ζωή εδώ και αρκετά χρόνια. Συνειδητοποιώ τώρα, με τη βοήθεια της ψυχολόγου που κάνω, ότι η ενασχόλησή μου με το θέατρο είναι μαζί και μια υπεφυγή από το να ζήσεις την πραγματική ζωή. Τώρα πια επιθυμώ τη συντροφικότητα, τη συμπόρευση με έναν άλλο άνθρωπο, κάτι που με τρώαζε παλιότερα. Ελπίζω να προκύψει στο άμεσο μέλλον. Και βέβαια συνεχίζω να ονειρεύομαι και πολλά άλλα πράγματα που αφορούν στο θέατρο, τόσο για το Εθνικό όσο και για το τι θα κάνω μετά τη λήξη της θητείας μου.

— Υπάρχει κάποια θεατρική ατάκα που καθοδηγεί τα βήματά σας; Δεν είναι ακριβώς θεατρική ατάκα, αφορά περισσότερο το πνεύμα που διατρέχει όλο το συγγραφικό έργο του Τσέκωφ: η ζωή είναι περισσότερο κωμωδία παρά τραγωδία. **A**

ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΝΑ ΠΡΟΑΓΟΥΜΕ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΩΣ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΑΤΡΟ ΤΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΣΤΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ

www.athens.voice.gr

Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

BIG BOLD IRONY: Με ανοξειδωτο ατσάλι και ένα urban twist

Το δεύτερο drop της σειράς **BIG BOLD IRONY** είναι εδώ! Είναι το πρώτο BIG BOLD από ανοξειδωτο ατσάλι και η πρώτη φορά που η **Swatch** το συνδυάζει με το **BIOCERAMIC**. Τα 5 νέα εντυπωσιακά ρολόγια έχουν στα καντράν πλούσιους μεταλλικούς τόνους σε αποχρώσεις που δεν περνούν απαρατήρητες: τирκουαζ, σκούρο πράσινο, μπλε μα-

ρίν, κεχριμπαρί και μπορντό. Το αμμοβολισμένο φινιρίσμα στην κάσα, την κορώνα και το μπρασελέ είναι αποτέλεσμα μιας νέας τεχνικής επεξεργασίας που χαρίζουν μια πλούσια νέα ματ εμφάνιση που τραβάει τα βλέμματα στον καρπό. Ένα ρολόι που δημιουργήθηκε για τολμηρούς εξερευνητές και όσους είναι υπερήφανοι που ξεχωρίζουν.

ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ ΠΟΥ «ΣΤΕΓΑΖΕΙ» ΟΝΕΙΡΑ ΚΑΙ ΙΔΕΕΣ

Ο πρωθυπουργός επισκέπτεται το νεόδμητο κτιριακό συγκρότημα στο Ελληνικό αφιερωμένο σε ΑμεΑ, δωρεά της LAMDA Development

Της ΜΑΡΙΑΣ-ΙΩΑΝΝΑΣ ΣΙΓΑΛΟΥ

Όταν γίνεται λόγος για μια συμπεριληπτική κοινωνία, δεν νοείται μόνο η ανοχή της διαφορετικότητας, αλλά η προστασία και η ανάδειξή της. Το θετικό εί-

ναι ότι υπάρχουν άνθρωποι, εταιρίες και φορείς που με τις δράσεις τους φροντίζουν για αυτό με στόχο ένα πιο δίκαιο και ισότιμο κόσμο.

Ήταν το 2022 όταν σε ειδική εκδήλωση η ομάδα της LAMDA Development παρουσίασε τα σχέδια του πρώτου κτιριακού έργου στο Ελληνικό αφιερωμένο στη φροντίδα ΑμεΑ. Τηρώντας τη δέσμευσή τους και το όραμα για μια κοινωνία χωρίς διακρίσεις, έναν χρόνο αργότερα, σε συνεργασία με τους αρμόδιους φορείς, παρέδωσαν ένα κτίριο ακριβώς όπως το ονειρευόνταν.

Πρόκειται για το πρώτο κτιριακό έργο που ολοκληρώθηκε πλήρως στο πλαίσιο της ανάπλασης του Ελληνικού, το οποίο αποτελείται από τέσσερα κτίσματα, συνολικού εμβαδού 11.500 τ.μ. και κατασκευάστηκε σε δενδρόφυτη περιοχή έκτασης επτά στρεμμάτων. Το πρότυπο αυτό κτιριακό συγκρότημα, στο οποίο θα στεγαστούν τέσσερα σωματεία ΑμεΑ, «Αμυμώνη», «Ερμής», «Νίκη - Victor Artant», «Σύλλογος Ατόμων με Σκλήρυνση κατά Πλάκας», είναι αποκλειστική δωρεά της LAMDA Development (ύψους 15 εκ.), η οποία δεσμεύτηκε και ανέλαβε την ευθύνη να γίνει το νέο σπίτι και το σημείο αναφοράς των ευάλωτων συμπολιτών μας.

«Έχει μεγάλη συμβολική αλλά και ουσιαστική σημασία το γεγονός ότι το πρώτο κτίριο το οποίο παραδόθηκε στα πλαίσια της πολύ μεγάλης ανάπλασης η οποία δρομολογείται εδώ στο Ελληνικό, αφορά τους συμπολίτες μας που έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη από κρατική φροντίδα», ανέφερε ο πρωθυπουργός, Κυριάκος Μητσοτάκης, κατά την επίσκεψή του στον χώρο το πρωί της Τρίτης 3 Οκτωβρίου. Εκεί ξεναγήθηκε από τον Διευθύνοντα Σύμβουλο της LAMDA Development Οδυσσέα Αθανασίου και τον Αντιπρόεδρο της LAMDA Development Ευάγγελο Χρόνη, με τη συνοδεία της υπουργού Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας Σοφία Ζαχαράκη και του υπουργού Επικρατείας Σταύρου Παπασταύρου.

«Είχα την ευκαιρία σήμερα να επισκεφτώ ένα πραγματικά κτίριο-κόσμημα, το οποίο κατασκευάστηκε με την ευγενική χορηγία της LAMDA Development, με τη μεγάλη στήριξη και επιμονή του Δήμου Ελληνικού-Αργυρούπολης. Ένα κτίριο υποδειγματικό, το οποίο φιλοξενεί παιδιά με αναπηρία, παιδιά με αυτισμό, με βαριές εγκεφαλικές παθήσεις, σε έναν χώρο πράγματι υποδειγματικό. Κάνοντας πράξη και τη δέσμευση της κυβέρνησης να στεκόμαστε με ιδιαίτερη φροντίδα στους συμπολίτες μας που το έχουν μεγαλύτερη ανάγκη. Η πρώτη παρέμβαση είναι αυτή που ενδεχομένως να είναι και πιο ουσιαστική: αυτό το κτίριο, "εξηγει" πώς πρέπει να κατασκευάζονται σύγχρονες δομές που υποστηρίζουν τις ανάγκες των συμπολιτών μας με αναπηρία. Οπότε και πάλι, θερμά συγχαρητήρια και στη LAMDA Development που το χρηματοδότησε και στον Δήμο, χωρίς την επιμονή του οποίου το έργο αυτό δεν θα μπορούσε να ολοκληρωθεί. Θέλω, επίσης, με την ευκαιρία αυτή να επισημάνω ότι το όλο έργο της ανάπλασης

◀ Εξάνγηση του πρωθυπουργού στα εργοτάξια για την ανέγερση του Ελληνικού. Δίπλα του ο κ. Οδυσσέας Αθανασίου, CEO LAMDA Development

▼ Επίσκεψη του πρωθυπουργού στο κτιριακό συγκρότημα ΑμεΑ στο Ελληνικό. Δίπλα του οι κ. Οδυσσέας Αθανασίου, CEO LAMDA Development, και κ. Γιάννης Κωνσταντάτος, Δήμαρχος Ελληνικού-Αργυρούπολης

του Ελληνικού κινείται πια με μεγάλη ταχύτητα. Έχει περάσει από τη φάση της ωρίμανσης στη φάση της υλοποίησης. Πιστεύω ότι πολύ σύντομα θα αρχίσουν να βλέπουν και οι πολίτες τα χειροπιαστά αποτελέσματα αυτής της πολύ μεγάλης προσπάθειας» συμπλήρωσε ο πρωθυπουργός.

«Είμαστε χαρούμενοι που ολοκληρώσαμε αυτό το όμορφο αλλά κυρίως λειτουργικό έργο για συνανθρώπους μας που το έχουν ιδιαίτερη ανάγκη. Και να πω ότι πέραν της τιμής που αποτελεί η επίσκεψη του πρωθυπουργού, μας έδωσε την ευκαιρία να ξαναπούμε πάλι στις αίθουσες, να δούμε αυτούς τους συνανθρώπους μας και να καταλάβουμε ότι αυτό που κάναμε είναι το ελάχιστο που θα μπορούσαμε να κάνουμε για να βοηθήσουμε να απαλύνουμε κάπως την καθημερινότητά τους», ανέφερε από την πλευρά του ο CEO της LAMDA Development, Οδυσσέας Αθανασίου.

Φυσικά, όπως ανέφερε και ο πρωθυπουργός, αυτό το πρωτοποριακό και ουσιαστικό project δεν θα είχε ολοκληρωθεί χωρίς τη συμβολή του Δήμου. Άλλωστε η σύμπλευση δυνάμεων είναι πάντα η «συνταγή» της επιτυχίας. «Πρόκειται για το αποτέλεσμα μιας πραγματικής εμποδομητικής συνεργασίας του κράτους, του ιδιώτη και της Αυτοδιοίκησης. Πρώτιστα της κυβέρνησης, που εξασφάλισε τον χώρο αυτό μέσα στο πρώην αεροδρόμιο, και του επενδυτή που, ούτε λίγο ούτε πολύ, έβαλε περίπου 15 εκατομμύρια, έχτισε και παρέδωσε στον Δήμο Ελληνικού-Αργυρούπολης ένα κτίριο λειτουργικό, ασφαλές και πάνω απ' όλα πραγματικά στολίδι για τα παιδιά μας, τα παιδιά τα τυφλά, τα παιδιά με αυτισμό, τα παιδιά με εγκεφαλική παράλυση, που αξίζουν να έχουν ίσα προνόμια και ίσα δικαιώματα με όλα τα υπόλοιπα παιδιά», σημείωσε ο Δήμαρχος Ελληνικού - Αργυρούπολης, Γιάννης Κωνσταντάτος.

Σχετικά με την κρατική πρόβλεψη για ΑμεΑ γενικότερα, ο Κυριάκος Μητσοτάκης δήλωσε: «Εύχομαι και ελπίζω η χώρα να αποκτήσει πολλές περισσότερες τέτοιες υποδομές, οι οποίες πραγ-

ματικά αναβαθμίζουν στον υπέρτατο βαθμό το επίπεδο φροντίδας που μπορούμε να παρέχουμε στους συμπολίτες μας οι οποίοι έχουν πράγματι μια ξεχωριστή ανάγκη της κρατικής φροντίδας».

Επίσης, ο πρωθυπουργός κατά την επίσκεψή του ενημερώθηκε για την πρόοδο των εργασιών για την ανάπτυξη του Ελληνικού συνολικά. Επισκέφτηκε αρχικά το εργοτάξιο όπου εκτελείται η υπογειοποίηση της λεωφόρου Ποσειδώνος και το The Ellinikon Experience Center, όπου φιλοξενείται διαδραστική έκθεση για την ανέγερση του Ελληνικού, καθώς ξεναγήθηκε και στο σημείο όπου ολοκληρώνεται η θεμελίωση του πράσινου οικιστικού ουρανοξύστη «Riviera Tower».

Κατά τη διάρκεια της ξενάγησης συζητήθηκε η πρόοδος για τη διαμόρφωση του Μητροπολι-

τικού Πάρκου, το οποίο θα καλύψει το 1/3 της συνολικής έκτασης, καταλαμβάνοντας περίπου 2 εκατομμύρια τετραγωνικά μέτρα, έκταση μεγαλύτερη από το Χάιντ Παρκ του Λονδίνου.

Έμφαση δόθηκε και στα υπόλοιπα έργα υποδομών, όπως οι αντιπλημμυρικές παρεμβάσεις στο ρέμα Τραχώνων, που αναμένεται να ολοκληρωθούν στα τέλη του 2024, και η απορρύπανση-εξυγίανση του εδάφους και των υπόγειων υδάτων, που προγραμματίζεται να ολοκληρωθούν το επόμενο δίμηνο.

Είναι πολύ ελπιδοφόρο ότι το πρώτο κτίριο της ανάπλασης συνδέεται με τις ανθρώπινες αξίες και τον πολιτισμό της καθημερινότητας. Θέλουμε και πιστεύουμε σε ένα πιο δίκαιο κόσμο και κάτι τέτοιες στιγμές είναι που το αποδεικνύουμε. ●

TOMMY HILFIGER
Δερμάτινη τσάντα ώμου €247,90

CATRICE
Μανό Sheer Beauties σε απόχρωση
Love you Latte

INTIMISSIMI
Μπαλκονέ σουτιέν
Go Animalier €39,90
και στρινγκ
Go Animalier €14,90

MISSONI
Φόρεμα €1.090

Επιμέλεια:
ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΑ
ΣΙΓΑΛΟΥ

SWAROVSKI
Mesmera pendant
με κίτρινη πέτρα €95

TEZENIS
Μακρυμάνικο πουκάμισο με παγιέτα Blush Caramel €52,99

CALZEDONIA
Διχτυωτό καλσόν με μοτίβο
μεγάλα λουλούδια €14,95

BOSS
Γυαλιά ηλίου

Είτε κερδίσεις
είτε χάσεις,
μετά τις
εκλογές
θα πάμε για
shopping

- Imelda Marcos

TED BAKER
Δερμάτινη φούστα €195

ESSENCE
Μολύβι σιάκις blend & line
σε απόχρωση Oh my Ruby

CONVERSE
Παπούτσια Modern
Lift €100

PEDRO GARCIA
Δερμάτινες
μπότες €590

CITY GUIDE

«Η αεροσυνοδός» στις Χρυσές Νύχτες

Είσαι για φιλικά «σφηνάκια»;

Τρία κινηματογραφικά ραντεβού μάς καλούν να ανακαλύψουμε ταινίες μικρού μήκους από όλο τον κόσμο

Από την Ισλανδία ως τη Νότια Αφρική, από τη Βραζιλία ως την Ταϊβάν, από τα César στα Oscar, τα Bafta, τα Goya και τα Ίρις, οι Χρυσές Νύχτες μάς φέρνουν 33 βραβευμένες ταινίες μικρού μήκους απ' όλο τον κόσμο. Μια πρωτοβουλία της γαλλικής Ακαδημίας των César, φιλοξενείται στις 13 και 14 Οκτωβρίου στο Γαλλικό Ινστιτούτο από την Ελληνική Ακαδημία Κινηματογράφου, με ελεύθερη είσοδο.

Χωρίς εισιτήριο θα μας υποδεχτεί στο μορφωτικό ίδρυμα της οδού Σίνα, αλλά και στην Ελληνοαμερικανική Ένωση και στο Ινστιτούτο Γκαίτε στις 16-20 Οκτωβρίου και το **Petit Plan: Europa**. Ένα πολυσυλλεκτικό πρόγραμμα με δέκα θεματικές ενότητες και 80 ευρωπαϊκές ταινίες –για τον πόλεμο, τη γυναίκα, τις ανισότητες, την τοξική αρρενωπότητα κ.ά.–, αλλά και νεοσύστατο διαγωνιστικό τμήμα με φοιτητικές δημιουργίες.

Σε εννέα ελληνικές πόλεις, ανάμεσά τους και στην Αθήνα, στήνει κάλπες το **Micro μ** στις 12-14 Οκτωβρίου. Στο ΑΕΛΛΩ Cinemax της Πατησίων θα προβληθούν την Πέμπτη δέκα βραβευμένες ταινίες, από Ευρώπη, Ασία και Αμερική, την Παρασκευή σπουδαστικές προτάσεις, ενώ το Σάββατο θα «τρέξει» το ελληνικό διαγωνιστικό μέρος με 15 ταινίες. - Ιωάννα Γκομούζα

Το «Γάμα» στο Micro μ

Το «Smalltown Miss» στο Petit Plan Europa

ΕΠΙΛΟΓΕΣ

Μη χάσετε αυτή την εβδομάδα

12

Θέατρο, συναυλίες, εκθέσεις. Πολιτιστικές προτάσεις που μας εντριγκάρουν αυτό το επτάημερο

Της ΙΩΑΝΝΑΣ ΓΚΟΜΟΥΖΑ

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο avguide@athensvoice.gr

1 Ο Ζόρντι Σαβάλ σε έργα Μέντελσον

Ακάματος ερευνητής, ανήσυχος μαέστρος και διαπρεπής σολίστ της βιόλας ντα γκάμπα, διασώζει εδώ και μισό αιώνα πολύτιμα πετράδια της Παλαιάς Μουσικής. Επιστρέφοντας στο Μέγαρο μετά από δεκατρία χρόνια, αυτή τη φορά με την ορχήστρα **Le Concert des Nations**, θα παρουσιάσουν δύο συνθέσεις του Μέντελσον, εμβληματικής φυσιογνωμίας του γερμανικού Ρομαντισμού.

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 16 Οκτωβρίου στις 20:30

2 Οι πιανιστικές αρμονίες του Λούμπομυρ Μέλνυκ

Παράγοντας 19,5 νότες το δευτερόλεπτο σε κάθε χέρι, είναι ο πιο γρήγορος πιανίστας που έχει ηχογραφηθεί ποτέ. Ο Ουκρανός πρωτοπόρος της «συνεχούς μουσικής» παρουσιάζει συνθέσεις και αυτοσχεδιασμούς του, ένα κράμα από σύγχρονες «ρομαντικές» αρμονίες και μελωδικό υλικό.

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών, 18 Οκτωβρίου στις 20:30

3 Οι γυναίκες της Georgia Fambris

Αιχμηρά στήθη σε γαλουχία (ή μήπως δακρυσιμένα), κατακερματισμένα σώματα με έκδηλη θηλυκότητα: η γυναικεία φιγούρα παραμένει στο επίκεντρο της εικονογραφίας της ζωγράφου. Στη νέα της έκθεση πολυπρόσωπα αποσπασματικά επεισόδια δομούνται γύρω από μια κεντρική μορφή, ενώ ανοίγει τη μέθοδό της και στην ύφανση.

Γκαλερί Ζουμπουλάκη, 12 Οκτωβρίου - 4 Νοεμβρίου (εγκαίνια στις 18:00-21:00)

4 Ο εικαστικός Ρόμπερτ Ουίλσον

Πριν κατφορισουμε στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά για τη νέα του παράσταση, ο περίφημος Αμερικανός δημιουργός μάς δίνει ραντεβού στο Θησείο. Στην έκθεση «Owls and Chairs» θα παρουσιάσει γλυπτικές κατασκευές από τις παραγωγές «The White Raven» και «The days before: death, destruction & detroit III» και το βίντεο-πορτρέτο «Kool».

Γκαλερί Bernier/Eliades, 12 Οκτωβρίου - 5 Δεκεμβρίου (εγκαίνια στις 17:00-21:00)

© LUCIE JANSCH

5 Τα ταξίδια του Πυθέα

Σε μια μουσική κρουαζιέρα από τη Μεσόγειο στις Βόρειες χώρες, που κοιτάζει με κριτική ματιά τη βιομηχανία του μαζικού τουρισμού, θέλουν να μας παρασύρουν οι **Hypercomf** και η **Maja S. K. Ratkje** μέσα από το Pytheas Travels. Τέσσερις μουσικοί του Ergon Ensemble ερμηνεύουν τις συνθέσεις της Νορβηγίδας δημιουργού, ενώ στο φόντο προβάλλεται ένα βίντεο με animation και σκηνές από θαλασσινά γυρίσματα.

Στέγη Ιδρύματος Ονάση, 13-15 Οκτωβρίου στις 20:30

6 Νεανικός Τσέχωφ στο Θησείο

Ένα καλοκαιρινό πάρτι στην αυλή ενός αρχοντικού που καταρρέει. Σε μια εποχή ανάμεσα στο παλιό και το νέο, άνθρωποι χωρίς πυξίδα και σταθερές, παλεύουν να κρατηθούν από το γλέντι, το γέλιο, τον έρωτα. Τον πρώτο από τους δύο «Πλατόνωφ» που περιμένουμε τη νέα σεζόν σκηνοθετεί η **Δανάη Σπηλιώτη**.

Θησείον, Ένα Θέατρο για τις Τέχνες, από τις 16 Οκτωβρίου (Κυριακή-Τρίτη στις 21:00)

7 Η Φιλάρετη Κορμνηνού «Ξαφνικά πέρσι το καλοκαίρι»

Η γνωστή ηθοποιός θα είναι η πλούσια και αυταρχική κυρία Βέναμπλ στο αινιγματικό και αυτοψυχαναλυτικό έργο του Τενεσί Ουίλιαμς που σκηνοθετεί η **Λίλλυ Μελεμέ**. Γραμμένο το 1958 και έχοντας μεταφερθεί και στον κινηματογράφο, εξετάζει θέματα όπως η οικογένεια, η σεξουαλικότητα και η τρέλα.

Νέος Ακάδημος, από τις 16 Οκτωβρίου

ΜΗΝ ΤΟ ΣΑΣΕΙΣ

9 Δύο νέοι καλλιτέχνες σε συζυγία

Στις συνθέσεις τους τυχαίες και ανώνυμες φωτογραφίες που αιχμαλωτίζουν ανθρώπινα είδωλα και κοινότυπες στιγμές, γίνονται αφετηρία για να εγείρουν ζητήματα υπαρξιακής και οντολογικής τάξεως. Ο **Ηλίας Σιψάς** και ο **Απόλλωνας Γλύκας** συνεχίζουν τον εικαστικό τους διάλογο στην έκθεση «**Συζυγία**».

Στέρεο φως & άχρονη κίνηση» στο πλαίσιο της Thessaloniki PhotoBiennale 2023. MOMus - Μουσείο Αλεξ Μυλωνά, 13 Οκτωβρίου - 7 Ιανουαρίου 2024

8 Οι Ελευσίνιοι της Λίνα Μπερτούτσι

Στο πλούσιο ανθρώπινο ψηφιδωτό που συνθέτει τη σύγχρονη Ελευσίνα εστιάζει η διάσημη Αμερικανίδα φωτογράφος. Στην πολυμεσική παρουσίαση «**Πρόσωπα**» συνδυάζει πορτρέτα κατοίκων της περιοχής (που είτε γεννήθηκαν είτε βρέθηκαν να ζουν εκεί από διαφορετικές γωνίες του κόσμου) με μουσική εμπνευσμένη από το κομμάτι «**Time**» του συνθέτη Hans Zimmer.

Παλιό Δημαρχείο Ελευσίνας, 14 Οκτωβρίου - 26 Νοεμβρίου (εγκαίνια στις 19:00)

10 Η Arte Povera του Beats Pliz

Μπορεί ο πλούτος της συμφωνικής μουσικής να συνδυαστεί με την ωμή ενέργεια της rap; Ο μουσικός παραγωγός **Φώτης Γεωργιάδης** (aka Beats Pliz) παρουσιάζει το πρώτο ελληνικό συμφωνικό rap album με ζωντανή ορχήστρα και beatmaking, θεατρικά σκηνικά και rap performances. Η βραδιά θα ανοίξει με την προβολή του ομώνυμου ντοκιμαντέρ.

Δημοτικό Θέατρο Λυκαβηττού, 14 Οκτωβρίου στις 19:00

11 Οι Naxatras στην Αθήνα

Μετά τη διεθνή περιοδεία τους και λίγο πριν ξαναμπούν στο στούντιο για να δουλέψουν πάνω σε νέες συνθέσεις καταφθάνει στη Λισαβόνα το ψυχεδελικό ροκ συγκρότημα από τη Θεσσαλονίκη. Στις αποσκευές τους το «**IV**», η τελευταία τους δισκογραφική δουλειά. Μαζί τους οι Αθηναίοι Steams με υλικό από το «**Mild Conquest**».

Gagarin 205, 14 Οκτωβρίου από τις 20:30

12 Για νοσταλγούς του ροκ εν ρολ

«Γυριστρούλα», «Ευλαμπία», «Να δεις που κάποτε», «Κάπου θα συναντηθούμε», «Σαν σταν του Σινεμά»... Ναι, οι Λάκης Παπαδόπουλος, Πάννης Γοκαρίνης, Νίκος Ζιώγαλας και Γιάννης Μπλιώκας επιστρέφουν και αυτό τον Οκτώβριο στο μουσικό στέκι της Ηπείρου και Αχαρνών για να σερβίρουν ένα κοκτέιλ με αγαπημένες επιτυχίες τους.

Κύτταρο, 14 & 28 Οκτωβρίου από τις 21:30

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΟΥΣΟΥΝΕΛΟΣ

Η τέχνη σπέρνει αμφιβολίες

ΤΕΧΝΗ
ΠΡΟΤΖΕΚΤΟΡΑΣ
Της VILLY CALLIGA

Κεννήθηκε και μεγάλωσε στα Πατήσια. Δεν αυτοαποκαλείται ούτε συστήνεται ως φωτογράφος ή καλλιτέχνης. Στην εφηβεία του χρησιμοποίησε τη ζωγραφική ως μέσο έκφρασης και, αν και πέρασε το κατώφλι τής Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών, ένιωσε ότι δεν θα κατάφερνε να εκφραστεί μέσα από αυτή. Η πρώτη επαφή του Γιάννη Ρουσούνελου με την κάμερα ήταν σαν εργαλείο δουλειάς, καθώς ως εκπαιδευτής καταδύσεων βιντεοσκοπούσε τα μαθήματα για να συζητά με τους εκπαιδευόμενους τυχόν λάθη. Στις δικές του όμως καταδύσεις η κάμερα άρχισε να γίνεται μέσο έκφρασης και έτσι ξεκίνησε η κατάδυσή του στα βάθη της φωτογραφίας.

Ποιο ήταν το πρώτο συναίσθημα που σου έδωσε η φωτογραφία; Ανακούφιση. Φωτογράφιζα αυθόρμητα. Με το που μαζεύτηκε όμως ένα αρκετά μεγάλο σε όγκο υλικό, άρχισε να σχηματίζεται μια ιστορία που έβγαζε νόημα μέσα μου. Ένωσα ανακούφιση και απελευθέρωση, σαν να έσπαγαν τα δεσμά που με κρατούσαν στον βράχο του Προμηθέα και συνειδητοποίησα ότι η φωτογραφία θα είναι μέρος της ζωής μου. Έκτοτε αναζητώ αυτό το αρχικό συναίσθημα σε κάθε δουλειά μου.

Συνεχίζεις να φωτογραφίζεις αυθόρμητα; Ναι, γιατί η φωτογραφία είναι αναζητήση, αναφέρεται σε κάτι καινούργιο, αν προκαθορίσεις το αποτέλεσμα δεν ανακαλύπτεις κάτι, δεν μπορείς να φαντασθεις το άγνωστο. Κάποια στιγμή, που ξεκίνησα να σκέφτομαι, ένιωσα να χάνω τον πυρήνα μου. Όταν το συνειδητοποίησα άρχισα να επαναφέρω τον εαυτό μου στη διαδικασία της αυθόρμητης φωτογράφισης. Πλέον το έχω καταφέρει. Βέβαια έχω πάντα την ίδια κεντρική ιδέα. Να ενώσω τον άνθρωπο με τη φύση του.

Εννοείς το φυσικό περιβάλλον ή την ανθρώπινη φύση; Την ανθρώπινη φύση ως μέρος του όλου. Η αλήθεια μας βρίσκεται στη φύση μας, στον πυρήνα μας και τα χαρακτηριστικά του. Εμείς αυτή τη φύση την αλλοιώνουμε. Ποιοτικό χαρακτηριστικό του πυρήνα μας είναι, για παράδειγμα, η εν συναίσθηση. Σεξισμός και ρατσισμός δεν μπορεί να υπάρχουν σε αυτόν και το καταλαβαίνεις από τα παιδιά που ο πυρήνας τους δεν έχει ακόμα αλλοιωθεί. Η τέχνη απαιτεί να βουτήξουμε σε αυτόν τον πυρήνα και να τον επικοινωνήσουμε μετουσιώνοντάς τον από πυρηνικό, προσωπικό, σε οικουμενικό. Όταν ανακάλυψα την έκφραση μέσω της φωτογραφίας, λοιπόν, μπήκα σε διαδικασία επαναδιαπραγμάτευσης της σχέσης μου με τη φύση. Έτσι είναι η τέχνη, σου σπέρνει αμφιβολίες.

Η φωτογραφία αναπαράγει αλήθεια ή προσφέρει ψευδαισθήσεις; Είναι ένας μαγικός τόπος που δεν υπάρχουν οι έννοιες αλήθεια και ψέμα και δεν έχουν και καμία σημασία, αν βέβαια έχει κάτι η φωτογραφία να σου δώσει.

Αναζητάς την αισθητική στις φωτογραφίες σου; Την αναζητώ όχι μόνο στη φωτογραφία αλλά σε όλο το φάσμα της ζωής μου. Για μένα η αισθητική ταυτίζεται με την αξιοπρέπεια.

Είδα πρόσφατα τη δουλειά σου στην έκθεση «La Petite Mort», στο Back to Athens. Αλλοιωμένα γυναικεία σώματα. Πώς νοηματοδοτούν τον «μικρό θάνατο»; Οι γυναίκες είναι εξαιρετικά πλάσματα αλλά καταδικασμένα σε αργό «θάνατο» μέσα στην κοινωνία. Όταν αλλοιώνω μέσα από τη στάση ή τη φωτογραφική τεχνική το ούτως ή άλλως θεσπέσιο γυναικείο σώμα, εκφράζω την καταπίεση και την άσκηση εξουσίας πάνω του σε ένα κατασκευασμένο κοινωνικό παιχνίδι.

Γυναικείο γυμνό. Παρατηρείς διαφορές στην προσέγγισή του μεταξύ γυναικών και ανδρών φωτο-

γράφων; Η γυναίκα θα το παρουσιάσει πιο πραγματικό, πιο αληθινό, ο άνδρας θα βάλει μέσα και τη φαντασίωσή του. Το γυμνό σώμα από μόνο του σαν θέμα είναι πολύ δυνατό γιατί μας βάζει σε συγκεκριμένα μονοπάτια σκέψης. Για να περάσεις εσύ κάτι δικό σου χρησιμοποιώντας το γυναικείο σώμα θα πρέπει να απεμπλακείς από αυτές τις σκέψεις. Εξαιρετικά δύσκολο. Σε αυτό με έχει βοηθήσει η ζωγραφική. Δεν βλέπω γυμνό σώμα, αλλά σχήματα, φως και σκιές.

Φωτογράφος και φωτογραφιζόμενος. Είναι σχέση εξουσίας; Φυσικά. Και οι δύο έχουν πολύ συγκεκριμένους ρόλους. Η πρόκληση είναι να σπάσεις τη σχέση αυτή για να έχεις ειλικρινές αποτέλεσμα. Πρέπει να δημιουργηθεί ένα πλαίσιο ασφάλειας μεταξύ τους, να είναι σίγουροι ότι ο ένας θα σεβαστεί τον άλλον. Ειδικά η φωτογράφιση γίνεται μια άβολη διαδικασία. Προσωπικά, αν δεν επιτευχθεί αυτή η ισοτιμία, χάνω την επιθυμία μου να φωτογραφίσω. Γιατί δεν μπορώ να προσεγγίσω τη φωτογραφική διαδικασία ως αποστειρωμένη και τυπική πράξη ούτε να χαρακτηρίσω ένα αποτέλεσμα που ανήκει και στους δύο ως δικό μου.

Αμφιβάλλεις ποτέ για τη δουλειά σου; Σε κάθε κλικ. Για το αποτέλεσμα –πολλές φορές το αμφισβητώ μόνο μου–, όχι για το μέσο που επέλεξα, τη φωτογραφία. Γιατί αυτή είναι ένας εσωτερικός διάλογος και δεν έχει να κάνει με τίποτα εξωτερικό, επομένως όσο η πυξίδα μου είναι ο ενθουσιασμός και η χαρά δεν αμφιβάλλω ότι είμαι στο σωστό δρόμο.

Εκθέσεις φωτογραφίας. Ποια είναι η αξία τους, πέρα από την προβολή της δουλειάς σου; Η ουσιαστική επικοινωνία. Αν φυσικά μέσα στο πλήθος των επισκεπτών υπάρχουν άνθρωποι που θα επικοινωνήσουν τις απόψεις τους, που θα συζητήσουμε και θα εξελιχουμε ιδέες. Αυτοί οι άνθρωποι μου είναι πολύτιμοι.

Ακόμα και αν σου ασκήσουν κριτική που δεν σου αρέσει; Για να δώσω σημασία στην κριτική πρέπει να εκτιμώ αυτόν που την ασκεί. Και εκτιμώ κάποιον αν, έστω και ευκαιριακά, λειτούργησε καταλυτικά για εμένα οδηγώντας με στο να εξελιχθώ.

Μεγάλο μέρος των επισκεπτών εκθέσεων απλώς «χαζεύει» τα έργα, χωρίς ουσιαστική σύνδεση με αυτό που βλέπει. Γιατί; Ζούμε σε μια εποχή που η καλλιτεχνική δημιουργία είναι εύκολα προσβάσιμη, θεωρείται ως κάτι απλό και εύκολο ενώ στην πραγματικότητα έχει πολύ πόνο. Αυτό δημιουργεί ένα χάος. Το κοινό έρχεται αντιμέτωπο με αυτό το χάος, την υπερ-πληροφορία εικόνας. Ο δημιουργός έχει ευθύνη απέναντι στο κοινό από τη στιγμή που θέλει να επικοινωνήσει τη δουλειά του. Δεν είναι «φθινό» το βιβλίο ή ο πίνακας ή η φωτογραφία, είναι φθινό ο δημιουργός όταν γίνεται γρανάζι στο μηχανισμό της εύκολης εικόνας και σίγουρα δεν βοηθά στην «εκπαίδευση» του κοινού.

Το κείμενο που συνοδεύει ένα έργο, διευκολύνει το κοινό να το κατανοήσει; Είναι τάση που συνοδεύει τη μεταμοντέρνα τέχνη λόγω έλλειψης περιεχομένου. Όμως η τέχνη δεν λέει ψέματα. Ότι κείμενο και να βάλεις, ό,τι τίτλο και να διαλέξεις για τη δουλειά σου, αυτή θα ανταποκρίνεται σε αυτό που πραγματικά είσαι. Δεν μπορείς να κρυφτείς. Προσωπικά δεν εξηγώ τη δουλειά μου, ούτε συνοδεύω τις φωτογραφίες μου με κείμενα. Από τη στιγμή που η φωτογραφία μπαίνει στον τοίχο ανήκει στον άλλον, όχι σε μένα. Αν καταφέρει να την πάρει και να την κάνει κάτι πολύτιμο θα έχω επιτύχει αυτό το μικρό κομματάκι «οικουμενικότητας», που λέγαμε. Αυτή είναι η αναγνώριση.

Η τέχνη απαιτεί μονακτικότητα; Ναι, όταν χρειάζεται να ακούσεις τη δική σου φωνή. Πώς αλλιώς θα την ακούσεις, αν δεν σιωπήσουν οι φωνές γύρω σου; **A**

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

11 ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΑΡΓΥΡΟΥ ΠΟΛΗ

Δίπλα στον Υμηττό και μια ανάσα από τη θάλασσα, η Αργυρούπολη δεν αποτελεί προνομιακό προορισμό μόνο για τους κατοίκους της, αλλά και για τους επισκέπτες της.

Η ATHENS VOICE προτείνει 11 spots που αξίζει να επισκεφθείτε

Της ΝΑΤΑΣΣΑΣ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

ΚΟΑΛΑ COFFEE

Το αγαπημένο Fresh cups & bakes της Αργυρούπολης

Αυτή η γωνιά είναι η αγαπημένη πρωινή στάση της Αργυρούπολης. Αν τύχει και περάσεις απ' έξω, θα καταλάβεις το γιατί... Μία γαργαλιστική μυρωδιά θα σε συνεπάρει, είναι οι χειροποίητες σφολιάτες που ξεφουρνίζονται αυτήν ακριβώς τη στιγμή. Η ιστορία του Koala Coffee αρχίζει το 1993 στον Άγιο Δημήτριο όταν ο κύριος Γιώργος αποφασίζει να δημιουργήσει ένα στέκι που να συνδυάζει τα αγαπημένα του πράγματα: φρέσκο, χειροποίητο φαγητό και ποιοτικό, εκλεκτό καφέ. Όλα αυτά τα χρόνια οι χειροποίητες σφολιάτες ζυμώνονται καθημερινά στο εργαστήριο του Koala Coffee από τον ίδιο και τους δύο του γιους με περίσσιο μεράκι, αγάπη και αφοσίωση στην τέχνη του artisanal προϊόντος. Στο Koala Coffee, που πλέον έχει αποκτήσει και δεύτερο κατάστημα στην Αργυρούπολη, οι παραδοσιακές συνταγές ακολουθούνται πιστά και η προσήλωση στη χρήση φρέσκων υλών είναι κανόνας απαράβατος. Πρέπει να δοκιμάσεις τη βουτυρένια ζαμπονοτυρόπιτα, την κασερόπιτα, την εκπληκτική τυρόπιτα κουρού με φέτα και (οπωσδήποτε!) το παραδοσιακό πεϊνιρλί! Όλες αυτές τις λιχουδιές τις συνοδεύεις με τον εξαιρετικό καφέ του Koala Coffee και δεν θες τίποτα άλλο από το πρωινό σου...

📍 **ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ: Μ. Γερουλάνου 77, 2117508000**

ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ: Αγίου Δημητρίου 159, 2109765594

📱 Koala Coffee 📷 koalacoffeegr

ΑΦΙΕΡΩΜΑ **ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ**

NEMO TEAM

Φρέσκα ψάρια και «πειραγμένες» συνταγές στο οικογενειακό ιχθυοπωλείο της Αργυρούπολης

Ο Nemo, το πορτοκαλί ψάρι-κλόουν με τις γνωστές τρεις λευκές ράβδους, μία στο κεφάλι, μία στη μέση και μία στην ουρά, οι οποίες έχουν μαύρο περίγραμμα, αποτέλεσε έμπνευση για το «Nemo team», το ιχθυοπωλείο της Αργυρούπολης με τα πιο φρέσκα ψάρια. Πρόκειται για μια οικογενειακή επιχείρηση που ξεκίνησε το 2014 από το Περιστέρι και σήμερα έχει επεκταθεί στις γειτονιές της Αθήνας. Από την είσοδο κιάλας στο πεντακάθαρο χώρο τους, καταλαβαίνεις πως εδώ υπάρχει πάντα μεγάλη ποικιλία, ενώ οι μυρωδιές σε κάνουν να σκέφτεσαι ήδη το επόμενο πεντανόστιμο γεύμα που θα προετοιμάσεις. Για αρχή μπορείς να επιλέξεις κάποιο από τα υγιεινά

και ολόφρεσκα ψημένα ή τηγαντά γεύματά τους με πρώτη ύλη το ψάρι, όπως μακαρόνια με θαλασσινά και να το δοκιμάσεις στον χώρο τους - ναι, θα βρεις και κάποια τραπέζοκαθίσματα για να τα απολαύσεις με την ψυχία σου παρέα με τους αγαπημένους σου! Γεμιστά με γαρίδες από την άλλη έχεις δοκιμάσει; Σπανακόπιτα με τόνο ή κανελόνια με τόνο ή γαρίδες; Ανάλογα με τη διαθεσιμότητα υπάρχουν καθημερινά και ιδιαίτερες παραλλαγές των παραδοσιακών συνταγών. Διάλεξε αυτό που σου ταιριάζει και μοιράσου απολαυστικές στιγμές καθημερινά αλλά και τις Κυριακές. Επίσης, μπορείς να παραγγείλεις και μέσω delivery και σύντομα θα βρίσκονται στην πόρτα σου!

📍 **ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ: Γεωργίου Παπανδρέου 38, 2109912098, 2109912096**

ΦΑΛΗΡΟ: Αγίας Βαρβάρας 28, 2109812808, 2109950199

ΙΛΙΣΙΑ: Αβύδου 87, 2107705731

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ: Θηβών 98, 2105765437, 2110135371

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΥΣ: Ριανκούρ 60 2106924663 2106924665

ΜΑΡΟΥΣΙ: Βασίλη Σοφίας 11, 2106142775, 2106148069

📱 Ιχθυοπωλείο "NemoTeam" Αργυρούπολης 📷 ixthiopwleia_nemo_fishgram

SHISAN

Ο ναός της ιαπωνικής κουζίνας στην Αργυρούπολη

Δεν γίνεται να σου αρέσει το sushi και να μην έχεις δοκιμάσει το Shisan. Το στέκι που μας μύησε στα νόστιμα μυστικά της ιαπωνικής κουζίνας ξεχώρισε από την πρώτη στιγμή χάρη στα πολύ γευστικά πιάτα του, στην ποιότητα των υλικών του, αλλά και στις -πραγματικά- ασυναγώνιστες τιμές του. Το αγαπημένο αυτό στέκι έρχεται τώρα ακόμη πιο ανανεωμένο με ένα νέο κατάστημα στην Αργυρούπολη και, εκτός από τις γεύσεις, ιδιαίτερη έμφραση δίνει και στον χώρο, αναβαθμίζοντας τη συνολική μας εμπειρία.

Κάτσε αναπαυτικά στη ζεστή σάλα του Shisan και πριν αφιερωθείς στην ανάγνωση του πλούσιου μενού, πάρε μία στιγμή για να χαζέψεις τις λεπτομέρειες της διακόσμησης. Από τα περίτεχνα υφάσματα στα καθίσματα μέχρι τα κλαδιά των ανθισμένων κερασιών, όλα έχουν επιλεχθεί προσεκτικά ώστε να δημιουργούν την ατμόσφαιρα της Άπω Ανατολής. Ύστερα έρχονται οι γεύσεις για να σε ταξιδέψουν... Από το καινούργιο μενού, τα πιάτα που αξίζουν την προσοχή σου είναι τα caramelized tempura shrimps, δηλαδή καραμελωμένες γαρίδες με spicy mayo sauce, lime και σχινόπρασο, αλλά και το tuna tataki, δηλαδή φιλετάκια τόνου με κόκκινο chili, αυγά χελιδονόψαρου, φύκια και το μοναδικό yuzu truffle dressing. Στα ρολάκια τώρα (για τα οποία άλλωστε το Shisan φημίζεται), με τίποτα μην παραλείψεις το Naruto Roll, με σολομό, τηγανητή γαρίδα, αυγά χελιδονόψαρου, spicy mayo και unagi sauce, αλλά και το Maguro Roll με τόνο, τηγανητή γαρίδα, λάδι σχινόπρασου, aji amarillo και teriyaki sauce.

Η μεγάλη δύναμη, όμως, του Shisan είναι (και) οι εκπληκτικές του προσφορές! Κάθε Τετάρτη απολαμβάνεις πέντε πιάτα με €20, κάθε Πέμπτη τρία πιάτα από το μενού και ένα ατομικό κρασί ή Moscato με €15, ενώ την Κυριακή είναι η μέρα που οι λάτρες του Shisan αγαπούν πιο πολύ, καθώς τότε μπορείς να φας όσο θες από τον μπουφέ σε τιμή... πραγματικά απίστευτη! Υ.Γ. Αν μένεις στα βόρεια και η Αργυρούπολη σου πέφτει μακριά, έχουμε καλά νέα: σύντομα έρχονται δύο ακόμη καταστήματα σε Μελίσσια και Μαρούσι, για να ζήσεις κι εσύ την εμπειρία Shisan!

 28ης Οκτωβρίου 48, Αργυρούπολη

www.shisan.gr Shisan Sushi bar shisan_sushi_ shisan_sushi_bar

MAY DAY

"Quality never goes out of style"

Δεν υπάρχει περίπτωση να ζεις στην Αργυρούπολη και να μην έχεις ποτέ σου κάνει μία στάση σε αυτή τη γωνιά της Κύπρου, για να ψωνίσεις ένα ωραίο πουκάμισο για εσένα ή ένα δώρο για κάποιον φίλο. Το May Day άνοιξε το 1988 και σήμερα είναι πλέον σημείο αναφοράς στην ανδρική μόδα για όλη την ευρύτερη περιοχή. Τι το κάνει να ξεχωρίζει; Πρώτα απ' όλα η ποιότητά του. Ο ιδιοκτήτης κ. Πώργος Καλοφωλιάς επιλέγει πολύ αυστηρά την ποιότητα των ρούχων που θα μπουν στο κατάστημά του, για αυτό και ό,τι αγοράσεις από εδώ να ξέρεις ότι θα αντέξει στον χρόνο, και με το παραπάνω. Ο κ. Καλοφωλιάς μας είπε χαρακτηριστικά: «Υπάρχουν πελάτες που είχαν αγοράσει κάτι όταν είχα πρωτανοίξει το κατάστημα. Οι ίδιοι έρχονται σήμερα και μου λένε "Έχω βαρεθεί να το φοράω, δεν λέει να χαλάσει!", γεγονός που, βέβαια, με χαροποιεί ιδιαίτερα». Έπειτα είναι η μεγάλη ποικιλία. Θα βρεις ολοκληρωμένες προτάσεις για ό,τι χρειάζεται ο σύγχρονος άντρας από πουκάμισα και παντελόνια, μέχρι μπουφάν, σακάκια και κουστούμια, ακόμη και παπούτσια, φερμένα από την Ιταλία, την Ολλανδία, την Πορτογαλία, την Ισπανία, και την υπόλοιπη Ελλάδα. Και όλα σε πολύ καλές τιμές!

📍 Κύπρου 40, Αργυρούπολη, 210 9958873

📱 May Day Casual Wear 📷 may_day_casual_wear

ΑΦΙΕΡΩΜΑ 📍 ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ

WOW

Ένα παιχνιδόσπιτο για τα πιο όμορφα δώρα!

Αν από μικρός πέσεις στην καλλιτεχνόχουτρα, το παρακάτω είναι πολύ πιθανόν να σου συμβεί: να μείνεις πιστός στην προτροπή του Πικάσο ο οποίος επέμενε πως ενώ κάθε παιδί γεννιέται καλλιτέχνης, το μείζον θέμα είναι να παραμείνει ως τέτοιος μεγαλώνοντας.

Με μότο λοιπόν το «είμαι παιδί και παίζω μαμά» φτιάχτηκε ο χώρος τέχνης - παιχνιδόσπιτο που ακούει στο όνομα Wow. Η επιλογή του ονόματος δεν είναι καθόλου τυχαία. Είναι το επιφώνημα που ακούγεται πρώτο κάθε φορά που κάποιος περνώντας το κατώφλι του θα συναντήσει το εξ ολοκλήρου ζωγραφισμένο στο χέρι μαγαζί, γεμάτο με χειροποίητες πινιάτες, υπέροχα δωρόκουτα και μοναδικά είδη δώρων που είναι έτοιμα να υποστηρίξουν οποιαδήποτε στιγμή χαράς.

Αν λοιπόν έχεις γενέθλια, αν ερωτεύτηκες, αν παντρεύεσαι, αν γέννησες, αν αποφοίτησες, αν χώρισες, αν βρήκες δουλειά, αν έχεις φίλους, αν είσαι χαρούμενος, αν δυστυχείς ή αν απλά είσαι περιέργος, έλα να το επισκεφθείς. Και αν όλο αυτό σου ακούγεται αστέιο, θυμήσου πως κάποιες φορές οι μεγάλες σκέψεις και οι μεγάλες πράξεις ξεκινούν κάπως αστεία.

📍 Ηλεκτροπόλεως 52, Αργυρούπολη, 2109956914

www.wowgifts.gr 📱 WOW gifts and more 📷 wow_gifts_and_more

CHEZART

**Υπέροχα χειροποίητα
δώρα και διακοσμητικά**

Το πιο ευφάνταστο κατάστημα με χειροποίητα διακοσμητικά, εποχιακά και δώρα, το συναντήσαμε στην Αργυρούπολη. Σε έναν ήσυχο δρόμο που έχει επιλέξει να δημιουργεί και να εμπνέεται η Αντωνία Μητσιοπούλου, η δημιουργός του brand Chez Art, με σπουδές στην αρχιτεκτονική και τον σχεδιασμό προϊόντων, που έκανε το κόμπι της επάγγελμα. «Η έμπνευση και η δημιουργικότητα είναι μαγικές δυνάμεις που ομορφάνουν πρώτα την ψυχή και έπειτα αντανακλούν στον χώρο μας», μας λέει η ίδια. Παιδικά διακοσμητικά, γούρνια για νεογέννητα και προσωποποιημένα κάδρα είναι αρχικά αυτά που κλέβουν τις καρδιές μικρών και μεγάλων. Στη συνέχεια, ο κόσμος της βάπτισης μοιάζει σαν παραμύθι μέσα από τη ματιά του Chez Art. Επίσης, κάθε συλλογή είναι διαθέσιμη σε ποικιλίες χρωμάτων και κάθε κομμάτι είναι βασισμένο σε μια ecofriendly φιλοσοφία, καθώς οι πρώτες ύλες είναι το ξύλο και ο ππλός. Πραγματικά ένα κατάστημα που αξίζει να επισκεφτείς ή και να προτείνεις, ένα ελληνικό brand, όπου όλη του η παραγωγή και ο σχεδιασμός γίνεται στον χώρο τους στην Αργυρούπολη. Να το ανακαλύψεις!

📍 Ελ. Βενιζέλου 23, Αργυρούπολη, 2111820826

www.chezart.gr | fbChezArt - AntoniaMitsiopolou | chezart_greece

ΑΦΙΕΡΩΜΑ **ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ**

CHEVALIER COFFEE STAND

**Ιδιαίτεροι καφέδες απ' όλο
τον κόσμο, σε ένα χώρο
που λειτουργεί και ως spot
home barista**

Προσεγμένος χώρος, πεντακάθαρος και φωτεινός, με ευγενικούς και φιλόξενους ανθρώπους αλλά και μια σειρά από εξαιρετικά προϊόντα. Όλοι οι καφέδες, εσπρέσο, φίλτρου, μονοποικιλιακοί από πολλές χώρες, είναι δικοί τους, ενώ θα βρείτε και εξαιρετικό ελληνικό καφέ. Επίσης, μεγάλη γκάμα από ιδιαίτερες ποικιλίες τσάι απ' όλο τον κόσμο αλλά και φοβερές σοκολάτες, με όλα αυτά να συνδυάζονται τέλεια με τα διάφορα καλοφτιαγμένα και νόστιμα σνακ που ετοιμάζονται καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας, όπως σάντουιτς με ποικιλία ψωμιών (γαλλικά, πολύσπορα κ.λπ.), αλλά και εκπληκτικά γλυκά, σαν

την τάρτα λεμόνι, το τιραμισού, την πάστα μπουένο! Όλα αυτά τα ωραία μπορείτε να τα απολαύσετε καθημερινά, από τις 7 το πρωί έως τις 9 το βράδυ Δευτέρα έως Σάββατο και τις Κυριακές από τις 8 το πρωί έως τις 9 το βράδυ, είτε take away, είτε στον όμορφο χώρο του.

Να θυμάστε ότι το Chevalier Coffee Stand, το οποίο θα βρείτε και στη Νέα Σμύρνη, λειτουργεί και ως spot home barista, καθώς μπορείτε να προμηθευτείτε για το σπίτι (ή και για δώρο) καφέδες, τσάγια, σοκολάτες, μηχανές παρασκευής καφέ και τσαγιού αλλά και διάφορα αξεσουάρ.

📍 ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ: Γερουλάνου 10, 2130472209

📍 Chevalier Coffee Stand Argiroupolis | chevaliercoffeestand.org

NEA ΣΜΥΡΝΗ: Αλικαρνασσού 7, 2110132688

📍 Chevalier Coffee Stand | chevalier.coffee.stand, www.chevalierespresso.gr

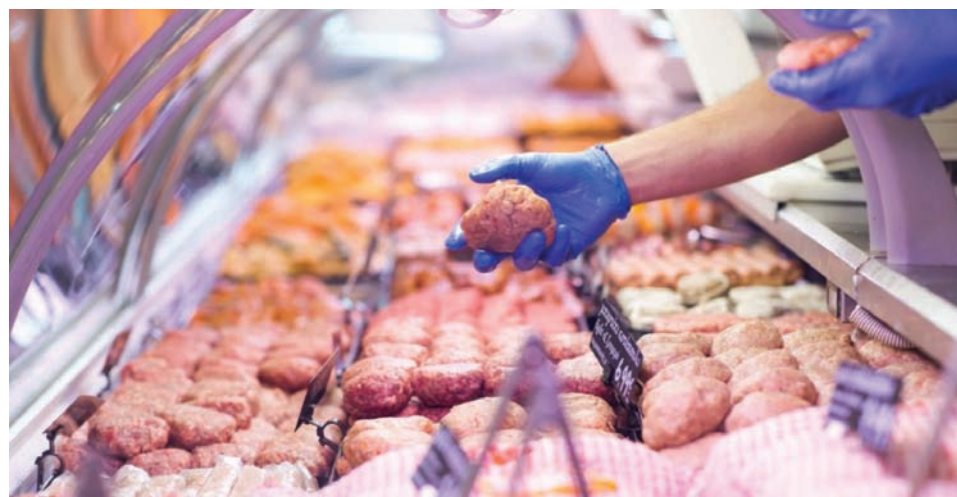
ΚΡΕΑΤΑΓΟΡΕΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

Φρέσκα κρέατα, premium κοπές,
ενημερωμένο ντελικατέσεν

Σαράντα μέτρα είναι η εντυπωσιακή βιτρίνα τους με όλα τα είδη κρεάτων, παρασκευάσματα και ready to cook γεύματα που ετοιμάζονται καθημερινά από ολόφρεσκες πρώτες ύλες. Χειροποίητες κοτομπουκιές ή ρολά γαμιστά; Δεν ξέρω τι να πρωτοδοκιμάσω. Μόλις μπεις στις Κρεαταγορές Μελέτης, με παράδοση από το 1982, θα βρεις πραγματικά ό,τι ψάχνεις, με το έμπειρο και φιλόξενο προσωπικό να είναι πάντα πρόθυμο να σε βοηθήσει για να επιλέξεις αυτό που χρειάζεσαι, για μαγείρεμα, φούρνο, μπάρμπεκιου κ.λπ. Για αρχή αξίζει να δοκιμάσεις από την πλούσια ποικιλία κρεάτων τους, τόσο από Έλληνες κτηνοτρόφους όσο και από φάρμες του εξωτερικού σε πολύ προσιτές τιμές. Η επιλογή τους γίνεται με αυστηρά

κριτήρια, ενώ πρωταρχικό τους μέλημα είναι οι άριστες συνθήκες εκτροφής των ζώων. Το σίγουρο είναι ότι πρόκειται για φρέσκιες παραλαβές που προσφέρονται με μαεστρία από τους μαστόρους-κρεοπώλες. Επίσης, διαθέτουν πιστοποίηση για πώληση βιολογικού κρέατος. Μη φύγεις αν δεν δοκιμάσεις τις premium κοπές βόειου κρέατος, αλλά και από το ντελικατέσεν τους την τεράστια γκάμα από διάφορα είδη αλλαντικών και τυριών, τόσο από διάφορα μέρη της Ελλάδας, αλλά και από την Ιταλία και την Ισπανία, που δεν θα βρεις αλλού. Η άριστη εξυπηρέτηση είναι ένα από τα στοιχεία που τους κάνουν να ξεχωρίζουν, ενώ για τις στιγμές που δεν προλαβαίνεις, να θυμάσαι ότι υπάρχει και delivery!

📍 Αργυρουπόλεως 1 (με πάρκινγκ πελατών), Αργυρούπολη, 2109902424
www.meletis.com.gr 📱 Κρεαταγορές Μελέτης 📷 kreatagores.meletis

ΑΦΙΕΡΩΜΑ 📍 ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ

ΟΙ ΠΙΤΕΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Το χειροποίητο σουβλάκι
που λαχταράς

Σε έναν από τους πιο πολυσύχναστους δρόμους της Αργυρούπολης θα βρεις το καλύτερο παραδοσιακό σουβλάκι. Εδώ, στις Πίτες της Γεωργίας, το ψητοπωλείο που ξεκίνησε με πολλή αγάπη για το γευστικό και ποιοτικό φαγητό από την κυρία Γεωργία και που μετρά 30 χρόνια λειτουργίας. Πλέον τα παιδιά της το διατηρούν και το εξελίσσουν, κάνοντάς το ανάρπαστο σε όλους του σουβλακοφάγους, που ο δρόμος τους έβγαλε προς τα νότια προάστια. Με το που θα μπεις στο μαγαζί θα σε τυλίξουν οι μυρωδιές, τα ωραία χρώματα, η οικογενειακή του ατμόσφαιρα και η ζεστασιά. Ό,τι πρέπει δηλαδή για να σου ανοίξει η όρεξη. Στο μενού θα βρεις λαχταριστά ορεκτικά και σαλάτες, εξαιρετικά πολλές επιλογές σε τυλιχτά, αραβικές πίτες, σάντουιτς και burgers, ενώ δεν θα μπορέσεις να αγνοήσεις και τις πλουσιοπάροχες μερίδες και τα ψητά της ώρας. Οι Πίτες της Γεωργίας μπορεί να φημίζονται για το παραδοσιακό σουβλάκι τους, με χειροποίητα καλαμάκια και κεμπάμπ, αλλά δεν φοβούνται να τολμήσουν και το κάτι το παραπάνω. Έτσι, θα βρεις και πολλές επιλογές που θα εξυψώσουν το τυλιχτό σου, όπως με Jack Daniels sauce. Μία από τις σπεσιαλιτέ είναι, επίσης, το μπιφτέκι της Γεωργίας, που θα κάνει τον ουρανό σου να «γελάσει». Οι Πίτες της Γεωργίας, οι ιδιοκτήτες αλλά και το προσωπικό, όλες αυτές τις δεκαετίες βασίζονται σε τρία βασικά συστατικά: γεύση, ποιότητα και μεράκι. Αυτό είναι και το τρίπτυχο που σου εγγυάται ότι εκεί θα φας καλά.

📍 Μ. Γερούλανου 53, Αργυρούπολη, 2109926116, 2109926877
www.pitesgeorgias.gr 📱 Πίτες της Γεωργίας 📷 oi.pites.ths.gewrgias

ΕΜΠΑ ΣΤΟ ΨΗΤΟ

**Ο ιδανικός προορισμός
για κάθε λάτρη του κρέατος**

Ποιος μπορεί άραγε να αντισταθεί σε μία μπαμπάτσικη μοσχαρίσια γάλακτος ή μια χοιρινή μπριζόλα XXL; Κανείς, είναι η απάντηση. Πόσο μάλλον αν όλα αυτά βρίσκονται στο μενού του Έμπα στο Ψητό (τι εμπνευσμένο όνομα), το οποίο σε ταξιδεύει στον υπέροχο γαστρονομικό κόσμο του ψητού κρέατος καθημερινά από Τρίτη έως Κυριακή. Ο χώρος, ζεστός και φιλόξενος, σε κάνει να νιώθεις όμορφα και σου ανοίγει την όρεξη, καθώς οι μυρωδιές σου «ψιθυρίζουν» πως εκεί θα φας καλά. Στο Έμπα στο Ψητό θα βρεις ανάρπαστα ψητά της ώρας, χορταστικές μερίδες, ορεκτικά, πλούσιες σαλάτες και πολλά άλλα καλούδια. Εμείς δοκιμάσαμε τους κολοκυθοκεφτέδες και τον καγιανά που είναι σαν να τρως από τα χεράκια της καλής σου γιαγιάς. Απολαύσαμε, επίσης, την εκλεκτή tomahawk χοιρινή μπριζόλα και την «Έμπα στο ψητό» σαλάτα. Άλλο να σου το λέμε και άλλο να τα γεύεσαι. Όλα τα κρεατικά ψήνονται με μεράκι στη σχάρα και κερδίζουν επάξια τις εντυπώσεις κάθε κρεατοφάγου. Στο μενού του Έμπα στο Ψητό υπάρχουν επίσης και η σαλάτα του αθλητή και η ρόκα παρμεζάνα, που θα λατρέψεις στα σίγουρα και θα συνοδέψουν υπέροχα το γεύμα σου. Ένας ιδανικός προορισμός για όσους αναζητούν τον παραδοσιακό και νόστιμο γευστικό κόσμο της Ελλάδας, ενώ το γρήγορο και ευκάριστο σέρβις θα συμπληρώσει την εμπειρία σου ιδανικά. Τι άλλο να πούμε; Καλή όρεξη. Ώρες λειτουργίας: Δευτέρα - Παρασκευή 18.00-24.00, Σάββατο 18.00-01.00, Κυριακή 12.00-01.00.

📍 Γεωργίου Παπανδρέου 21, Αργυρούπολη, 2102020900,
www.empapstoygroupoli.gr 📱 ΕΜΠΑ ΣΤΟ ΨΗΤΟ 📷 empapstoygroupoli

ΑΦΙΕΡΩΜΑ 📍 ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ

ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟ ΡΟΥΠΑΣ

**Φρέσκα, ελληνικά κρέατα,
καθημερινά στην κουζίνα μας!**

Το παραδοσιακό κρεοπωλείο της γειτονιάς, που ξέρεις ότι αυτό που θα αγοράσεις για την οικογένειά σου θα είναι πάντα ποιοτικό. Με ιστορία που ξεκινάει από το 1978, από τον Παναγιώτη Ρούπα, και συνεχίζεται με τη δεύτερη γενιά της οικογένειας, τον Ανδρέα και τον Χρήστο από το 2002, το κρεοπωλείο Ρούπας φροντίζει πάντα να μας προσφέρει φρέσκα, ελληνικά κρέατα, τα οποία προμηθεύεται από επιλεγμένους παραγωγούς. Παράλληλα, εκτός του φυσικού καταστήματος, μας δίνει τη δυνατότητα online αλλά και τηλεφωνικής παραγγελίας, με γρήγορη παράδοση, πληρώνοντας στο σπίτι μας με μετρητά ή και με POS. Στο κρεοπωλείο Ρούπας θα βρείτε πολλά και νόστιμα, αλλά μια κατηγορία από μόνη της είναι τα παρασκευάσματα, οι έτοιμες λύσεις για ψήσιμο δηλαδή, που μας λύνουν τα χέρια! Μεταξύ άλλων, θα βρείτε μαριναρισμένο γύρο χοιρινό και κοτόπουλο, λαχταριστά κεμπάπ, αφράτα κεφεδάκια, κοντοσουβλί και κοκορέτσι, μεγάλη ποικιλία από λουκάνικα, φοβερά μπιφτέκια, ρολό κοτόπουλο, μπριζόλες, τηγανιά, σουτζουκάκια, όλα τους πεντανόστιμα! Και φυσικά, τα καλύτερα σε μοσχάρι, χοιρινό, κοτόπουλο, γαλοπούλα, αρνάκι, κατσικάκι, κουνέλι!

Extra tip: Μην παραλείψετε να ρίξετε μια ματιά και στο παντοπωλείο, όπου θα βρείτε από εξαιρετικά κρασιά, μέχρι αυγά, σάλτσες, μείγματα για πανάρισμα και άλλα πολλά.

Ώρες λειτουργίας καταστήματος: Δευτέρα & Τετάρτη 07.30 - 15.30,
Τρίτη, Πέμπτη & Παρασκευή 07.30 - 20.30, Σάββατο 07.30 - 16.00.

📍 Διγενή Ακρίτα 4 & Φλέμινγκ, Αργυρούπολη, 2109940361
www.e-roupas.gr 📱 Agorakreatonroupas

ΣΙΝΕΜΑ

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

critic's CHOICE

Ξερά χόρτα (ABOUT DRY GRASSES)****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νουρί Μπιλγκέ Τσεϊλάν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ντενίζ Τσελίλογλου, Μερβέ Ντιζντάρ, Μουσαμί Εκτισί

Ο Σαμέτ, ένας δάσκαλος καλλιτεχνικών που διανύει τον τέταρτο χρόνο της υποχρεωτικής θητείας του σε απομακρυσμένο χωριό της Ανατολίας το οποίο θάβεται κάθε χειμώνα στο χιόνι, ονειρεύεται μια μετάθεση στην Κωνσταντινούπολη. Όμως η στενή σχέση που αναπτύσσει με μία από τις μαθήτρίες του θα πυροδοτήσει μια σειρά από απρόβλεπτες καταστάσεις. Την ίδια ώρα θα φτάσει στο χωριό μια ακτιβίστρια δασκάλα που θα κινήσει το ερωτικό ενδιαφέρον του Σαμέτ, αλλά και του συναδέλφου και φίλου του Κενάν με τον οποίο μοιράζονται την ίδια στέγη.

Το διαλογικό σινεμά που κάνει ο Τσεϊλάν δεν είναι εύκολο. Απαιτεί υπομονή, ανοιχτό μυαλό και ψύχραιμη ματιά από πλευράς θεατή. Ένα από τα τρία παραπάνω προαπαιτούμενα να μην έχεις, το «έχασες» το φιλμ. Η νέα ταινία του Νουρί Μπιλγκέ Τσεϊλάν, διάρκειας 197 λεπτών, είναι η πιο δύσκολη —ίσως και πιο δύστροπη— από όσες έχει κάνει τα τελευταία χρόνια. Έχω όμως την αίσθηση πως είναι και η πλέον προσωπική του. Με την έννοια πως ο κυνικός ήρωας δάσκαλος καλλιτεχνικών που έχει προ πολλού χάσει την πίστη του στη ζωή και τις πολιτικές ιδεολογίες, δείχνει να είναι κάτι σαν alter ego του καταζωυμένου δημιουργού. Με τη χαρακτηριστική εικαστική ματιά και τον αξεπέραστο λυρισμό του, ο Τούρκος σκηνοθέτης απλώνει μια τόσο πυκνή σε νοήματα και συμβολισμούς ιστορία γύρω από την απογοητευτική σύγχρονη τουρκική καθημερινότητα —διακριτικές αλλά υπαρκτές οι αιχμές κατά του καθεστώτος και της πατριαρχίας— που θέτει διαρκώς στον θεατή μια σειρά από ζόρικα ηθικά και πολιτικά διλήμματα. Με όρους μυθιστοριογραφίας και αφήγηση που κεντά σε όλα τα επίπεδα (ειδική μνεία στη φωτογραφία ενός επιβλητικού χιονισμένου τοπίου), ο βραβευμένος με Χρυσό Φοίνικα για τη «Χειμερία νάρκη» σκηνοθέτης κατασκευάζει ένα υψηλού επιπέδου δράμα, το οποίο όχι μόνο παρουσιάζει τεράστιο ενδιαφέρον, αλλά καταφέρνει να εγείρει συζητήσεις που θα σας απασχολούν για μέρες. Προτείνουμε, λοιπόν, να δείτε με παρέα το φιλμ, καθώς θα έχετε την ευκαιρία να κουβεντιάσετε όχι μόνο για την ηθική πλευρά του βασικού χαρακτήρα αλλά, κυρίως, για την αδιαπραγμάτευτη πολιτική του στάση. Με ένα καυστικό ύφος, ο μπλαζέ δάσκαλος που έχει πάψει να πιστεύει στη συλλογική δράση, συνομιλεί με την αριστερή, ακτιβίστρια δασκάλα για τις πολιτικές επιλογές του που ξεπερνούν την έννοια του ατομικισμού, σε μια αριστοτεχνικά φτιαγμένη σεκάνς. Μια ευφυή σεκάνς που διακόπτεται κάποια στιγμή από ένα απρόσμενο τέχνασμα από πλευράς Τσεϊλάν, ο οποίος βρίσκει και πάλι τον τρόπο να μας... «χαξέψει» με τις γεμάτες καινοτομία και φαντασία ιδέες του. Το φιλμ που ήταν από τα φαβορί για τον Χρυσό Φοίνικα στις Κάννες τον περασμένο Μάιο, τιμήθηκε με το βραβείο γυναικείας ερμηνείας για την καταπληκτική πρωταγωνίστριά του, Μερβέ Ντιζντάρ.

▶▶▶ Το νέο ντοκιμαντέρ του Χίλιανου Πατρίσιο Γκουσμάν «**Η φανταστική χώρα μου**»*** καταγράφει τις εξεγέρσεις του 2019 στη Χιλή, με κάποιες δυνατές ποιητικές σκηνές να ξεχωρίζουν, σαν εκείνη της μαγικής «χορογραφίας» των χιλιάδων γυναικών. ▶▶▶ Το «**Dogman**»*** του Λικ Μπεσόν που έκανε πρεμιέρα στο πρόσφατο φεστιβάλ Βενετίας περιγράφει μια σκληρή ιστορία γύρω από τη διαδρομή ενός περιθωριακού που πέρασε το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του με τα αγαπημένα του τετράποδα. ▶▶▶ Το νέο ντοκιμαντέρ του Βιμ Βέντερς «**Anselm**»*** είναι γυρισμένο σε 3D κι έχει μια αδόμαστη μεγαλοπρέπεια, δανεική από το συγκλονιστικό έργο του Γερμανού εικαστικού καλλιτέχνη Άνσελμ Κίφερ. ▶▶▶ Παιδικό animation με θέμα την εκλογή του νέου αρχηγού στο δάσος είναι το «**Το μεγάλο ταξίδι του μικρού Γκριζλι**» (**Big Trip: Special Delivery**) των Νατάλια Νίλοβα και Βασίλι Ροβένσκι που προβάλλεται μεταγλωττισμένο στα ελληνικά. ▶▶▶ Ο «**Πολίτης Κέιν**»**** του Όρσον Γουέλς για πολλά χρόνια θεωρούνταν ως η καλύτερη ταινία που γυρίστηκε ποτέ. Ευκαιρία να ξαναθυμηθούμε το γιατί.

JUST THE NOTES

Ξερά χόρτα
(About dry grasses)****
Ο επικός διαλογισμός του Νουρί Μπιλγκέ Τσεϊλάν

Περασμένες ζωές***
Η γλυκιά ευαισθησία της Σελίν Σονγκ

Shayda***
Ντεμπούτο με υποσχέσεις από τη Νούρα Νιασάρι

Ο εξορκιστής: Πιστός**
Ο Ντέιβιντ Γκόρντον Γκριν συνεχίζει στον δρόμο του μεταφυσικού τρόμου

Dogman**
Ο συνήθης ανεργημένος και υπερβολικός Λικ Μπεσόν

Η φανταστική χώρα μου***
Η πολιτική ευαισθησία του Πατρίσιο Γκουσμάν

Anselm***
Ο Βέντερς και το καλλιτεχνικό έργο του Άνσελμ Κίφερ

Το μεγάλο ταξίδι του μικρού Γκριζλι
Εκλογές στο βασίλειο των ζώων

Πολίτης Κέιν****
Το μυστικό του Rosebud και του Όρσον Γουέλς

- * ΑΔΙΑΦΟΡΗ
- ** ΜΕΤΡΙΑ
- *** ΚΑΛΗ
- **** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
- ***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

✎ Έσβησε το βαθύ μπλε του Τέρνερ Ντέιβις

Περασμένες ζωές (PAST LIVES)***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Σελίν Σονγκ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Γκρέτα Λι, Τέο Γιο, Τζον Μαγκάρο

Οι 12χρονοι Νόρα και Χε-Σαν είναι παιδικό φίλοι που χωρίζονται όταν η οικογένεια της πρώτης μεταναστεύει από τη Νότια Κορέα στον Καναδά. Θα ξανασυναντηθούν σχεδόν δύο δεκαετίες μετά στη Νέα Υόρκη, όπου ζει μόνιμα πλέον η παντρεμένη με Αμερικανό Νόρα, με πρωτοβουλία του Χε-Σαν ο οποίος βρίσκεται σε κρίσιμο μονοπάτι και σκέφτεται τις αποφάσεις που θα χρειαστεί να πάρει για το μέλλον του.

Ο μινιμαλισμός στη γραφή συνυπάρχει με μια λεπτή συναισθηματική χροιά στην ιστορία των δύο φίλων. Η σχέση τους παρουσιάζεται σαν καρμική στα μελαγχολικά κάδρα της ταινίας, και η νεοφερμένη Σελίν Σονγκ κουμπώνει άψογα τον άκαμπο δυτικό ορθολογισμό με την ασιατική κοσμοθεωρία για το πεπρωμένο και την αληθινή φύση του έρωτα. Η Σονγκ υπογράφει έναν ύμνο στην αγάπη, τονίζοντας τη βαρύτητα των παισίων αλλά και των συγκυριών που την καθορίζουν.

Shayda***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Νούρα Νιασάρι ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Ζαρ Αμίρ Εμπραχίμι, Οσαμάχ Σάμι, Μοζεάν Αρια

Μια μετανάστρια από το Ιράν, η Σάιντα, φτάνει στην Αυστραλία και κρύβεται με την δχρονη κόρη της σε δομή φιλοξενίας γυναικών, προκειμένου να γλιτώσει από τον κακοποιητικό σύζυγό της.

Η τρομερή παρουσία της Ζαρ Αμίρ Εμπραχίμι (την είχαμε πρωτοπροσέξει στο ιρανικό θρίλερ «*Ερήρ άραχνη*») στον ρόλο της Σάιντα σημαδεύει το φιλμ της πρωτοεμφανιζόμενης Νούρα Νιασάρι, που απέσπασε το βραβείο του κοινού στο φεστιβάλ του Σάντανς. Το καλογραμμένο σενάριο δίνει πειστικά το δίπολο μετανάστευση - γυναικεία χειραφέτηση στο ίδιο στόρι, με μια απλή και χωρίς ιδιαίτερες εκπλήξεις αφήγηση. Παρότι η πλοκή από ένα σημείο και μετά γίνεται σχετικά προβλέψιμη, ο φόβος της πρωιάς στις σκηνές που συναντά τον φανατικό σύζυγό της αρκεί για να μετατρέψει το φιλμ σε αγωνιώδες θρίλερ επιβίωσης.

Ο εξορκιστής: Πιστός (THE EXORCIST: BELIEVER)**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντέιβιντ Γκόρντον Γκριν ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΟΥΝ: Λέσλι Όντομ Τζούνιορ, Άν Ντάουντ, Τζένιφερ Νετλς, Νόρμπερτ Λίο Μπατζ, Λίντια Τζουέτ, Ολίβια Μάρκαμ, Έλεν Μπέρστιν

Μετά από τον θάνατο της εγκύου συζύγου του, ο Βίκτορ Φίλντινγκ μεγαλώνει μόνος την κόρη του, Άντζελα. Κάποια στιγμή η Άντζελα εξαφανίζεται στο δάσος με την κολλητή της και εντοπίζονται μετά από τρεις μέρες σε κακή κατάσταση, χωρίς να θυμούνται τι συνέβη.

Ο εμβληματικός «*Εξορκιστής*» διά χειρός Γουίλιαμ Φρίντκιν είχε ανανεώσει θριαμβευτικά το είδος στα μέσα των 70s. Ο Γκόρντον Γκριν ξεκινά τον δικό του «*Εξορκιστή*» με μια ιστορία που φαινομενικά δεν έχει σχέση με εκείνη της Ρέγκαν, της δαιμονισμένης κόρης της διάσημης σταρ που υποδούταν η Έλεν Μπέρστιν. Το πρώτο μέρος είναι δομημένο με τα σωστά υλικά και την αντίστοιχη μέριμνα για να αποδοθεί πειστικά το νέο ξύπνημα του κακού. Η συνέχεια όμως, παρότι σε επίπεδο τρόμου υπάρχουν σκηνές που θα σας στείλουν αδιάβαστους, αναλώνεται σε αχρείαστες επαναλήψεις και μια ενοχλητική υπενθύμιση για την ανάγκη προστασίας της θρησκευτικής πίστης ως βασικό όπλο απέναντι στην κυριαρχία του Σατανά.

«Οτιδήποτε όμορφο στον κόσμο αυτό, παγιδεύεται στους ιστούς που υφαίνουμε πριν φτάσει σε εμάς» (Ξερά χόρτα)

Γαρίδες με μυστικά από τον κύριο Τζου

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΚΑΚΑΟΥΝΑΚΗ

Η παράδοση και η επανάσταση σε ένα τραπέζι της αχανούς κινεζικής κουζίνας. Από τη μία ο καλοφαγάς Τζου Τζυγιέν και από την άλλη ο λιτοδιαίτης Γκάο Χιαοιγκ. Και στο επίκεντρο οι αδικία, «διότι τα καλύτερα λαχανικά πάνε στα πιάτα των πλουσίων και τα υπόλοιπα καταλήγουν στα μπολ των άλλων» όπως διαβάζουμε στο μυθιστόρημα του Λου Ουέν Φου «Βίος και πολιτεία ενός Κινέζου καλοφαγά».

Στο μεταξύ θα σας εκμυστηρευτώ πως γνωρίζω και εγώ ένα Τζου Κρητικό, όχι Κινέζο, ο οποίος είναι δάσκαλος, πραγματικός γνώστης του καλού φαγητού και πολύ μικρός παραγωγός εξαιρετικού αυθεντικού παλαιού κρασιού, τοικουδιάς και φρούτου βανίλιας με κατακόκκινη σάρκα. Ο Τζου –της Κίνας– είναι αυτός που αλλάζει την κουζίνα του εστιατορίου και κάνει την επανάσταση, για αυτό και του δίνουν το όνομα «γαστρονόμος», ένας όρος που έρχεται από τη Δύση και περιγράφει τους ανθρώπους εκείνους που γνωρίζουν τη σημασία του φαγητού. Και πώς κερδίζει επάξια τον τίτλο; Διαβάστε με προσοχή:

Κοτόπουλο στο καρπούζι

«Στο εστιατόριο σου σέρβιραν άλλοτε μια σπεσιαλιτέ που την έλεγαν καρπούζι-έκπληξη ή κοτόπουλο-έκπληξη. Διάλεγαν ένα καρπούζι που ζύγιζε περίπου δύο κιλά, έκοβαν τη μια άκρη του στρογγυλή σαν καπάκι, άδειαζαν σχεδόν όλο το εσωτερικό αφήνοντας μόνο ένα δάχτυλο ψίχα, και διακοσμούσαν με οσέδια το εξωτερικό του. Στη συνέχεια έψηναν στον ατμό ένα τρυφερό κοτόπουλο και το έκλειναν μέσα στο καρπούζι, το σκέπαζαν με το καπάκι του και το έβαζαν για ένα λεπτό στον ατμό. Τη

στιγμή του σερβιρίσματος, τοποθετούσαν κάτω από το καρπούζι ένα ολόφρεσκο, καταπράσινο φύλλο νούφαρου που σου άνοιγε ακόμα περισσότερο την όρεξη».

Γαρίδες κρυμμένες στις ντομάτες

Υπάρχουν κι άλλες εκπλήξεις: «Ντομάτες για ορεκτικό ήταν πρωτάκουστο. Τελικά μήπως έπρεπε να τις θεωρήσουμε γαρνιτούρα ή φρούτα;

Απόλυτα κύριος του εαυτού του, ο Τζου Τζυγιέν σέρβιρε μια ντομάτα σε κάθε πιάτο και μετά, λες και επρόκειτο για κάποιο νούμερο μαγείας, πρόσταξε: “Ανοίξτε!”»

Και μιλώντας άνοιξε την ντομάτα του: ήταν γεμιστή με γαρίδες!

Ο Τζου Τζυγιέν άρχισε τις επεξηγήσεις. «Οι γαρίδες είναι ένα συνηθισμένο πιάτο που δεν είχε τίποτα το ιδιαίτερο. Για να τις φτιάξουμε πρέπει να προσέξουμε την επιλογή των γαρίδων καθώς και το ψήσιμό τους. Είναι μια συνταγή που δεν έχει αλλάξει εδώ και δεκαετίες. Αλλά πριν από μερικά χρόνια αρχίσαμε να φτιάχνουμε γαρίδες με σάλτα ντομάτα, όμως η δυνατή γεύση θυμίζει δυτική κουζίνα. Αν οι γαρίδες βρίσκονται στο εσωτερικό της ντομάτας, δεν είναι μόνο προς τέρψιν του οφθαλμού, αλλά... Δοκιμάστε μόνοι σας, προσοχή όμως: Εδώ η ντομάτα χρησιμεύει για μπολ, δεν τρώμε το μπολ μας».

Με αυτές τις ιδέες από τις σελίδες του βιβλίου πεινάσαμε και ήρθε η ώρα να βάλουμε τις κατσαρόλες στη φωτιά. Κατεβάζω από τη βιβλιοθήκη τα βιβλία της Μαλβίνας και βάζω στον υπολογιστή την κυρία Doja Cat και το «Paint The Town Red». Ψάχνω για γαρίδες ώστε να τις παντρέψω με κινεζικά μακαρόνια.

Γαρίδες με κινέζικα μακαρόνια

Υλικά

- 2 κουταλιές καλαμποκέλαιο
- 250 γραμ. μανιτάρια
- 2 κρεμμύδια
- 1 κουφτίτσα λάχανο ψιλοκομμένο
- 1 πράσινη και 1 κόκκινη πιπερία
- 10 μέτριου μεγέθους γαρίδες
- Κινέζικα μακαρόνια ή έστω (στην ανάγκη) ιταλικά βερμιτσέλι

Υλικά για τη σος

- 1 φλιτζάνι λευκό ξύδι
- 1 κουταλάκι κορν φλάουρ
- Λίγο τριμμένο τσίλι
- Αλάτι

Η εκτέλεση

Αλείφουμε το τηγάνι μας με λίγο καλαμποκέλαιο και αρχίζουμε να σοτάρουμε τα μανιτάρια, τα κομμένα σε ροδέλες κρεμμύδια, το λάχανο και τις πιπεριές ψιλοκομμένα. Μόλις αυτά αρχίσουν να ψήνονται ρίχνουμε και τις ξεφλουδισμένες γαρίδες και τραβάμε το τηγάνι από τη φωτιά μετά από ένα λεπτό. Στο μεταξύ έχουμε ζεματίσει τα βερμιτσέλι, ελαφρότατα (αν είναι κινέζικα μακαρόνια δεν χρειάζονται περισσότερα από ½ λεπτό να παραμείνουν σε ζεματιστό νερό) και ρίχνουμε από πάνω όλα τα λαχανικά. Στο τηγάνι ρίχνουμε λευκό ξίδι, αλάτι, το κορν φλάουρ και λίγο τριμμένο τσίλι. Περιχύνουμε με τη σος την τε-

λευταία στιγμή – πρέπει τα βερμιτσέλι να «κολυμπούν» στη σος, δηλαδή το μείγμα να είναι υδαρές.

Τα βιβλία

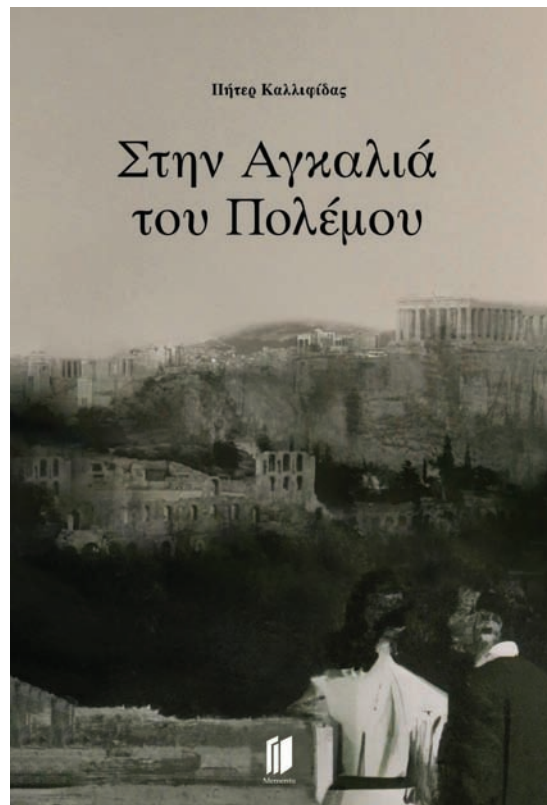
«Βίος και πολιτεία ενός Κινέζου καλοφαγά», του Λου Ουέν Φου, εκδόσεις Ηριδανός (εξαντλημένο)
 «Συνταγές για κόρες ακαμάτρες» της Μαλβίνας Κάραλη, εκδόσεις Αστάρτη

* Η Δημήτρα Κακαουνάκη είναι δημοσιογράφος και ραδιοφωνικός παραγωγός. Παρουσιάζει κάθε βράδυ, τα μεσάνυχτα, στο Kosmos την εκπομπή «Οίκος Αντοχής» και το podcast της με τίτλο «Οι συνταγές του Κόσμου» με μουσικές, συνταγές και βιβλία, βρίσκεται στο Ertecho.

Στην αγκαλιά του πολέμου

Μια ιστορία για την περίοδο της Ιταλικής Κατοχής στην Αθήνα

Της ΜΑΡΙΑΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

Στο βιβλίο «Στην αγκαλιά του πολέμου» ο συγγραφέας Πίτερ Καλλιφίδας με οδηγό την ιστοριοδιφική του φύση επιχειρεί να ρίξει φως στην Ιταλική Κατοχή (1941-1943) – η οποία εσφαλμένα θεωρείται από πολλούς ηπιότερη συγκριτικά με τη Γερμανική –, αλλά και σε σημαίνοντα ιστορικά πρόσωπα, η δράση των οποίων ενδεχομένως να μην είναι γνωστή στο ευρύ αναγνωστικό κοινό. Συγκεκριμένα, στο επίκεντρο συναντάμε τον Έλληνα στρατιωτικό Ιωάννη Τσιγάντε, ο οποίος κατά την περίοδο της Κατοχής ανέπτυξε έντονη αντιστασιακή δράση στα πλαίσια της οργάνωσης Μίδας 614. Τον Τσιγάντε πλαισιώνουν σπουδαίες για την εποχή προσωπικότητες, όπως για παράδειγμα η Λέλα Καραγιάννη, αλλά και πρωταγωνιστικά στη συγκεκριμένη ιστορία μυθιστορηματικά πρόσωπα που διατηρούν αμείωτο το ενδιαφέρον των αναγνωστών.

Η ιστορία ξεκινά τον Ιανουάριο του 1942 με την περιγραφή της θλιβερής κατάστασης στην Αθήνα της Κατοχής. Ο Στέφανος Γαλανός, φοιτητής Νομικής και τραυματίας του αλβανικού μετώπου, εντάσσεται σε μία από τις σημαντικότερες αντιστασιακές οργανώσεις που δρουν στον αστικό ιστό της Αθήνας, στον «Προμηθέα», και στην πορεία ενεργεί ως σύνδεσμος του Τσιγάντε. Παράλληλα γνωρίζεται και με την Κατερίνα Πιμοντόρι, αδελφή λοχαγού της Ιταλικής Καραμπινιερίας, η οποία συνοδεύει τον αδερφό της στην Ελλάδα ως μεταφράστρια.

Καθώς η δράση του «Προμηθέα» επεκτείνεται και ακροβατεί σε τεντωμένο σκοινί, η αγωνία για την τύχη των πρωταγωνιστών κορυφώνεται ταυτόχρονα με τον έρωτα των δύο νέων.

Οι περιγραφές του κέντρου της πρωτεύουσας, στο οποίο κινούνται, δρουν, αγωνίζονται και ερωτεύονται οι ήρωες, είναι γλαφυρές, χωρίς ωστόσο να κουράζουν καθώς βρίσκονται σε μία ιδανική ισορροπία με τα γεγονότα. Επιπλέον, το ιδιαίτερο με το βιβλίο αυτό είναι η ευαισθησία με την οποία έχει πλάσει ο συγγραφέας τους πρωταγωνιστές του, ώστε, ενώ αρχικά φαίνονται άκαμπτοι ως προς τα πολιτικά τους πιστεύω και τη στάση τους απέναντι στον αντίπαλο, μέσα από ένα γαϊτανάκι εξελίξεων φέρνουν στην επιφάνεια μια βαθιά ανθρωπιά που όχι μόνο δεν γνωρίζει σύνορα αλλά τελικά γεφυρώνει, αν όχι έθνη, ανθρώπους διαφορετικών εθνικοτήτων. Ακόμα και ο έρωτας, που ενδεχομένως να φαινόταν παράταιρος σε μια τόσο σκληρή εποχή, βρίσκει τη θέση του στο ιστορικό σκηνικό με ιδιαίτερη προσοχή και αβρότητα. Από την άλλη, τα ιστορικά πρόσωπα δεν λαμβάνουν απλώς σάρκα και οστά, αλλά κυρίως ψυχή, δίχως να αγιοποιούνται εξαιτίας της πολύτιμης συμβολής τους στον αγώνα, αλλά φανερώνοντας και όλες τους τις αδυναμίες μέσα από τους συχνούς διαλόγους. Για να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι καινούργιοι μέσω ενός «ζωντανού» και βαθιά ανθρώπινου μυθιστορήματος.

«MANIAC»: Το έγραψε άραγε άνθρωπος ή κάποια εξελιγμένη τεχνητή νοημοσύνη;

Του ΑΡΗ ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗ

Θα ήθελα να έβλεπα την έκφραση του προσώπου μου στον καθρέφτη όταν διάβασα και την τελευταία σελίδα αυτού του μυθιστορήματος. Έκπληξη; Δέος; Θαυμασμός; Πάντως, αν ήμουν λετριστής κι έγραφα ένα κείμενο για το βιβλίο του Χιλιανού συγγραφέα Μπένχαμιν Λαμπατούτ, θα ήταν μάλλον κάπως έτσι:

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!What the fuck!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Ωστόσο, καθώς ο λετρισμός ανήκει στην ιστορία της λογοτεχνίας, θα προσπαθήσω να μιλήσω γι' αυτό το βιβλίο με απλές, κατανυκτικές λέξεις.

Ένα ερώτημα που θα καλείται να απαντήσει ολοένα και περισσότερο μελλοντικά ο αναγνώστης είναι το εξής: αυτό που διαβάζω τώρα, το έγραψε άραγε άνθρωπος ή κάποια εξελιγμένη τεχνητή νοημοσύνη; Αυτό που διαβάζετε αυτή τη στιγμή το έγραψε άραγε ο Άρης Σφακιανάκης ή το πρόγραμμα που ενυπάρχει ήδη στο «έξυπνο» κινητό του; (Σας βεβαιώνω ότι εγώ το γράφω – αλλά ποιος είναι αυτό το εγώ;)

Θα μου πείτε ότι ξεφεύγω του θέματος, αλλά όχι. Επειδή το θέμα του βιβλίου με τίτλο «MANIAC» έχει να κάνει ακριβώς με την τεχνητή νοημοσύνη. Ο συγγραφέας του ξεκινάει πρώτα με την ιστορία του Τζων φον Νόυμαν, ενός προικισμένου Ούγγρου που μετακόμισε στις Ηνωμένες Πολιτείες και αφού έφτιαξε τον MANIAC –τον υπολογιστή που αποτέλεσε το πρότυπο για όλους τους κατοπινοί υπολογιστές–, στη συνέχεια κατασκεύασε τη βόμβα υδρογόνου – προφανώς απεχθάνονταν το ανθρώπινο είδος (δεν τον αδικώ).

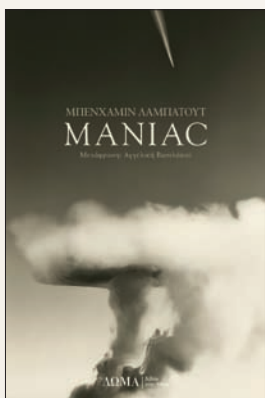
Ο φον Νόυμαν ανήκει στα σπουδαία μυαλά εκείνης της εποχής, συνεργάζεται με τον Γκαϊντελ, τον Οπενχάιμερ και είναι φίλος με τον Άλμπερτ Αϊνστάιν. Ο συγγραφέας μάς βάζει στον κόσμο αυτού του εξαιρετικού πνεύματος μέσα από τις αφηγήσεις κοντινών του προσώπων.

Κι έπειτα, λες και παίρνει τα νιάτα της τεχνητής νοημοσύνης, ο θεός αλγόριθμος, ξεκινάει να διαβάζουμε για το αρχαίο κινέζικο παιχνίδι γκο, ένα παιχνίδι στρατηγικής που αφήνει λεύγες πίσω του το σκάκι και παίζεται πάνω σε ένα απλό ταμπλό με μαύρες και άσπρες ψηφίδες. Στόχος του παιχνιδιού αυτού (μια και ο Νόυμαν ασχολήθηκε με τη θεωρία των παιχνιδιών) είναι να καταλάβει ο παίκτης περισσότερο ζωτικό χώρο στο ταμπλό ώσπου να εκτοπίσει ολοσχερώς τον αντίπαλό του.

Θυμόμαστε όλοι τα παιχνίδια που έπαιξε στο σκάκι ο μεγάλος μετρ Γκασπάρφ με τον ηλεκτρονικό υπολογιστή Deep Blue τη δεκαετία του '90. Και δεν ξεκινάμε την ήττα του Ρώσου πρωταθλητή.

Εδώ, σε αυτό το βιβλίο, ο συγγραφέας περιγράφει τον αγώνα ενός Κορεάτη γκραν μετρ με την τεχνητή νοημοσύνη πριν πέντε έξι χρόνια. Μόνο που τώρα δεν πρόκειται για το σκάκι αλλά για το γκο, το περίπλοκο αυτό παιχνίδι που έχει εκατομμύρια φανατικούς ανά τον κόσμο. Ο Κορεάτης γκραν μετρ έχει να αντιμετωπίσει έναν αλγόριθμο που κατασκεύασε ο Ελληνοκύπριος Ντέμης Χασάμπης. Ο υπολογιστής αυτή τη φορά ονομάζεται AlphaGo και είναι ανίκητος. Θα διεξαχθεί ένας αγώνας πέντε αναμετρήσεων και έχει προκαλέσει το παγκόσμιο ενδιαφέρον. (Μπορείτε να τον δείτε στο Διαδίκτυο φτάνει να πληκτρολογήσετε AlphaGo versus Lee Sedol, όμως τίποτα δεν φτάνει τη συγγραφική δεινότητα του Χιλιανού πεζογράφου όπως τον αποτυπώνει στο χαρτί).

Θα μπορούσα να γράψω χιλιάδες λέξεις – αλλά δεν είμαι αλγόριθμος. Μπορώ, ωστόσο, να ευχαριστήσω τη μεταφράστρια Αγγελική Βασιλάκου και τις εκδόσεις Δώμα για την αναγνωστική απόλαυση που μου πρόσφεραν.

Μπένχαμιν Λαμπατούτ
MANIAC
(εκδ. Δώμα)

Ο Fatih Akin και το soundtrack της ζωής του

Ο παγκοσμίου φήμης σκηνοθέτης και σεναριογράφος απαντά στη στήλη του ATHENS VOICE Radio 102.5

Της ΛΙΑΝΑΣ ΜΑΣΤΑΘΗ

Συγκινητικός όταν αναφέρεται στα παιδιά του, συναισθηματικός μιλώντας για τη γυναίκα του, παθιασμένος με τον Prince, ιδεαλιστής και ρεαλιστής ταυτόχρονα: «Όσο έχω την επιλογή δεν με ενδιαφέρει να δουλέψω για καμία πλατφόρμα γιατί αγαπώ τον κινηματογράφο. Βέβαια, μπορεί να χρειαστεί τελικά, έχω και μια οικογένεια να θρέψω». Διηγήθηκε πως παρακάλεσε τον γιο του να φέρει μερικούς φίλους του (αγόρια και κορίτσια) για να δουν την ταινία του «Rhinegold» (η βιογραφία ενός ράπερ) που απευθυνόταν σε νεανικό κοινό. Ένωσε μεγάλη ανακούφιση όταν κατάλαβε ότι τους άρεσε. «*Ευτυχώς, μαμπά, δεν κατέστρεψες την κοινωνική μου ζωή.*» (γέλια)

Το πρώτο τραγούδι που πρόσθεσε σε λίστα σου στο Spotify; Δεν έχω Spotify, ακούω μουσική από βινύλια. Κάνω και κάτι άλλο, παράλογο, ηχογραφώ τους δίσκους μου και τους ακούω στο κινητό. Εντάξει, όταν σπάνια θέλω ένα τραγούδι και όχι όλο το άλμπουμ, το αγοράζω από το iTunes.
Το τραγούδι που ακούς όταν γράφεις ένα σενάριο; Εξαρτάται, βάζω μουσική ανάλογα με το θέμα, την αίσθηση που μου δίνει η

ταινία. Κυρίως όμως metal ή alternative rock. Θέλω δυνατή μουσική και σίγουρα δεν μπορώ να γράψω με χιπ χοπ. Ακούς συνέχεια «fuck this, fuck that»...

Το τραγούδι που σε κάνει να αλλάξεις σταθμό; «Hit me baby one more time» –έτσι δεν το λένε;–, Britney Spears.

Το τραγούδι που σε έκανε να μείνεις στο αυτοκίνητο ενώ είχες παρκάρει; «The blues» από Hindi Zahra, το έχω και σε ταινία.

Το τραγούδι που ξέρεις όλους τους στίχους; Το «Kiss» του Prince.

Το τραγούδι που έχεις ζητήσει από DJ; Σίγουρα Prince, το «Black Sweat» μάλλον. Τον έχω δει κάμποσες φορές σε συναυλία, είμαι τεράστιος φαν. Την πρώτη φορά το 1988 στο Αμβούργο, μετά το 1990 στο Nude Tour και τελευταία φορά το 2002 όταν κυκλοφόρησε το «Rainbow Children».

Το τελευταίο τραγούδι που έκανες Shazam; Κάτσε να σου δείξω, το άκουσα χθες. (Συλλαβίζει!) Α-ι-μαμ Μπαλντι, Πι-σι-τεμπος (Imam Baildi, «Ο Πασατέμπος»).

Το πιο σημαντικό τραγούδι στη ζωή σου; Δεν θέλω να γίνω βαρετός και να πω πάλι Prince αλλά ναι, είναι το «Purple Rain». Ήταν το 1984, ήμουν δέκα χρονών, και θυ-

μάμαι καθόμουν στο πάτωμα της κουζίνας. Οι γονείς μου είχαν ένα ραδιοφωνάκι και κάθε βδομάδα άκουγα το Top 20 και ηχογραφούσα τα τραγούδια. Εκείνη την εβδομάδα ηχογράφησα το «Purple Rain» και το άκουσα ξανά και ξανά. Ταυτίστηκα με αυτό το τραγούδι.

Τι τραγουδάς στα παιδιά σου; Όταν γεννήθηκε η κόρη μου έκλαιγε συνέχεια και θυμάμαι την ηρεμούσε το «In my life» των Beatles. Το άλλο που πάντα τραγουδούσα στα παιδιά είναι το «Small Axe» του Bob Marley. Ο γιος μου ήταν του Marley και η κόρη μου των Beatles.

Το τραγούδι που σου θυμίζει μια δύσκολη περίοδο της ζωής σου; Το «Never Gonna Give You Up» του Rick Astley. Δεν είμαι φαν του Astley και ένας λόγος παραπάνω για να μισώ το κομμάτι μια και ήμουν ερωτευμένος με μια κοπέλα στο σχολείο και μου ράνισε την καρδιά –εκείνη την εποχή ακουγόταν παντού.

Το τραγούδι που σου θυμίζει την πιο χαρούμενη; Όλα του Tricky από το άλμπουμ «Maxinquaye», ιδίως το «Pumpkin». Την εποχή που κυκλοφόρησε το άλμπουμ ήμουν τρελά ερωτευμένος με τη γυναίκα μου.

Το τραγούδι που θα ήθελες να ακουστεί στην κηδεία σου; Νομίζω η γυναίκα μου θα έβαζε το «Purple Rain» ή κάποιο τραγούδι του Prince, ίσως το «Sometimes It Snows In April», αν πεθάνω Απρίλιο (γέλια), ή και το soundtrack του «Rocky». Είχα ακούσει σε μία κηδεία το «Lift to the Scaffold» του Miles Davis και είχα εντυπωσιαστεί. Μάλλον θα ήθελα κάτι instrumental, ένα τραγούδι από ταινία, ίσως το «Diary of a Taxi driver» από την ταινία «Taxi Driver».

E. E. Cummings: Συμβουλή σε νέους ποιητές. Και πώς να μένεις νέος για πάντα.

Ένας από τους σπουδαιότερους ποιητές της Αμερικής γεννήθηκε στις 14 Οκτωβρίου του 1894.

► Να μην υπακούς σε κανέναν κανόνα. Να καταρρίπτεις ακόμη και τα πιο απλά αξιώματα της Γραμματικής: να μην αφήνεις τις σωστές αποστάσεις ανάμεσα στις λέξεις, να γράφεις ακόμη και τ' όνομά σου με πεζά. Να μη σκέφτεσαι πια, μόνο να νιώθεις...

Ειδικά αυτόν τον καιρό που ξεκινώ και πάλι –σαν από την αρχή– τα εργαστήρια δημιουργικής –ή όπως θέλεις πες το– γραφής, ο Cummings γυρίζει συνεχώς στο κεφάλι μου. Κι αυτό γιατί «αισθάνομαι» ότι δεν υπάρχει καλύτερη από τη δική του «Συμβουλή σε νεότερους ποιητές», αυτήν που έγραψε το 1955: «Ποιητές είναι κάποιοι που αισθάνεται και που εκφράζει τα αισθήματά του με λέξεις. Αυτό μπορεί να ακούγεται εύκολο. Δεν είναι. Πολλοί νομίζουν ή πιστεύουν ή ξέρουν ότι αισθάνονται – αλλά αυτό είναι νομίζω ή πιστεύω ή ξέρω, όχι αισθάνομαι. Και η ποίηση είναι αισθάνομαι – όχι ξέρω ή πιστεύω ή νομίζω. Σχεδόν οποιοσδήποτε μπορεί να μάθει να νομίζει ή να πιστεύει ή να ξέρει, αλλά ούτε ένας δεν μπορεί να μάθει να αισθάνεται. Γιατί; Επειδή, όποτε νομίζεις ή πιστεύεις ή ξέρεις, είσαι κάποιος άλλος: αλλά τη στιγμή που αισθάνεσαι, δεν είσαι παρά μόνο ο εαυτός σου. **Το να μην είσαι οτιδήποτε άλλο παρά μόνο ο εαυτός σου – σ' έναν κόσμο που πασχίζει, μέρα νύχτα, να σε κάνει τον οποιονδήποτε άλλο – σημαίνει να δώσεις τη σκληρότερη μάχη που ένας άνθρωπος μπορεί να δώσει.** Και να μη σταματήσεις ποτέ να τη δίνεις. Το να μην εκφράζεις, άλλωστε, παρά μόνο τον εαυτό σου με λέξεις, σημαίνει να προσπαθείς λίγο περισσότερο απ' όσο κάποιος που δεν είναι ποιητής μπορεί να φανταστεί. Γιατί; Επειδή δεν υπάρχει τίποτα πιο εύκολο απ' το να χρησιμοποιείς τις λέξεις σαν να είσαι κάποιος άλλος. Όλοι μας κάνουμε ακριβώς αυτό, σχεδόν κάθε στιγμή – κι όποτε το κάνουμε, δεν είμαστε ποιητές. Αν, στο τέλος των πρώτων δέκα ή δεκαπέντε χρόνων που πάλεψες, προσπάθησες και αισθάνθηκες, ανακαλύψεις πως έχεις καταφέρει να γράψεις έναν στίχο ενός ποιήματος, να θεωρείς τον εαυτό σου πραγματικά τυχερό. Γι' αυτό λοιπόν η συμβουλή μου σε όλους τους νέους που επιθυμούν να γίνουν ποιητές είναι: κάντε

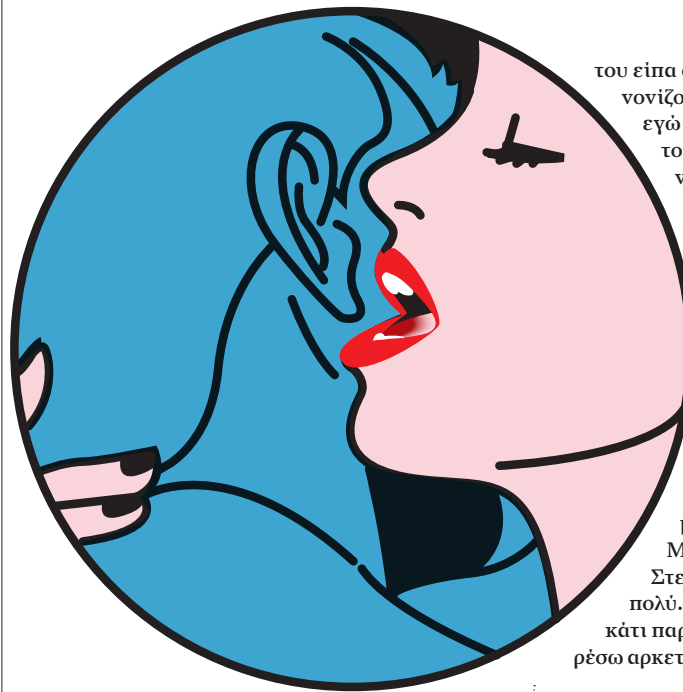
κάτι εύκολο, μάθετε, για παράδειγμα, πώς να φουσκώνετε τον κόσμο – εκτός κι αν δεν είστε μόνο πρόθυμοι, αλλά και ευτυχείς με το να αισθάνεστε και να προσπαθείτε και να μάχεστε μέχρι να πεθάνετε. Ακούγεται θλιβερό; Δεν είναι. Είναι η πιο υπέροχη ζωή πάνω στη γη. Η τουλάχιστον έτσι αισθάνομαι» (Μετ. Χάρης Βλαβιανός, Εκδ. Νεφέλη, 2004). Δεν θα μπορούσα να προσθέσω ή να αφαιρέσω ούτε μία λέξη. Ξεκινώντας να δουλεύω με τις λέξεις των άλλων, των μαθητών μου δηλαδή, πίσω στο 2003 προσπάθησα να ξεκαθαρίσω μέσα μου κάποια πράγματα. Τον πρώτο καιρό σκεφτόμουν μα στη συνέχεια αφέθηκα «στο να προσπαθώ και στο να αισθάνομαι». Α, ναι, και στο να έχω όσο πιο συχνά άδικο «γιατί όποτε οι άνθρωποι έχουν δίκιο δεν είναι νέοι». Ο Cummings ξανά:

«Ας είναι η καρδιά μου πάντα ανοιχτή στα μικρά πουλιά που είναι τα μυστικά της ζωής ό,τι κι αν τραγουδούν είναι καλύτερο από το να γνωρίζεις κι αν οι άνθρωποι δεν θέλουν να τ' ακούσουν οι άνθρωποι είναι γέροι.

Ας περιδιαβαίνει το μυαλό μου πεινασμένο και άφοβο και διψασμένο και εύπλαστο ακόμη κι αν είναι Κυριακή ας έχω άδικο γιατί όποτε οι άνθρωποι έχουν δίκιο δεν είναι νέοι.

Κι ας μην κάνω εγώ τίποτα χρήσιμο και ας αγαπώ εσένα περισσότερο κι από αληθινά δεν έχει υπάρξει ποτέ κάποιος τόσο ανόητος που να μην μπορεί να τραβήξει όλο τον ουρανό πάνω του μ' ένα χαμόγελο».

Προσπαθώ να κρατώ το μυαλό μου εύπλαστο και το αφήνω να περιδιαβαίνει στους κόσμους που φτιάχνουν οι λέξεις των άλλων ανθρώπων. Αγαπώ τις μικρές φόρμες, αυτές που σου δίνουν την ικανοποίηση ότι κατάφερες να τις ολοκληρώσεις. Κι ελπίζω να ξαναγίνομαι αρκετά νέος ώστε να μην έχω δίκιο, σήμερα, αύριο και ειδικά μεθαύριο που συμπληρώνονται 129 από τη γέννηση του Edward Estlin Cummings.

του είπα ότι θέλω οπωσδήποτε! Κανονίζουμε να βρεθούμε σπίτι του, εγώ είχα προετοιμαστεί και για το ενδεχόμενο sex. Αυτός άναψε κεριά, έβαλε απαλή μουσική, λέω εδω είμαστε! Ξαπλώνω, μου κάνει το μασάζ, είχα χαλαρώσει αρκετά, αλλά παράλληλα είχα έρθει και σε μια ερωτική έξαψη. Μου είχε αλείψει όλη την πλάτη με λάδι, γενικά η κατάσταση ήταν πολύ αισθησιακή, μέχρι που περνάει κανένα σαραντάλεπτο, τελειώνει το μασάζ και ανάβει τα φώτα. Μου είπε «είσαι έτοιμη!» Στεναχωρήθηκα τόσο, μα τόσο πολύ. Γιατί δεν έκανε κίνηση για κάτι παραπάνω; Μήπως δεν του αρέσω αρκετά;

Γεια σου, φίλη! Η αλήθεια είναι ότι η όλη κατάσταση ήταν ιδανική για να γίνει και το άλλο παιχνίδι και καταλαβαίνω την απογοήτευσή σου. Ωστόσο, ίσως αυτός να μην ήθελε εκείνη τη στιγμή, ίσως να μην ήταν ακόμα έτοιμος, ίσως από την όλη σας επικοινωνία να έχει πάρει λανθασμένα μηνύματα. Δεν ξέρω. Προτείνω να δώσεις λίγο χρόνο ακόμη, επειδή το μασάζ είναι και η δουλειά του, μάλλον το έχει συνδυάσει έτσι στο μυαλό του. Κανονίστε κι άλλο ραντεβού και κάντε κατάσταση την επόμενη φορά πιο παραδοσιακά, χωρίς μασάζ και λάδια.

Έχω ένα θέμα με τον πατέρα μου, ο οποίος με έχει πρήξει. Εγώ είμαι αρκετά κλειστός χαρακτήρας και ναι, θα το πω, νιώθω αμήχανα με κάποιες κοπέλες που μου αρέσουν, τα χάνω, δεν ξέρω τι να πω. Με πιάνει ένα περίεργο πράγμα και δεν λέω πολλά, γιατί φοβάμαι ότι θα φανώ κάπως. Δεν δίνω πολλά δικαιώματα και δεν θέλω να σχολιάζουν πίσω από την πλάτη μου. Είμαι πλέον στο 2ο έτος της σχολής μου και ο πατέρας μου με πρήζει, «βρήκες καμιά κοπέλα» και τέτοια. Του λέω να με αφήσει ήσυχο, μάλιστα μια φορά τσακωθήκαμε. Δεν θέλω να μω σε παραπάνω λεπτομέρειες, αλλά εν ολίγοις μου πρότεινε να μου βρει αυτός κοπέλα (μην με ρωτήσεις πού, ούτε θέλω να ξέρω), γιατί λέει είμαι πολύ ντροπαλός. Εγώ του είπα να το ξεχάσει και τσακωθήκαμε ξανά. Είμαι σε σκέψεις. Από τη μία, ο πατέρας μου σπαταλά φαιά ουσία γιατί δεν με βοηθάει πραγματικά, από την άλλη σκέφτομαι μήπως έχει δίκιο τελικά ή μήπως να μιλήσω με κάποιον ειδικό. Είμαι μπερδεμένος...

Νομίζω πως ο πατέρας σου, θέλοντας να σε κάνει πιο εξωστρεφή, χρησιμοποιεί τρόπους οι οποίοι το λιγότερο που μπορώ να πω είναι ότι δεν σου ταιριάζουν και ανήκουν σε μία άλλη εποχή. Είσαι ώριμος για να αποφασίζεις εσύ τι θες και χρειάζεσαι, και αυτό πρέπει να τον κάνει να το καταλάβει. Αυτό που έχεις περισσότερο ανάγκη είναι αυτοπεποίθηση και σιγουριά για τον εαυτό σου – κάτι που δεν θα χτιστεί από τη μία μέρα στην άλλη. Δεν χρειάζονται βιασύνες. Πάρε τον χρόνο σου. Ίσως, και η ψυχοθεραπεία, αν το ήθελες, να σε βοηθούσε αρκετά να κατανοήσεις περισσότερο τις ανάγκες σου.

Τζένη μου, πήρα κι εγώ το θάρρος να σου στείλω γιατί θέλω γνώμη. Μιλώ με ένα παιδί εδώ και καιρό και αποφασίσαμε να τα πούμε και εκ του σύνεγγυς. Αυτό βέβαια κανονίστηκε μετά από δύο μήνες, καθώς συνεχώς κάτι γινόταν και το ακυρώναμε. Ήμουν κι εγώ αρκετά πεισμένη από τη δουλειά με πολύ φορτωμένο πρόγραμμα και αυτός το ίδιο. Πήγαμε σε ένα ωραίο μέρος για καφέ στα νότια προάστια, να χαζεύουμε και θαλασσίτσα, και λίγα λεπτά αφού καθίσαμε βγάζει από μια σακούλα γνωστού σουπερ μάρκετ ένα μεγάλο τάπερ και αρχίζει να τρώει το φαγητό του! Σαστισμένη εγώ τον ρωτώ «τώρα θα φας;» και μου απαντά ότι δεν πρόλαβε στο σπίτι και το πήρε πακέτο! Ένιωσα τόσο αμήχανα, φοβόμουν μη μας πουν από το μαγαζί τίποτα και δεν ήξερα από πού να το μαζέψω. Του είπα διακριτικά ότι μπορεί να μας κάνουν παρατήρηση αν το δουν και μου απάντησε «γιατί να μας κάνουν, σιγά μη φτιάχνουν εδώ φασολάκια και ειδικά όπως της μάνας μου». Είχε και φέτα μέσα στο τάπερ, να φανταστείς. Τώρα πες μου εσύ, δεν θα ξενέρωνες;

Μόνο μια φρατζόλα ψωμί, δηλαδή, του έλειπε. Νομίζω ότι θα είχα φύγει τρέχοντας, μη σου πω και κολυμπώντας! Κυρίως γιατί απεχθάνομαι τα φασολάκια. Εντάξει, δεν λέω, ο άνθρωπος είναι λογικό να πεινάσει, αλλά θα μπορούσε να παραγγείλει ένα τοστάκι, μια ομελετίτσα, ένα κατιτίς, παρά να στήσει τσιμπούσι κανονικό στο μαγαζί. Τώρα, δεν ξέρω αν θα ξενέρωνα και ο λοκληρωτικά κιόλας, αν κατά τ' άλλα ήταν όλα κομπλέ στην επικοινωνία. Μόνο εσύ το ξέρεις αυτό και απ' ό,τι κατάλαβα η απάντηση είναι θετική. Οπότε, πάμε παρακάτω και ο επόμενος παρακαλείται, όπως προσέλθει χορτασμένος, παρακαλώ.

Τζένη μου, γνώρισα ένα παιδί, σέκο Λουκούμι! Γλυκός, τρυφερός και πάρα πολύ ευγενικός. Ταιριάζουμε πολύ, έχουμε πολλά κοινά και είχα ένα ένστικτο ότι θα πάει πολύ καλά η όλη φάση. Έχουμε βγει αρκετές φορές, μιλάμε καθημερινά και έφτασε επιτέλους η στιγμή να βρεθούμε στα πιο ιδιαίτερα. Η δουλειά του είναι μασέρ και επειδή έχω τρέλα με το μασάζ

Ερωτικά αδιέξοδα, sexy απορίες, κρυμμένα μυστικά... και στα fm! Το «Μίλα μου βρόμικα» κάνει τα ερωτικά σας θέματα να ακούγονται σαν παθιαρικό τραγούδι στο Athens Voice Radio 102.5

ΜΙΑ ΜΟΥ ΒΡΟΜΙΚΑ
-Reloaded-
της ΤΖΕΝΗΣ ΜΕΛΙΤΑ

© JOHN HOLMES

Μίλα μου βρόμικα.
Μίλα μου αληθινά.
email: info@athensvoice.gr
instagram: [@melitajenny](https://www.instagram.com/melitajenny)

COSMIC TELEGRAM

Από την ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΝΟΥΣΑΚΗ

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Την καθημερινή αστρολογική σου προβλέψη στο athensvoice.gr/zodia

Κριός

20 Μαρτίου - 19 Απριλίου

Αγαπημέ μου Κριέ, δεν θα διανύσεις μια χαλαρή εβδομάδα. Η έκλειψη στο ζώδιο του Ζυγού, δηλαδή απέναντί σου, σου δημιουργεί τρομερά νεύρα και σε φέρνει αντιμέτωπο με ξαφνικά γεγονότα που σχετίζονται με τις διαπροσωπικές σου σχέσεις. Θα γίνουν και κάποιες αποκαλύψεις τις οποίες ίσως να μην μπορείς να διαχειριστείς. Κάποια παρασκηνιακά συμβάντα που τρέχουν από πέρσι θα ταράξουν την κατάσταση. Το κομμάτι των αισθηματικών δεν πάει πολύ καλά εφόσον συνεχίζεις να ξεσπάς στο ταίρι σου ή στο άτομο με το οποίο έχεις έρθει κοντά. Στα οικονομικά έχεις δώσει υποσχέσεις που δεν μπορείς να τηρήσεις...

Ταύρος

20 Απριλίου - 19 Μαΐου

Είσαι από τους ευνοημένους της εβδομάδας καθώς η ηλιακή έκλειψη δεν σε επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό. Παρόλα αυτά θα υπάρξουν νεύρα με άτομα από τον περίγυρό σου, καθώς οι απαιτήσεις σου φέρνουν ένταση. Στα αισθηματικά αν ανήκει και το ταίρι σου στα ευνοημένα ζώδια της εβδομάδας θα υπάρχει ψυχία... αν όμως δεν συμβαίνει αυτό, οπλίσου με υπομονή και κατανόηση. Στα επαγγελματικά θέματα γίνεσαι απαιτητικός στους συναδέλφους και αυτό σε κάνει αντιπαθητικό και ανεπιθύμητο. Μην έχεις ύφος! Προσοχή στα οικονομικά διότι ξοδεύεις πολλά χρήματα για να κάνεις τα χατίρια των άλλων και αυτό δεν θα βγει σε καλό.

Δίδυμοι

20 Μαΐου - 20 Ιουνίου

Αγαπημέ μου Δίδυμε, βρίσκεσαι σε μεταβατική φάση. Αν επιστρατεύσεις την εξυπνάδα σου θα κερδίσεις αυτά που θες και μια πιο χαλαρή εβδομάδα. Η δημιουργικότητά σου είναι στο πικ της - μπορείς να την εκτονώσεις στον τομέα της εργασίας! Προς το τέλος εβδομάδας αρχίζει να φορτώνεις λίγη από την ενέργεια της νέας σελήνης με αποτέλεσμα κάποιο άτομο του παρελθόντος σου να βρίσκεται στο επίκεντρο και να γίνεται σάκος του μωξ για να ξεσπάσεις. Ένα οικονομικό σου χρέος δεν έχει λήξει και αυτό σου φέρνει αναστάτωση. Τα αισθηματικά σου δεν πάνε ούτε καλά ούτε άσχημα, ασχέτως αν είσαι φρι ή σε σχέση.

Καρκίνος

21 Ιουνίου - 21 Ιουλίου

Καρκίνε μου, είσαι πιεσμένος και έχεις πολλά νεύρα. Πρέπει όμως να βάλεις κάποια όρια γιατί το κλίμα γίνεται φορτικό και για το ταίρι σου και για τον περίγυρο. Σε έχει πιάσει μία αδιάνοητη ανασφάλεια, ειδικά όσον αφορά οικονομικά και επαγγελματικά θέματα, οπότε πρέπει να δράσεις άμεσα ξεκαθαρίζοντας τι ή ποιος σε φέρνει σε αυτό το σημείο. Η ηλιακή έκλειψη σε κάνει σκληρό με άτομα που σ' αγαπάνε. Σε ενημερώνω ότι ίσως πλησιάζει κάποιο απότομο τέλος, θα μπορούσε να είναι ένας χωρισμός, μια παραίτηση ή μια απόλυση. Να θυμάσαι όμως ότι κάθε τέλος σηματοδοτεί και μία νέα αρχή.

Λέων

22 Ιουλίου - 22 Αυγούστου

Αγαπημένο μου Λιοντάρι, σίγουρά είσαι σε καλύτερη φάση από τους υπόλοιπους, κυρίως γιατί δεν έχεις καμία διάθεση για καυγά. Κάποια άτομα σε δοκιμάζουν, όπως και η νέα σελήνη, οπότε οπλίσου με υπομονή. Στα ερωτικά σου αν είσαι σε σχέση, προσπάθησε να αποφύγεις μια συζήτηση που το ταίρι σου θέλει πολύ καιρό να κάνετε. Αν είσαι ελεύθερος, αυτή την εβδομάδα δεν θα έλεγα πως είσαι περιζήτητος. Στα επαγγελματικά σου έχεις πάρει κάποιες αρμοδιότητες που σου έχουν ανατεθεί πολύ χαλαρά, όμως σε τρώει το κάτι παραπάνω που θα ήθελες να είχες σε επαγγελματικό επίπεδο.

Παρθένος

23 Αυγούστου - 21 Σεπτεμβρίου

Παρθένε μου, αυτή την εβδομάδα υποδέχεσαι την Αφροδίτη στο ζώδιο σου και μπαίνει μια τάξη σε επαγγελματικά και ερωτικά. Σίγουρα παίρνεις πιο χαλαρά κάποια πράγματα που έχουν να κάνουν με το ταίρι σου και βγάζεις πιο εύκολα άκρη! Οι ελεύθεροι βρίσκονται σε καλύτερη μοίρα συγκριτικά με τα υπόλοιπα μακούρια του ζωδιακού κύκλου. Μια περιεργή όψη σε οδηγεί σε οικονομικές απώλειες, προς το τέλος εβδομάδας πάντως θα υπάρξει ένα θετικό νέο γύρω από το θέμα. Αυτή η εβδομάδα σηματοδοτεί νέα ξεκινήματα. Καιρός για λίγο chasing, δεν νομίζεις;

Ζυγός

22 Σεπτεμβρίου - 22 Οκτωβρίου

Αγαπημέ μου Ζυγέ, αυτή την εβδομάδα θα έρθεις αντιμέτωπος με κάποια ψέματα αγαπημένων προσώπων σου που θα βγουν στην επιφάνεια. Συνεπώς είναι λίγο σκληρή εβδομάδα, με πολλές συνειδητοποιήσεις και πολλά exposes! Η ηλιακή έκλειψη σε φέρνει σε σημείο που δεν μπορείς εύκολα να διαχειριστείς καθώς νιώθεις τεράστια ένταση. Στα ερωτικά τώρα, αισθάνεσαι κάπως πνιγμένος, χρειάζεσαι λίγο χώρο και απόσταση από τον/τη σύντροφο σου. Από τη μία χάνεις την υπομονή σου και από την άλλη θέλεις οπωσδήποτε να δεις τι θα κάνεις με το μέλλον σου. Αυτά τα θέματα όμως χρειάζονται ψύχραιμη σκέψη και καλή οργάνωση, οπότε υπομονή.

Σκορπιός

23 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου

Είσαι νευρικός αυτή την εβδομάδα, Σκορπιέ μου, και χρειάζεται να δείξεις πολλή προσοχή σε θέματα που έχουν να κάνουν με τα εργασιακά σου καθώς η ατμόσφαιρα είναι ιδιαίτερα τεταμένη. Ταυτόχρονα στο ερωτικό κομμάτι νιώθεις λίγο πιο χαλαρός και πιο έτοιμος να μπεις σε μια νέα σχέση. Είσαι περιζήτητος και έχεις διάθεση για ερωτική αναζήτηση. Νιώθεις ότι αυτή την εβδομάδα κάτι πάει λάθος με τα άτομα του περιγυρού σου, άκου το ένστικτό σου. Στο επαγγελματικό επίπεδο πάρε αποφάσεις τις οποίες μη μοιραστείς με κανέναν γιατί μπιζομαι προδότες στον κύκλο σου. Προσοχή στο οικονομικό, δεν είναι καιρός για επενδύσεις, απέφυγε στιδήποτε έχει να κάνει με αυτό.

Τοξότης

22 Νοεμβρίου - 20 Δεκεμβρίου

Αγαπημέ μου Τοξότη, αυτή την εβδομάδα σου εφιστώ την προσοχή ειδικά σε θέματα που έχουν να κάνουν με εκκρεμότητες και με το εργασιακό πλαίσιο. Ο φόρτος εργασίας θα σε πιέσει αρκετά, αλλά θα πρέπει να κάνεις έναν καλό προγραμματισμό για να μη μείνεις πίσω. Δεν είναι καλή περίοδος για συμφωνίες, ούτε είναι συνετό να υπογράψεις κάτι ή να οργανώσεις ένα ταξίδι. Στα αισθηματικά σου εσύ που είσαι ελεύθερος, ενώ νιώθεις ότι θέλεις κάτι να περάσεις τον καιρό σου, στην πραγματικότητα δεν έχει καθόλου διάθεση. Εσύ που είσαι σε σχέση έχεις λίγο γραμμένο το ταίρι σου, οπότε η γκρίνια είναι αναμενόμενη. Έχε λίγο το νου σου σε οικονομικές διαρροές.

Αιγόκερως

21 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου

Αυτή η εβδομάδα θα είναι γεμάτη σύγχυση, αλλαγές και αποκαλύψεις! Η έκλειψη χτυπάει τον οίκο των διαπροσωπικών σχέσεων και της καριέρας σου. Προσπάθησε να το χειριστείς με διαύγεια και να μη βγάζεις βιαστικά συμπεράσματα, ειδικά σε ό,τι έχει να κάνει με συνεργασίες. Το θετικό είναι ότι μπαίνουντας η Αφροδίτη στον Παρθένο, σε βοηθάει να πατήσεις στα πόδια σου στο οικονομικό κομμάτι φέρνοντάς σου έξτρα έσοδα. Αυτή την περίοδο δεν έχεις όρεξη να κάνεις πράγματα με τον/τη σύντροφο οπότε προκύπτουν επικοινωνιακές δυσκολίες. Γενικά, προσπάθησε να κρατήσεις απόσταση από όλους προτού ξεσπάσεις πάνω τους.

Υδροχόος

20 Ιανουαρίου - 17 Φεβρουαρίου

Αγαπημέ μου, είσαι σε φάση που κάνεις πιεσμογυρίσματα. Πρόκειται για μια εβδομάδα με αλλαγές και εξελίξεις που δεν σε αφήνουν να συντονιστείς. Στα αισθηματικά συνεχίζεις το ίδιο τροπάριο... καχυποψία και μυστικοπάθεια. Αν είναι να πας κάπου που δεν θέλεις προσπάθησε να το αποφύγεις καθώς η διάθεσή σου εκπέμπει αρνητισμό. Μείνε μακριά από κουτσομπολιά σε σχέση με το άτομο που σε ενδιαφέρει γιατί υπάρχουν πολλοί καλοθελητές που προσπαθούν να χαλάσουν αυτό που έχετε. Στα επαγγελματικά είσαι καλύτερα συγκριτικά με το προηγούμενο διάστημα και σε περιμένει σημαντική βοήθεια και στα οικονομικά.

Ιχθύες

18 Φεβρουαρίου - 19 Μαρτίου

Ψαράκι μου, αυτή την εβδομάδα προσπάθησε να συγκεντρωθείς και να κάνεις σωστά τη δουλειά σου. Κάποια πράγματα που θεωρείς δεδομένα, ακόμα και αυτά που έχουν να κάνουν με υλικά αγαθά, ίσως κλονιστούν. Διατήρησε αποστάσεις από άτομα που ξέρεις εκ των προτέρων ότι δεν θα βγάλεις άκρη. Στα ερωτικά είσαι σε φάση που ναι μεν θέλεις να έρθεις πιο κοντά με το ταίρι σου, αλλά δεν ξέρεις πού βρίσκεται η χρήση τομή επικοινωνιακά. Εσύ που είσαι ελεύθερος σταμάτα να επαναλαμβάνεις το ίδιο λάθος. Στα οικονομικά ίσως πράγματα που σου έχουν τάξει να μη γίνουν όπως σου είπαν, όμως κάνε υπομονή και θα υπάρξουν αλλαγές.

* Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάσεις και τον ωροσκόπο σου

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΒΙΒΛΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΧΕΛΙΩΤΗ
Σχεδόν πάντα, σχεδόν κάτι

την Τετάρτη **18** Οκτωβρίου στις 19:00
στο βιβλιοπωλείο **Little Tree Books & Coffee**
Καβαλλότι 2, Αθήνα 117 42

Βιβλιοπωλείο & καφέ

για το βιβλίο θα μιλήσουν η **Σώτη Τριανταφύλλου** και η συγγραφέας

A T H E N S
voicebooks

#xarisesena

Ημέρες.Καριέρας

Τα πάντα για την εργασία, σε ένα event.

Εσύ μας
λείπεις!

Έλα να γνωριστούμε στις Ημέρες
Καριέρας 21-22 Οκτωβρίου.

Θα μας βρεις στη Τεχνόπολη Δήμου Αθηναίων, στο κτίριο
Recruitment 1, από τις 10:00 - 18:00.

Έλα να μάθεις τα πάντα για το #teamLidl σε Καταστήματα,
Logistics Centers και Κεντρικά Γραφεία.
Σε περιμένουμε με το βιογραφικό σου!

Όλα όσα είμαστε, χάρη σε σένα.
team.lidl.gr

